

ÇIPLAK ARZU

LOUIS - CHARLES
ROYER

Plâstik Yayınlar

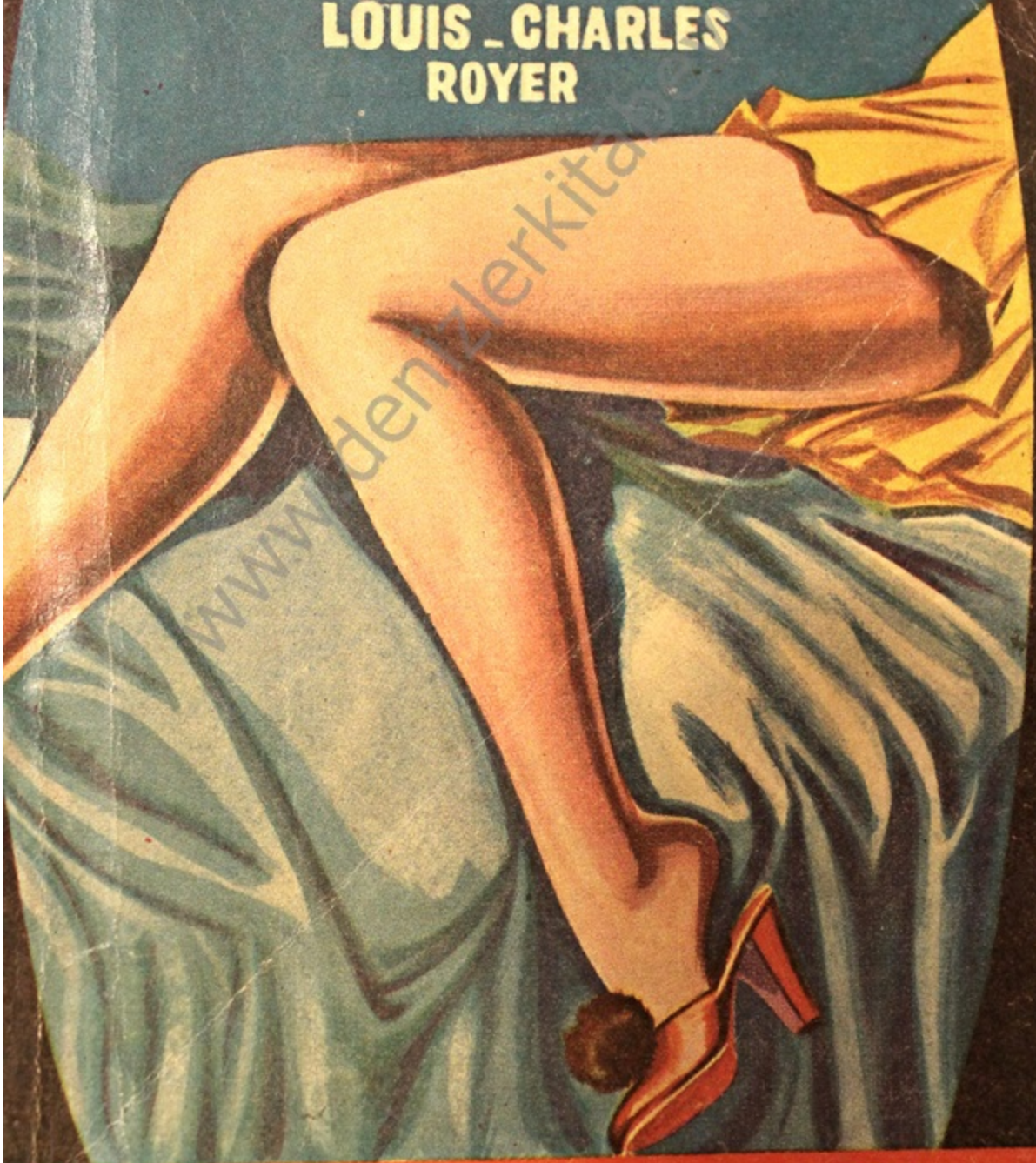

ÇIPLAK ARZU

LOUIS CHARLES ROYER

ÇIPLAK ARZU

LOUIS - CHARLES
ROYER

Plâstik Yayınlar

ÇIPLAK ARZU

Birinci Baskı Mayıs 1954

Kapak Resmi Ressam Şevki tarafından yapılmıştır

Çıkaran : NİHAD ÖZCAN

Umumi Tevzi : MUSTAFA DİLGİR

Basıldığı Yer : ERCAN Matbaası

LOUIS CHARLES ROYER ÇIPLAK ARZU

ÇEVİREN :SEMİH YAZICIOĞLU

YAYINLAR Ankara Caddesi' No. 37 İstanbul

ÇIPLAK ARZU

LOUIS CHARLES ROYER

BİRİNCİ BÖLÜM

Merdivenden mi düşmüştü? Hayır!..Ne ilişki! Bacağına bir yaba ile vurmuşlardı.Güzel kadının bacağı bu yüzden kırılmıştı. Bununla birlikte, Abdonile karısı Magun bacağı kırılmış olan Magundu o güne kadar gül gibi geçiniyorlardı. Şimdi de aralarında büyük bir anlaşmazlık var denilemezdi. Bu işi jandarmaya anlatmak herhalde doktora düşen bir iş değildi.Tabii, her zaman olduğu gibi, bu faciaya da bir kıskançlık sebep olmuştu. O hadisenin faili bakışları ateşli, tıknaz yapılı yanaşma şimdi neredeydi acaba? O yanaşmaya da bu hadiseden sonra sanki tesadüfenmiş gibi yol vermişlerdi. doktoru almaya bizzat kadının kocası gelmişti. Her şey gün gibi aşıkardı.

Doktor Sieroz, Abdon'ların çiftliğinden Palalda'ya inen taşlık patikadan geri dönerken bütün bunları birer birer zihninden geçiriyordu. Hava çok sıcaktı.Aylardan Ekimdi ama, Savuada sonbahar çok defa yaz kadar sıcak geçerci. Sieroz ceketini çıkarıp omuzuna vurdu. Bu haliyle bir dağlıdan farkı yoktu. Ama aslını ararsak doktor da dağlı sayılırdı. Ne var ki, doktor, o havalideki dağlılardan değildi.Onun çocukluğunu geçirdiği yerlerdeki dağlar Vallespir dağlarına hiç benzemezdi. Sieroz, dünyaya gözlerini ilk açtığı gün karşısında Alplere benzeyen tepeler görmüştü. doktor Klod Sieroz EksleBeu ile Anesi arasındaki, Rumillide doğmuştu. Babası ile dedesi yine aynı şehirde doktorluk yapmışlardı. Sieroz günün birinde oradan ayrılmak zorunda kalacağını hatırlından bile geçirmemişti. Ama sonunda bir gün gelip evlenmiş ve karısı Tina hastalanınca memleketinden ayrılması lazım gelmişti.Ne feci şey! insan doktor olsun da karısını tedavi edemesin! Sieroz alnında biriken terleri sildi. Ayakkabısının bağını bağladı. Sonra yoluna devam etmeden önce etrafına bakındı.Tek vadisi ayaklarının altında uzayıp gidiyordu.Solda, kartal yuvası gibi bir kayaya yapışıp kalmış hissini veren, keskin ve kaba çizgileriyle Palalda köyü görünüyordu. Sağda ise, çağılayan kenarında tembel tembel uzanan Amelile LeBen göze çarpıyordu. Ilıcalarıyla meşhur o şık sayfiye yerinin villaları, dağları ve dağların çevrelediği dar ovası yaldızlı bir gün ışığına boğulmuştu. Bu altın renkli ışık insanın vücudunu olduğu gibi kalbini de ısıtıyordu. Bir tebessümle doktorun çehresi aydınlandı. Bu Tina için

fevkalade güzel bir havaydı. Tina şu anda her halde, mutadı üzere, yine bahçedeki şezlonguna uzanmış, kitap okuyordu. Artık hiç bir iş göremiyordu... Böyle olunca zaman geçirmek için kitap okumaktan başka yapılacak ne vardı ki? Sieroz içini çekti. Tina ile nişanlı bulunduğu sıralarda, onun Tüme tepelerine keçi gibi nasıl tırmandığını görür gibi oluyordu. Yarabbi, bundan onbeş sene önce Tina ne kadar güzel bir kızdı. İnce, narin yapılı ve çevik bir vücudu, gür siyah saçları ve Napoli geceleri gibi sıcak bakışlı siyah gözleri vardı. Bütün bu güzelliği mahvetmek için bir bronşit yeterli gelmişti. Dağlıların "kötü öksürük" dedikleri cinsten bir bronşit. Tina bu hastalığa Valdüfer tepelerine çıktıkları bir sırada tutulmuştu. Halbuki o sırada, mevsim yaz ortalarıydı. Tina'nın gözleri hala iri ve güzelliğini de muhafaza etmekteydi, fakat o zarif gözlerin etrafında hastalık eseri halkalar peyda olmuş ve o güzel gözlerin ferisi sönmüştü, ince yüzünün teni kupkuruydu. Vücudu ise daha fena bir haldeydi. Kamburlaşmış, çökmüştü. O zarif vücudun adaleleri arasındaki çukurlar şimdi kemiklerin arasına gömülen deride birer delikmiş hissini veriyorlardı. doktor bunları düşünürken bir an için Magun Reynesin bacağını tekrar gözlerinin önünde görür gibi oldu. Yarasına rağmen bu bacak, hala şeklini muhafaza ediyordu. Baldırı yuvarlak kalçaları dolgun, tunç renkli cildi sağlıklıydı. İhtimal bu cildi okşayıp sıkılmış olan yanaşma epey hoşça zaman geçirmiş olmalıydı. Fakat bu kadar boş bir amaç vasıtasıyla bir araya toplanmış olan kadınlar herhalde bütün bunları bir tek erkeğe hasretmenin pek egoistçe bir düşünce olacağını kanaatini taşımaktaydılar.

Sieroz bir an karısını düşündü: Acaba o da Magun kadar güzel olup kendisine ihanet etseydi bunu nasıl karşılardı? Sonra bu kötü düşüncelerinden dolayı kendi kendinden utandı. Evet, cinsel arzu insanları gerçekten hayvanlaştırıyordu. Fakültedeki Profesörü, o çapkın Kayfa da, bir gün:

"Biz insanların hayvanlardan zerre kadar farkımız yoktur." dememiş miydi?

Bu Darvinci fikir, o zamanlar, sofu bir anne tarafından yetiştirilmiş olan genç Sieroz'un duygularını rencide etmişti. Sieroz küçükken, annesi onun, güzel manzaralara, göllere, ormanlara karşı duyduğu hayranlığı aşırı bularak onu bu derin doğa sevgisinden vazgeçirmeye çalışmıştı. O zaman, henüz çocuk yaşta olan Sieroz, annesine:

"Ama anne bütün bunlar Tanrının birer eseri değil mi?" diye karşılık vermişti.

Madam Sieroz oğlunun doğaya karşı duyduğu bu derin ilgiden çekiniyordu. Çünkü onun indinde kadınlar da Tanrının birer eseriydiler. Çocuk büyüüp de olgun bir erkek olunca doğaya karşı duyduğu bu sevgi kadınlara doğru yönelebilirdi. Nitekim Madam Sieroz'un korktuğu şey de sonunda başına gelmişti. Sieroz tatilini Talluvar'da geçirirken bir Talluvar kızına delicesine aşık olmuştu. Halbuki annesi bu durumda ona dair bambaşka bir takım tavsiyelerde bulunuyordu. Oğluna Savuadaki zengin ve nüfuzlu kizlardan bir gelin bulmak istiyordu. Madam Sieroz'un tasavvur ettiği tipte ve nüfuzlu akrabaları olan böyle bir genç kız muhakkak ki doktorun mevkinin yükselmesine çok faydalı olabilirdi. Fakat Klod Sieroz Nuh deyip peygamber dememiş, fikrinde ısrar etmişti. Zaten sevdiği kız Tina da iyi bir ailedendi. Oldukça parası da vardı. Neticede Madam Sieroz oğlunun bir yabancı kızla evlenmesine müsaade etmek zorunda kalmıştı. Aradan iki sene geçmişti ki, ölümün genç kadını Sieroz'un elinden almasına ramak kalmıştı. Sieroz bilgisine güven edemeyerek, büyük bir tevazu ile karısını Parise götürüp Profesör Kayla'ya göstermişti. Kayla, genç kadını muayene ettikten sonra kesin bir teşhis koymuş ve ona fikrini açıkça söylemişti. Genç kadının Savuada bir kış daha geçirebilmesine imkan yoktu. Napolili genç kadının daha yumuşak bir iklimde yaşaması lazımdı. Kayla, onlara Doğu Pirenelere gitmeleri tavsiyesinde bulunmuştu. Seçecekleri yerin denize yakın olmadığı gibi, yüksek bir yer de olmaması lazımdı. Ameli ile Ben gibi bir yere gitmeliydiler mesela...

Sieroz, Profesörünü dinledikten sonra:

"Karım kışları orada mı geçirmeli?" diye sormuştu.

Kayla da:

"Evet. Bu ihtiyatlıca bir hareket olur!" cevabını vermişti.

Profesör çok sevdiği eski öğrencisi ile yalnız kaldığı zaman, babacan bir tavrıla:

"Biliyorum, Savuada birçok hastaların falan olduğunu, söyleyerek itiraz edeceksin," diye homurdanmıştı. "Fakat karının yaşamasını istiyorsan muhakkak AmelileBen'e gitmelisin. O zaman Sieroz adeta bir elin kalbini sıkıp ezdiğini hissetmişti.

"Hiç olmazsa yaşayacak, değil mi?" diye sormuştu.

"İyi bakarsan yaşar. Yani ona kocadan ziyade doktorluk edersen demek istiyorum..."

Bu konuşmanın üzerinden tam on iki sene geçmişti... O karşılıklı konuşmadan sonra gelip yerleştikleri Kraliçe Amelinin ismini verdiği bu şehirde tam on iki senedir yaşıyorlardı. Sieroz bu on iki sene zarfında, karısı için hocasının tabiriyle bir "kocadan ziyade bir doktor olmuş"tu. Bu on iki sene zarfında ne endişelerle dolu yaşamış, ne çetin mücadeleler yapmıştı. Öncelikle, her şeyden önce, ailesi mensuplarını ikna zorunda kalmıştı. Hastalarını kendisine devretmiş olan babası, Sieroz gitme kararını bildirdiği zaman, çılgınca bir hiddete kapılmış ve deliye dönerek:

"Vazifene ihanet ediyorsun, öyle mi?" diye bağırılmıştı. "Hastalarını, bütün ümitlerini sana bağlamış olan bu insanları yüzükoyun bırakıp gideceksin öyle mi?"

Annesi ise hiçbir şey söylememişti, ama boynu bükük sükut etmesi ve oğluyla yalnız kaldığı zamanlar sessiz sessiz ağlaması Sieroz'a onun eski sitemli yalvarışlarından çok daha fazla etki ediyordu. Fakat Tina'nın yaşaması için bu elzemdi. Bu sebepten doktor bütün itirazlara kulaklarını tıkayarak oradan ayrılıp AmelileBen'e gitmişti. Amelideki hayatlarının başlangıcında sıkıntı çekmişlerdi. Küçük şehrin zaten haddinden fazla olan doktorları yeni bir meslektaşın daha gelişini hoş karşılamamışlardı. O güne kadar rekabet yüzünden birbirlerine karşı cephe almışken, Sieroz gelince birleşerek ona karşı müşterek bir cephe almışlardı. Gerçi kendileri bu yeni gelen adam hakkında pek bir şey söylemiyorlardı, ama karıları yeni gelen doktor hakkında bir sürü tenkit ve imalarda bulunmaktan geri durmuyorlardı. doktorların karılarına göre, oraya gelmezden önce Savua köylerinden birinde hekimlik eden bu "zavallı" adamcağız buradaki hastalıklar hakkında hemen hiçbir şey bilmiyordu. Sıtma, romatizma, karaciğer hastalığı herhalde Savua dağlarında pek sık rastlanan hastalıklardan değildi. Belki yeni doktor akciğer hastalıkları hakkında bir şeyler biliyordu ama... Karısı bu illete müptela olduğuna göre, herhalde yeni doktor bu hastalığın tedavi şeklini öğrenmiş olacaktı. Fakat, doğrusunu söylemek lazım gelirse karısını bile doğru dürüst tedavi edemediği belliydi... Bu yüzdendir ki, Klod Sieroz'un hastaları hep AmelileBen'e gelen ve bu dedikodulardan haberdar olmayan yabancı hastalardan ibaret kalmıştı. Yerliler ise kendileri gibi Katalanyalı olan doktorları tercih ediyorlardı. Çünkü onlara dertlerini kendi dilleriyle anlatabiliyorlardı. Bununla beraber, Sieroz kendisini köylülere nihayet kabuletti. Ağır başlı hali, tatbik edilmesi gereken tedavi şeklini ciddiyetle izah etmesi hemşireleri olan doktorların uzun uzun izahatlarına alışmış olan köylülere güven telkin etmeye başlamıştı. Şimdi Sieroz'un müşterilerinin çoğu civardaki köylerden geliyordu. Bu hastaların pek para getirdikleri yoktu. Çünkü dağlılar fakir ve fakir oldukları kadar da hastalık nedir bilmeyen insanlardı. Bu yüzden ancak gerçekten ciddi hallerde müracaat ediyorlardı. Öyle olduğu halde, Sieroz, oraya geldiği için pişman değildi. Tina yaşıyordu, asıl önemli olan buydu.

Sieroz eve geldiği zaman hava kararıyordu. Tina, omuzlarında bir atkı, dizlerinin üzerinde bir

kitab, onu bekliyordu. Her zamanki gibi, kocasını müşfik bir bakışla karşıladı ve ona yanağını uzattı... doktor, dudaklarının temas ettiği cildin ateşle yandığını hissetti.

"Sokağa mı çıktın?" diye sordu.

"Hayır, canım. Kendimi biraz yorgun hissediyorum."

Genç kadın pencereye doğru bakıyordu. Pancurlar daha o saatte kapanmıştı. Pancurlara çarpan akşam rüzgarı hafif bir ses çıkarıyordu. Tina, elinde olmayarak ürperdi.

Sieroz:

"Pekala, öyleyse," dedi. "Haydi, gel de sofraya oturalım. Karnın acıkmadı mı?"

"Eh, biraz."

Zavallı kadın tereddüt içindeydi. Kocasının alnı kırıştı. Zoraki bir tebessümle:

"Zile bas, Tina" dedi. "Çünkü neredeyse açlıktan öleceğim"

Tina kuru elini Sieroz'un alnı üzerinden geçirerek:

"Tabii acıkmışsındır. Bu kadar yol yürüdükten sonra kim acıkmaz? Niye otomobile binmedin?" diye sordu.

Bu sefer Sieroz içten gelen bir samimiyetle güldü.

"Demek bu dağlarda otomobille dolaşacağım,öyle mi Tina? Oralara hiç gitmediğin belli."

"Madam Magun'un nesi varmış?"

"Sol bacak kemiği kırılmış. Galiba merdivenlerden yuvarlanmış."

Bu "galiba" kelimesi bütün hastalar gibi seziş kabiliyeti fazla olan kadının merakını uyandırmıştı.

"Çok güzel bir kadın doğrusu," dedi.

Çorbasını alelacele kaşıklayan doktor durdu. Başını kaldırarak:

"Güzel mi?" dedi. "Güzel mi? Belki de öyle... Oldukça sevimli bir kadın. Sağlam, sağlıklı. O kadar işte."

Tina, doktorun kullandığı tabiri tekrar ederek:

"Galiba kocası çok kıskançmış," dedi.

Sieroz ona parmağını tehdit eder gibi sallayarak:

"Sen galiba Titunla dedikodu ediyorsun." dedi.

Tina hafifçe kızardı. O anda yüzüne hücum eden kan vaktiyle gayet kanlı canlı olduğu halde şimdi solmuş olan çehresine bir canlılık vermişti.

"Güzel Madam Pradel seni görmeye geldi,"dedi. "Muayene olmak istiyormuş."

doktor bir kahkaha attı.

"Güzel Madam Pradel mi? Sen bugün bütün kadınları güzel buluyorsun,Tina."

Hasta kadın acı acı gülümsedi:

"Madam Pradel bu şehrin en güzel kadınlarından biridir. Çok müşkülpesent davranıyorsun doğrusu."

doktor Sieroz:

"Müşkülpesent miyim? Ben mi?"dedi.

"Biliyorum. Madam Pradele Noterin güzel karısı" diyorlarmış ama bu artık maziye karışmış bir şey... Madam Pradel kaçın kurası?"

"Öyle ama hala da çok güzel bir kadın."

"Hala kelimesi tam yerinde... Evet. Hala güzel denilebilir... Çünkü o güzel dediğin kadın kırkbeş yaşında şekerim. Tam benim yaşımda..."

Tina başını tabağının üzerine eğdi. O kocasını eskisi kadar yakışıklı, eskisi kadar güzel buluyordu. Tıpkı Anesi gölünün kenarında gezindikleri günlerde onun kendisini kucakladığı günlerde olduğu gibi... Sieroz hala yakışıklı bir adamdı. Hem Tina kocası geldiği zaman, Eliz Pradel'in sesinde bir değişiklik olduğunu fark etmişti. Gerçi Eliz Pradel'i kocasına kompliman yapmakla itham edemezdi. Fakat Eliz'in sesi onu ele veriyordu. doktor Sieroz yanına gelir gelmez Madam Pradel'in sesi daha derin, daha samimi bir ifade alıyordu. Tina bunları düşünürken başını kaldınp kocasına baktı. Sieroz onun bakışında genç kadını okşayışlarından mahrum ettiği zamandan beri gözlerinde beliren o gizli endişeyi tekrar gördü:

"Vallahi beni şaşırtıyorsun, Tina," dedi. "Yoksa beni kıskanmaya mı başladın?"

Sieroz karısının elini tutup öptü. Tina kocasına samimi bir bakışla teşekkür etti. O sırada Titun içeri girdi. Tina alelacele elini kocasından çekti.

Hizmetçi kadın:

"doktor bey, santral otelinden biri gelmiş, sizinle görüşmek istiyor" dedi.

"Gelsin bakalım."

Santral Otelinden gelen vale, kısa boylu, konuşkan ve Katalanyalıydı. Selam vererek gülümsedi.

"Müşterilerimizden bir hanım sizi çağırıyor, efendim." dedi.

Sieroz:

"Bu kadar doktorun arasından beni mi seçtiniz?" diye sordu. "Teşekkür ederim doğrusu."

"Hayır, sizi ben seçmedim ki, o hanım bana bizzat sizi getirmemi söyledi."

doktorun karısı kocasına hayretle bakıyordu. Sieroz da şaşırmış kalmıştı. On iki seneden beri, oraya gelir gelmez özellikle doktor Sieroz'u arayan ikinci kadın buydu. İlki Rumilliden gelen bir kadındı.

Sieroz:

"İsmi ne bu hanımın?" diye sordu.

Adam:

"Vallahi bilmiyorum, efendim" dedi. "Fakat, merak etmeyin, yanılmazsınız, doktor Bey. Koca otelde ondan başka hastamız yok."

Gerçekten de Santral Oteli ılıcalar için gelen hastalardan ziyade tüccarların uğrağı olan bir yerd. Adam bu cevabı verdikten sonra alaycı bir edayla doktorun yanından ayrıldı. Tina kocasına doğru müşfik bir edayla bakarak:

"Görüyor musun? Artık burada tanınmaya ve takdir edilmeye başladın, Sieroz?" dedi.

Sieroz omuzlarını silkti.

"Kim bilir nereden adımlı hatırlayan bir Savua'lı olacak." dedi.

İKİNCİ BÖLÜM

Gecenin derin sessizliği içinde kilisenin saati ikiyi vurdu. Tina hala gözünü kırpmamıştı. Yanında,o geniş yatağın içinde, doktor derin bir uykuya dalmış, uyuyordu. Göğsü açıkta kalmıştı. Nefes aldıkça o geniş göğsü de ritmik bir şekilde kalkıp iniyordu. Gecenin serinliğini hisseden Tina kocası üşür diye düşünerek onu örtmek istedi. Fakat Sieroz refleks bir hareketle uyanmadan yorgani eliyle tekrar itti, sonra karısına sırtını dönerek biraz daha uzaklaştı. Genç kadın içini çekti."Allah rahatlık versin" dedikten sonra birbirlerini kardeşçe öpmekten başka aralarında hiç bir başka okşayışın gerçekleşmediği bir gece daha sona ermek üzereydi. Acaba Sieroz kendisini hala seviyor muydu? Bundan kesinlikle şüphe edemezdi. Çünkü Sieroz kendisinin sağlığı için memleketini, mevkisini terketmiş, kendisine özenle bakmıştı. Sıhhatinin bozuk olduğu günlerde kocasının gözlerinde beliren endişe de bunu gösteriyordu. Evet, Sieroz kendisini seviyordu, fakat annesini yahut kız kardeşini sever gibi... Tina on iki seneden beri onun nazarında hemen hemen daima aynı şey olarak kalmıştı: derin bir şefkatle sevilen bir kız kardeş... Klod Sieroz ihtiraslarına mağlup olup ta genç kadına karşı daha başka bir ilgi gösterdiği ender zamanlarda bile, Tina onun bunu sadece kendisini teskin etmek için yaptığını seziyordu. Evet, Sieroz kendisini seviyordu, fakat artık karısının vücudunu arzu etmiyordu. Gözlerinde beliren yaşlar yanaklarından aşağı süzüldü. Tina onları silmeye bile gerek görmedi.

"Haksızlık ediyorum." diye düşündü. *"Klod artık bana sahip olmuyorsa, herhalde sağlıkime zararlı olur diye böyle hareket ediyor."* O anda zihnine giren bir başka düşünce ona acı vermeye başladı. Bu düşünceyle kendisine işkence ediyordu. Kocası evliliklerinin ilk başında onunla cinsel ilişkide bulunmak için o kadar büyük bir ihtirasla davranmıştı ki, herhalde şimdi de o ihtiras susuzluğunu başka bir kadınla gideriyordu. Acaba onun bu ihtiras ve ateşini vücuduna boşalttığı kadın kimdi? Tina'nın gözleri önünden bütün dostları, hısım akrabaları ve kocasının kadın hastaları birer birer geçti. Bir ara gözlerinin önünde birdenbire Magun'un hayali belirdi. Sieroz, ondan bahsederken: "Sağlam yapılı" demişti. Evlerine kestane getiren uzun boylu köylü kadını Magun'u Tina çok iyi hatırlıyordu. Magun onlara geldiği zaman bahçeden, torbası omuzunda, dimdik yürüyerek ve kalçalarını hafif çıkararak yürüyordu. Ağır torbası vücudunu dimdik tutuyor, bu duruşta göğüslerinin fırlamasına sebep oluyordu. Bu kadında herhalde erkekleri cezbeden bir koku vardı. Tina, Magun'dan sonra Eliz Pradel düşündü. Pradel güzelliğiyle meşhur bir kadındı. O havalide ondan güzel bir kadın yoktu. Bununla beraber, Eliz Pradel gayet namuslu bir kadın olarak tanınmıştı. Kocasını noter öldükten sonra Eliz Pradel hakkında güzelliğine rağmen tek bir dedikodu dahi duyulmamıştı. Kırkını geçmiş olmasına rağmen güzelliğinden hala hiç bir şey kaybetmemişti. Biraz şişmanlamıştı, fakat hala seksi bir kadındı. Hiç de hasta görünmüyordu. Kocasına muayene olmak da nereden aklına gelmişti? Tina'nın duyduğu endişe genç kadının boğazında bir düğümlenmeye sebep olmuştu. Tina öksürdü. Bunun üzerine, Sieroz:

"Uyumuyor musun, Tina?" diye endişeyle sordu.

Genç kadın hemen hemen ağlayacakmış gibi:

"Doğrusunu söylemek lazım gelirse daha gözlerimi bile kırpmadım." diyerek kendisini kocasının

kolları arasına attı.

Doktor, genç karısını kolları arasına aldı ve onu bir çocuk sever gibi sükunetle teselli etti:

"Senin bir üzüntün var, güzelim? Söyle bana, neyin var?"

Genç kadın kocasına her an biraz daha sokuluyordu. Doktor o ince kolları ve kuru bacakları tutuşturan ateşin sadece hastalıktan ileri gelmediğini sezmişti. Kuvvetini kaybetmiş olan bu adaleleri geren şey cinsel bir arzudan başka bir şey değildi.

Genç kadın:

"Beni sev, Klod, ne olursun, beni sev." dedi. "Hatta bu yüzden ölsem bile yine sev."

"Deli misin, Tina? Neler söylüyorsun böyle? Ölümden bahsetmek de şimdi nereden aklına geldi? Biliyorsun ki sağlığın her gün biraz daha düzeliyor."

Genç kadın hüznle başını salladı:

"Hayır, Klod. Hiç de iyi değilim. Bunu sen de pekala benim kadar biliyorsun."

Kocasına daha fazla sokularak devam etti.

"Biliyor musun? Sen benim hayatımı devam ettirmekten başka bir şey yapmıyorsun. Daima böyle acı çekeceksem yaşamakta ne anlam var? Sensiz hayatın ne kıymeti var?"

Sieroz, genç kadının, herkesten gizlemeye çalıştığı sırrı keşfettiğini anlayarak, endişeyle:

"Ama ben daima senin yanımdayım. Seni terketmiş değilim ki?" dedi.

Gece lambasının ışığı altında karısının gözlerinin hararet ve ihtirastan çakmak çakmak olduğunu gördü. Genç kadın gözlerini kocasına dikmişti. Sieroz, onun kendisini açık bir kitap gibi kolaylıkla okuduğunu anladı.

Tina, hüznle:

"Evet," dedi. "Sen yanımdasın ama yanımda olman daha fena. Hemen hemen bir yıl oluyor. Yıl dönümünden beri bana bir defa olsun sahip olmadın. Ben senin nazarında bir hastadan başka bir şey değilim. Tıpkı ötekiler gibi..."

Sieroz müteessir olmuştu. Gözlerine yaşlar doldu.

"Tina, yavrucuğum, sana tapıyorum..."

Karısının alnını, yanaklarını buselere boğuyordu. Genç kadın birdenbire dudaklarını onun dudaklarına yapıştırdı. Boğuk bir sesle:

"O halde beni sev," diye inledi. "Beni eskisi gibi sev, Klod..."

Bu kucaklaşma ümitsizce bir çırpınıştan başka bir şey değildi. Çünkü doktorun içinde bir pişmanlık duygusundan başka bir his bırakmadı...

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Ertesi sabah, doktor, Santral Oteline geldiği zaman otelin katlarına bakan hademe doktoru çağırılmış olan kadının kim olduğunu, hiç tereddütsüz, derhal bildirdi:

"Haa, 12 numarayı istiyorsunuz, değil mi?" dedi. "Hala uyuyor galiba, doktor. Henüz zile basıp kahvaltı istemedi. Herhalde hala uyuyor olmalı."

Doktor cebinden saatini çıkarıp baktı. Saat 10'du. 12 numaradaki kadın anlaşılan sabah keyfi yapıyordu. Doktor, hademeye:

"Ne olursa olsun, siz kendisine benim geldiğimi haber verin." dedi. "Madem ki hastadır, benim geldiğime herhalde memnun olacaktır."

Hademe uzaklaşıp giderken doktor arkasından seslendi.

"Bir dakika. Acaba bu hanımın ismi ne? Biliyor musunuz?"

"Size fişini göstereyim."

Hizmetçi kadın otelin müracaat odasına girdi. Biraz sonra elinde dört köşe bir kağıtla geldi. Kağıdın üzerinde şunlar yazılıydı:

Bayan Kitti Lolilop.

Doğum yeri: Londra.

Yaş: 27

Geldiği yer: Kan.

Doktor fişi tekrar tekrar okudu. Bu isim kendisine hiçbir şey hatırlatmıyordu. Muhakkak olan bir şey varsa, bu da o hanımın Savua'lı olmadığıydı. Gerçi doktor bir akşam önce karısına bu kadının herhalde Savua'lı birisi olacağını söylerken samimiydi. Halbuki bu kadın Savua'lı değildi. Bununla birlikte, bu İngiliz kadınları o kadar çok seyahat ederlerdi ki, bir gün Kot Dazür, ertesi gün Ahler demez, köşe bucak her tarafı dolaşırlardı. Belki bu bayan Kitti de Rumilliden geçmiş ve orada kendisine muayene olmuştu. Doktor kendisine müracaat eden hastaların isimlerini hatırlamazdı. Bununla beraber, kim olursa olsun doktor bu kadının hüviyetini öğrenecekti. Hademe birinci kata çıktıktan sonra tekrar aşağı indi ve

"Bayan sizi birkaç dakika sonra kabul edecek" dedi.

Aradan yirmi dakika geçti. Sieroz sinirlenmeye başlamıştı. Kendi kendine:

"İyi ki, bugün hastalarım o kadar fazla değil." diye söylendi. Tam o anda bir zil sesi işitildi. Bayan Kitti doktoru kabule hazır olduğunu bildiriyordu.

Genç kadın yataktaydı. Doktor karşısında, zaman henüz erken olduğu halde, boyalı, pudralı ince bir yüz gördü. Bu ince yüzün etrafı, taç gibi, buğday renginde saçlarla çevriliydi. Doktor bu kadını ne bu, ne de başka bir isim altında tanıdığını hatırlamıyordu. Bayan Kitti:

"Affedersiniz, doktor." dedi. "Sizi epey beklettim. Fakat o kadar az uyku uyuyorum ki, ancak

sabaha doğru gözlerimi yummak nasip oluyor."

İngiliz kadını gayet güzel ve pürüzsüzce Fransızca konuşuyordu. Yalnız şivesi Anglo Sakson olduğunu ima ediyordu. Sesi son derece yumuşak ve yorgun bir ifade taşıyordu. Sieroz onun başucuna oturdu. Kadının uzattığı eli tutup onun nabzını yokladı. Sonra:

"Neyiniz var?" diye sordu.

Bayan Kitty muzip bir edayla içini çekti:

"Neyim yok ki?" dedi. "Neredeyse Monte Carlo'daki o canavar Krupiye gibi, Rlen ne va plus, diyeceğim geliyor." Doktor:

"Madem ki acınızı ciddiye almıyorsunuz, demek ki rahatsızlığınızın pek ciddi olmadığına kanaat getirdiniz." dedi.

Bunu söylerken bir taraftan da genç kadını muayene etmeye başlamıştı. Alnının altında görünen solgun ten, incecik mavi damarları gösteren şeffaf derili beyaz elleri... Bütün bunlar herhalde pek iyiye alamet değildi. Birçok hastalar acılarına yenilmemek için onları alaya alırlar, halbuki gerçekte kana kana ağlamak arzusunu duyarlar. Doktor kadını iyice muayene ettikten sonra:

"Şimdi anlatın bakalım, şikayetiniz nedir?" dedi.

Bayan Kitty, siyah vernikli küçük çantasının içinden bir zarf çıkardı. Onu doktor Sieroz'a uzatarak:

"Bu mektup size hakkımda benden daha fazla malumat verecek," dedi.

Bu mektup Kanda bulunan bir doktor tarafından yazılmıştı. Doktor Russel tarafından... Sieroz, kağıdın üst başında yazılı olan bu ismi görünce hayalinde uzun boylu, şık giyinmiş, fakat şık olduğu kadar çalışkan bir genç canlandı. Paris'te üniversite mahallesinde iken Russelle beraber arkadaşlık etmişlerdi. Sieroz onun Kana yerleştiğini biliyordu. Birkaç sene önce Rumilli eşrafından bir hastasını ona göndermişti. Russel bu iyiliğini unutmamış, şimdi o da kendisine kendi hastalarından birini göndererek bu borcunu ödüyordu. Eski meslektaşının gayet samimi bir ifadeyle yazdığı mektuptan, Bayan Kitty Lollilopun, her şeyden önce özellikle istirahat ihtiyacı olduğu anlaşılıyordu. Kandaki gece eğlenceleri ciğerleriyle sınırları zayıf olan bu narin yapıklı genç kadına hiç de yaramamıştı. Doktor Russel, Bayan Kitty Lollipop bir kışı AmelileBen 'de geçirecek olursa, hiçbir şeyi kalmayacağına emindi. Bununla beraber, Dr. Russel meslektaşını, hastasına son derece dikkat etmesi gerektiğine, genç kadının çok zaman kendisini fazla yorduğuna dair, ikaz ediyordu. Russel, Bayan Kitty'nin hastalığının "Erotoengel" teşhisini koymuştu. Bu kelime mektupta parantez içinde Yunanca olarak yazılmıştı. Sieroz mektubu okurken Bayan Kitty parmaklarıyla kaşlarını düzeltiyordu. Doktor, mektubu okuduktan sonra, Bayan Kitty:

"Söyleyin bakalım, doktor," dedi.

Doktor Sieroz:

"Doğrusunu söyleyeyim, tedaviniz gayet kolay olacak, Madam," dedi. "Çünkü hasta değilsiniz. Doktorunuzun yazdığına göre sadece biraz yorgunsunuz. AmelileBen'in iklimi gayet yumuşaktır. Sinirle rahat eder. Göreceksiniz, bu iklim sizi turp gibi yapacak."

Genç İngiliz kadını hafifçe omuzlarını silkti.

"Doktor Russel de bana Kanda öyle söylemişti. Ama hen biliyorum, hastalarını bu şekilde teskin etmek doktorların görevidir."

Doktor Sieroz:

"Öyle zann ediyorum ki, bir müddettir devam eden bir nezleniz var. Siz de bunu vereme

yoruyorsunuz," dedi. "Ama hastalığınız verem olsaydı, emin olun Doktor Russel sizi bana göndermezdi. Veremlileri yüksek yerlere gönderirler. İsviçre gibi yerler... Yoksa buralara değil..."

Doktorun gayet açık şekilde söylediği bu cümleler hastaya güven telkin etmişti. Genç kadın doktora bakışlarıyla adeta teşekkür ediyordu. Sieroz bu bakışın etkisi altında hastasının güzelliğini daha iyi farkettili. Genç kadının, oldukça yukarda, belirsiz bir çizgi halinde olan kaşlarının altındaki açık mavi gözleri bir şairin dediği gibi temiz bir ruha açılan iki pencere gibiydi. Dudakları koyu kırmızı renkte ve dolgundu. Özellikle alt dudağı hafifçe çıkık gibiydi. Bu, genç kadına çok hassas olan ve ikide bir gücenen bir çocuk yüzünün ifadesini veriyordu. Bakışları, ağzı, geniş alnı, velhasıl o çehrede göze çarpan her şey gayet net ve son derece masum bir anlam taşıyordu. Sieroz doktor Russelin yazdıklarına bir türlü inanamıyordu. Çünkü sefahat hayatının, muhakkak ki, bu masum bakışları bozması lazımdı.

"izin ederseniz, sizi muayene edeyim," dedi.

Sonra kadının vücudu üzerindeki çarşafı çekti. Bayan Kitty geceliğini kendiliğinden çıkardı. Göğsü ve bir genç kızinki gibi olan dar kalçaları meydana çıktı. Muayene esnasında, doktor, akciğerlerde hafif bir hırıltı duyar gibi oldu. Kadının kalbi hızlı hızlı atıyordu. Doktor kendisini muayene ederken Kitty gözlerini ondan ayırmıyordu. Genellikle doktor Sieroz'un hastaları onun karşısında böyle çıplakken daima başlarını öbür tarafa çevirirlerdi. Fakat İngiliz kadını çıplaklığından ve vücudundan hiç utanç duymuyordu. Sedef rengindeki temiz cildinden etrafa taze bir lavanta kokusu yayılıyordu. Sieroz, çarşafı tekrar kadının çıplak vücudu üzerine örttü.

"Pekala," dedi. "Doktor Russelle tamamen hemfikirim. Burada size sakin bir hayat temin ederiz. Gelecek bahar tekrar eski işinize dönebilirsiniz."

Kitty muzip bir tavırla doktorun yüzüne baktı:

"Benim bir işim falan yok ki," dedi.

Doktor, gülümseyerek:

"Anlıyorum," dedi. "Tembel bir hayat yaşıyorsunuz. Bundan daha yorucu bir şey olamaz. Yaşadığınız hayatı hayal ediyorum. Paris, Dovil, Biarlı ve Kan..."

Genç İngiliz kadını da güldü:

"Ve Londra..." dedi. "Buradan Londraya dönmem lazım geliyor. Yakında oraya döneceğim."

"Yakında mı? O halde buraya ne diye geldiniz? Doktor Russel size haklı olarak burasını tavsiye ettiyse, bunu hemen Londraya dönesiniz diye yapmamıştır. Hele burada bir üç ay geçirin de... Ondan sonra ne yapacağınızı kararlaştırırız. Şimdilik gayet basit ve hoş bir tedavi tarzı tatbik edeceğiz. Bir defa, erken yatıp geç kalkacaksınız. Gayet kuvvetli yemekler yiyeceksiniz. Az şarap içeceksiniz. Kahve ve alkol kesinlikle yasak. Sabahları yemekten önce kısa bir gezinti yapacaksınız. Yemekten sonra da uzun bir gezinti lazım."

İngiliz kadını:

"Bu kadar mı?" dedi. "Bana ilaç falan vermeyecek misiniz? Ama ben sabahları öksürüyorum."

"Pekala, öyleyse. Size bir öksürük şurubu da veririm. Ama..." Doktor bunu söylerken tablanın kenarındaki sigarayı gösteriyordu. "Özellikle sigara yasak..."

Kitty yastığına bir yumruk indirerek:

"Sizin için hava hoş," dedi. "Kokteyller yasak. Sigara yasak. Vallahi dul olmasaydım, herhalde bana aşk yapmak ta yasak diyecektiniz."

Bunu son derece çapkınca bir edayla söylemişti. Doktor o anda karısını düşündü. Kitti'ye aynı şen tavırla cevap veremedi.

"Madem ki şimdilik böyle bir yasağa gerek yok, bu konuda bir şey söylemeyeceğim," dedi.

Kitti gece masasının üzerinde bulunan resimli bir seyahat kılavuzunu alarak, yüksek sesle, tıpkı bir ğrenci gibi okumaya başladı:

"AmelileBen deniz seviyesinden 230 metre yüksekliktedir. Etrafı dağlarla çevrilidir. Bu dağlar onu poyraza, yağmura ve soğuğa karşı korur. Denizden 35 kilometre içerde olduğu için, deniz rüzgarlarına ve rutubete karşı mahfuzdur. Akdeniz ikliminin bütün güzel özelliklerine sahiptir. Bu iklimin mahzurlu tarafları burada görülmez. Burada soğuğa kara ve sivrisineğe nadiren rastlanır. Ekim, Kasım, Aralık ve Ocak ayları tıpkı yaz ayları gibi gneşlidir. Her zaman güneş vardır ve her mevsimde çiçekler tazeliğini muhafaza eder. Senede 71 gün yağmur yağer. 11 günü son baharda, 35 gün ilkbaharda, 11 gün kışın ve 14 gün de yazın... "

Kitti kılavuzu yatağın üzerine fırlatarak sevinçle ellerini ırdtı:

"Her zaman güneş! Her zaman iek!... Kuzum doktor, bu kış sahiden yalnız on bir gün m yağmur yağeracak?"

Sieroz, ihtiyatlı bir tavırla:

"Bu rakam ortalama bir rakamdır," dedi.

"Peki, bu yeryüzü cennetinizde hiç olmazsa bir tek gazino olsun yok mu?"

"Var, ama şimdilik oraya gitmemenizi rica edeceğim."

"Merak etmeyin, doktor. Her konuda gayet uslu duracağım."

Genç kadın derin bir göğüs geçirdi ve alışkanlıkla yapılan bir hareketle elini öpmesi için doktora uzattı. Herhalde Kandaki misafirlerine de bu şekilde yapıyordu. Doktor Sieroz dudaklarını genç kadının eline dokundurunca onun cildinin ılık olduğunu hissetti. Eğlenceyi pek fazla seviyormuş gibi görünen bu genç kadına göz kulak olması icap edecekti.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Madam Pradel kocasının ölümünden sonra Noterliğin bulunduğu şehir içindeki evden şehir dışına taşınmıştı. AmelileBen ile ArisürTek arasındaki yolun orta yerinde bulunan sahipaneye nakletmişti. Santral Otelinden Noterin karısının evine kadar iki kilometrelik bir yol vardı. Doktor:

"Yemekten önce herhalde oraya gidebilirim," diye düşündü. Kitti'yi cezbeden gazinonun önünden geçti. Köprüyü katetti ve Arl yoluna çıktı. Otomobile binmemişti. Dinç adımlarla yürüyor, iki hastasını düşünüyordu: *Biraz önce güzel bir sarışını muayene ettim. Şimdi de güzel esmeri görmeye gidiyorum,* diye düşündü.

"Madam Pradel'in nesi var acaba? Bizim şu köprü gibi sapasağlam. Acaba ne kadar zamandan beri dul? Dört beş sene olmalı."

Sieroz Pradel'in kocasının öldüğü seneyi hatırlamıyordu, ama o gün hatırında idi. Bir Eylül akşamı Noterin yazıhanesine çağrıldığını hatırlıyordu. Noterin cesedini oraya getirmişlerdi. Beceriksiz bir avcının kurşunu adamcağızın karnını delmişti. Oktav Pradel iriyarı bir adamdı. Aynı zamanda şehrin en çapkın erkeklerinden biriydi. Av bahanesiyle tertip ettiği gezintilerde sık sık başka türlü avlarında peşinde koşuluyordu. Bununla beraber, bütün bunlar Noterin güzel karısını namuslu bir hayat yaşamaktan alıkoymuyordu. Halbuki hovarda kocasının hareketlerine karşı o da pekala mukabelede bulunabilirdi. Eliz Pradel'in bir sürü hayranı vardı. Doğrusu kocası öldükten sonra matemine hürmeten bir müddet herkes ondan uzak durmuş, sonra hayranları yeniden onun etrafında pervane gibi dönmeye başlamışlardı. Bu hayranlarının arasında polis müfettişi ile Sere mahkemesinin reisi bile vardı. Evli adamlar bile Madam Pradele hayrandı. Bekarlara gelince, bunların arasında onunla evlenmeye hazır olanların haddi hesabı yoktu. Doğrusunu söylemek lazım gelirse, Eliz Pradel hem güzel, hem de zengin bir kadındı. Bununla beraber, Eliz Pradel bütün hayranlarına ani şekilde direnç etmişti. Sieroz, mesleği dolayısıyla, müşahedesi kuvvetli bir adam olduğu için Eliz'in hayranlarının takip ettikleri tabiyeleri farkediyordu. Dul kadının kendisine karşı gösterilen bu hayranlıktan gurur duyduğunu, fakat kesinlikle heyecan hissetmediğini anlamıştı. Bundan da, Eliz'in ihtiraslı bir kadın olmadığı neticesine varmıştı.

Doktor artık malikaneyi iyice görebilecek bir noktaya gelmiş bulunuyordu. Tepenin yamacında cephesi güneye müteveccih olan Solana villası ismi ile müsemma bir yerd. Güneşin bütün ışıklarını üzerinde topluyordu. Villanın etrafını her tarafı ağaçlık geniş bir bahçe çeviriyordu. Daha uzakta bir sebze bahçesiyle bir meyve bahçesi görülüyordu. Bunların arasında Noter öleli beri artık hiçbir işe yaramayan bir tenis kortu vardı.

Sieroz zile bastı. Ayakları kısa, küçük bir köpek havlayarak kapıya doğru koştu. Tatlı bir ses:

"Sus bakalım, Foks," diye bağırdı.

Eliz Pradel kapıya doğru yürüyordu. Ayaklarında sandallar vardı. Siyah çoraplar giymiş ve korsesini taktığı da belliydi:

"Buraya gelmeniz ne nezaket, doktor," dedi. "Bununla birlikte, ben kendim de size kadar gelebilirdim yani."

Koyu kırmızı dudaklarının arasından iri, sağlam ve pırıl pırıl dişlerini gösteren bir tebessümle güldü.

Sieroz:

"Evet, pek hasta görünmüyorsunuz. Şikayetiniz nedir?" diye sordu.

İkisi yanyana, küçük adımlarla, bahçede yürüyorlardı. Arkalarından gelen küçük köpek güneşte pırıl pırıl parlıyordu.

Eliz Pradel:

"Ne budalalık" dedi. "Herkesin romatizmasını tedavi etmek için geldiği bu şehirde ben romatizmaya tutuldum. Ne yapmalı, bilmem ki?"

"Hele bir muayene edeyim de..."

"Beni muayene mi edeceksiniz?"

Eliz Pradel bunu söylerken kızarmıştı. Sonra devam etti:

"Ama hafif bir ağrıdan başka bir şey duymuyorum ki... Bacaklarımda ağrılar var. Tabii, nasıl bir ağrı olduğunu bilirsiniz. Muayeneye ne gerek var?"

Doktor Sieroz:

"Ne olursa olsun," dedi. "Durumu bir kere de kendim görmeliyim. Sizi burada muayene edemem ya."

Eliz gülümsemeye devam ederek, mahçup bir tavırla, doktoru, yatak odasına değil de salona götürdü. Orada bir kanape vardı.

Sieroz genç dula oraya uzanmasını söyledi.

Eliz:

"Çoraplarımı da çıkarayım mı?" dedi.

Sieroz:

"Evet. Yalnız çoraplarınızı değil, korsenizi de..." diye cevap verdi.

Eliz soyunmaya başladı. Utancından doktora sırtını dönmüştü. Doktor biran için İngiliz kadınının hiç de bu kadar tedbir almadığını ve herhalde ölmüş çapkın Noterin bu kadar utangaç bir kadın karşısında kim bilir ne kadar söylendiğini düşündü. Genç ve güzel dul nihayet kanepenin üzerine uzanmıştı. Doktor onun adaleli bacaklarını muayene etmeye başladı. Bir an Eliz, birdenbire çekilince, doktor:

"Canınızı mı acıtıyorum?" diye sordu.

Eliz:

"Pek fazla değil," dedi.

Tekrar kızarmıştı. Çünkü doktor o uzun keten kombinezonunu yukarı doğru çekmişti. Şimdi eklemleri hareket ettiriyordu. Elleri, kadının siyah tüylü koltuk altına kadar çıktı. Eliz Pradel kıpkırmızı olmuştu. Utancından yerin dibine geçiyor gibiydi. Doktorun muayenesi bitince, Eliz, onun önünde tekrar giyinmektense elbisesine sarınarak durmayı tercih etti. Doktor Eliz'in alacağı ilaçları yazdı ve ona banyo yapmasını tavsiye etti.

"İlıcalara gitmeniz icap edecek," dedi.

Eliz:

"Oraya ilk defa olarak gitmiş olacağım," dedi. "Ne günlere kaldık."

Şikayet etmeye hakkınız yok, Madam. sağlığınız ve vücudunuz mükemmel durumda. Bu "vücut" kelimesi Madam Pradelde sanki suçluymuş gibi bir his uyanmasına sebep oluyordu. Rahat ve huzuru kalmamıştı. Hemen konuyu değiştirdi:

"Karınız nasıl, doktor?" dedi. "Zavallının sağlığı biraz düzeldi mi bari?"

Sieroz omuzlarını silkti. "Maalesef, durumu hep eskisi gibi," dedi.

Örtünün altından görünen sağlam ve sağlıklı bacaklara bakarak devam etti:

"Keşke onun hastalığı sizinki gibi olsaydı."

Eliz Pradel elbisesinin üzerinden elini uzattı; çıplak omuzu tekrar görüldüğü için kızararak:

"Kendisine benden selam götürün, doktor. Affedersiniz, sizi geçiremeyeceğim. Ama zararı yok. Siz nasıl olsa yolu biliyorsunuz." dedi.

Doktor Eliz'in yanından ayrıldı. Saat 12 yi vuruyordu. Sieroz, Ameliye dönerken yolda sıska, kuru, fakat vücudu kemikli ihtiyarlara, berelerini yana eğmiş güler yüzlü delikanlılara ve cüretkar bir tavırla kendisine gülerek selam veren güzel kızlara rastladı. Bu aşına iltifatlar karşısında:

"Galiba memleket beni nihayet benimsedi," diye düşünerek içinde derin bir memnuniyet duydu.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Erken yatıp geç kalkmak... Kitti o akşam saat dokuz olur olmaz yatağına yatmıştı. Halbuki Kandayken o saatte Karltonda henüz akşam yemeğine oturmuş oluyordu. Haftalardan beri ilk defa olarak rahat uyumuş ve biraz önce uyanmıştı. Vücudunda tatlı bir rehavet hissediyordu. Fakat ağzı da paslı değildi. İnce kollarını uzatıp gerinerek kahvaltısını getirmeleri için zile bastı. Hizmetçi kadın, üzerinde çay ve dumanı tüten kızarmış ekmek bulunan bir tepsiyle içeri girdi.

Kitti:

"Pencereyi açın, lütfen," dedi.

Duvarda kurşuni renkte, kare şeklinde bir aydınlık belirdi. Dışarıda yağmur yağıyordu. Genç dul:

"Bu doktorun söylediği on bir günden biri olacak," diyerek içini çekti.

Bir hizmetçi:

"Merak etmeyin, devam etmez, yakında diner," diye cevap verdi. "Bakın, Sere tarafında bulutlar dağılıp hava açtı bile."

Kitti yatağında doğruldu, parmaklarını tarak gibi saçlarının arasından geçirerek başını pencereye doğru çevirdi. İhtiyar hizmetçi içten gelen bir samimiyetle:

"Ne güzel saçlarınız var, Allahım" dedi. Konuşurken adeta şarkı söylüyor gibiydi. Devam etti:

"Hiç olmazsa sizinkiler gerçek. Buraya gelen o saçları boyalı kadınlarınkı gibi değil. Onlar saçlarını boyuyorlar ama o sarı renk çok çirkin. Taş bebeklerden hiç farkları yok."

Kitti tekrar ve bu sefer daha kuvvetle içini çekti. Küçük memeleri kalkıp indi. Güzelliği artık günlerce hiçbir işe yaramayacaktı. Onu düşünüyordu. Kahvaltısını ettikten sonra yorganı üzerine çekip yattı.

Bu yağmur ona çocukluğunu hatırlatıyordu. Yorkşayr'da nemli kırların ortasında geçirdiği günleri, gözlerinin önünde dağlarla çevrili kırları tekrar görür gibi oluyordu. Yüksek otların arasında çam ağaçları vardı. Yağmurdan sonra topraktan gayet hoş bir koku yayılırdı. On dört yaşındaydı... Evet, o zaman on dört yaşındaydı.;

İlk flörtünü hatırladı. Kendisiyle yaşıt, zayıf, kırmızı saçlı bir akraba çocuğuydu sevgilisi. Kendisini iki kapı arasında sıkıştırıp ihtirasla öperdi. İşte hislerini ilk defa olarak o sıska çocuk tahrik etmişti. O zamandan beri on beş sene geçmiş olmasına rağmen, Kitti, o sahneleri dün cereyan etmiş gibi hatırlıyordu. Yeğeni Con tatili geçirmek üzere onların evine gelmişti. Evde herkesin sırayla girdiği bir tek banyo vardı. Sabahleyin erkenden banyoya babası girer, ondan sonra da işe giderdi. Onun arkasından Con.. Conun arkasından da Kitti girerdi. O zamanlar Kitti yatakta kalmaktan hiç hoşlanmazdı. Bir sabah yataktan kalkar kalkmaz hemen yataktan fırlayıp banyonun kapısını çalmıştı. Banyodan Con çıkmış ve genç kızı kollarının arasına almıştı. İki çocuk vücudun birbirlerine temasına ancak bornozlar engel oluyordu. Kuzeni onu beceriksizce bir şekilde kucaklarken, Kitti, bu kırmızı saçlı çocuğun sıcak suyla ısınmış vücudundan yayılan kokuyu burun deliklerine doldurmuştu. Bu kucaklaşmanın beceriksizce olduğunu Kitti neden sonra anlamıştı. Conun vücudunun kokusu tıpkı

yağmurdan sonra topraktan buğulanan koku gibi onu sarhoş ediyordu. Kitti ilk defa olarak Conun öpüşleriyle o zaman karşılaşmıştı. Onu öptüğü anda dizlerinin titrediğini hissetmiş, kalbinin heyecandan duracağını zannetmişti. Şimdi o uzak hatırayı gülümseyerek hayalinden geçiriyor, kalbinde tatlı bir his duyuyordu. O zamandan beri hiçbir öpüş kendisine, bu derece haz vermemişti. Halbuki o zamandan beri, Allah bilir ya daha doğrusu Şeytan bilir ya Kitti'nin dudakları binbir erkeğin dudaklarının ateşiyle yanmıştı. Conla yaptığı aşk tecrübeleri o kadar tatmin edici bir netice vermişti ki, Kitti derhal aynı şeyleri kuzeninin arkadaşlarıyla tekrar etmişti.

Özellikle gayet uzun boylu ve müşfik bir genç olan Valter'i hatırlıyordu. Bu çocuğu hatırlaması için birçok sebepler vardı. Çünkü Valter daha sonra kocasının oğlu olmuştu. Elli yaşında dul ve çok zengin bir şato sahibi olan Edvard Lolilop, daha sonradan ikinci karısı olan Kitti'yi oğlu aracılığıyla tanımıştı. Herhalde Valter babasına kendisi hakkında çok iyi şeyler söylemişti ki, Kitti bir gün şatoya davet edilmişti. Sonradan da sık sık o şatonun misafiri olmuştu. Başlangıçta Mr. Lolilop genç kızı sadece kendi kızı Meri Ann'a arkadaş olsun diye davet ettiğini ileri sürüyordu. Buna kendisi de biraz inanmıştı. Fakat çok zaman geçmeden kendisi genç kızın peşinden ayrılmaz olmuştu. Ne hoş bir tatil geçirmişlerdi. Kitti o tatili hatırladıkça hala kahkahalarla gülüyordu. Valterle Meri Ann ikisi de Kitti'yi delicesine, fakat bambaşka sebeplerden ötürü, kıskanıyorlardı. Bu kıskançlığın belirtisi de aynıydı. Her iki çocuk ta birbirlerine surat asıyorlardı. O zaman babaları hiddete kapılıyor, oğluyla kızının atlarının eğrelerinin kaldırılması için emirler veriyor, yalnız Kitti'yi yanına alarak ormanda gezmelere götürüyordu. Kitti'nin ailesi pek zengin değildi. Kızcağızın ata binmek için özel bir elbisesi yoktu. Tırısı kalkmış atın üzerinde vücudu sürekli olarak sarsıldığı için etekleri havaya kalkıyor, onun altından süratle gelişmiş olan ince baldırları görünüyordu. O zaman Edvard Lolilop horoz gibi kıpkırmızı kesiliyor, atını dört nala sürmeye başlıyordu.

Bir gün yine böyle bir gezinti esnasında, Kitti'ye

"Kaç yaşındasınız?" diye sormuştu.

"On altı yaşımdayım."

"Evlenmek ister misiniz?"

"Valterle mi?"

"Hayır! Benimle!"

Genç kız hayretle ona bakakalmıştı. Edvard atını genç kızın atına yaklaştırarak Kitti'nin başını kendisine doğru çekti ve şiddetle onu dudaklarından öptü. Kitti hiç heyecan duymamıştı. Bu adamın öpüşü aşına olduğu öpüşlerden çok daha kabaydı, fakat nahoş değildi. Kitti onun için Edvard'ın busesine karşılık vermişti. O sırada baldırının üst kısmında sıcak bir elin temasını duymuştu. En ihtiraslı İngiliz kızları bile bekaretlerinin kıymetlerini hiçbir zaman hatırlarından çıkarmazlardı. Kitti de öyleydi. Onun için hemen onun elinden kurtularak:

"Sizinle evlenmek isterim," demişti.

Doğrusunu söylemek lazım gelirse, ihtiyar kocasında hiç de kötü bir hatıra bırakmamıştı. Adamcağızın saatlerce onu karşısına alıp hayranlıkla seyrettiği oluyordu. Ona, gözlerinin, yağmurdan sonra yolların kenarlarındaki hendeklerde kalan ve güneşin ışıkları altında masmavi ve berrak küçük göller haline getirdiği sulara benzediğini söylüyordu. Ona "*Meleğim*," diyordu. Edvard ne garip bir karaktere sahipti. O kaba adamın bir şair ruhu taşıdığını aklından bile geçirmemişti. Ne de olsa Kitti arzusuna nail olmuştu. Arkadaşları henüz mektepte iken kendisi ancak servetin bahsedebileceği bütün nimetlerden yararlanıyordu. Şatolar, otomobiller, atlar, güzel elbiseler, mücevherler ve memleket

memleket seyahatler...

İyi ki, Edvard, Kitti artık zenginliğinden bıkmaya ve kocasının artık can sıkıcı bir adam olduğunu düşünmeye başladığı zaman ölmek nezaketini göstermişti. Bazen, canı sıkıldığı zamanlar, Kitti kocasının ölümüne kendisinin okşayışlarının sebep olup olmadığını düşünürdü. Fakat o aşk oyunlarını kendisine kocası öğretmişti. Kabahat ondaydı. Kitti onun yüzünden bunlara alışmıştı. Zaten Edvard Kitti'nin bu ateşli mizacından çok memnundu ve onunla iftihar ediyordu, fakat bu hayata uzun müddet dayanamamıştı. Kitti yirmi yaşında dul, serbest ve zengin bir kadın olmuştu. Denilebilir ki, Edvard tam zamanında ölmüştü. Yuvasını terkedip daha iyi bir dünyaya gitmemiş olsaydı, ihtimal karısı kendisini aldatacaktı.

Kitti ilk aşığını hatırlamaya çalışıyordu. Kimdi acaba? Bedenen ilk aşığı, muhakkak ki, Dinarda ilk balo gecesi evine dönerken kendisine teslim olduğu Fransız subayı idi. O anda Kitti herhalde sarhoştı. Çünkü o sırada gerçek flörtü genç ve çekingen bir İngiliz delikanlısıydı. Delikanlı kendisine haftalarca kur yapmıştı. O uzun boylu gencin adını bir türlü hatırlayamıyordu? Herbert mi? Hayır, ismi Herbert değildi. Herbert aynı şekilde çekingen olan ve Dovilde rastladığı bir delikanlıydı. Bu Herbert de kendisini bir başka Fransıza kaptırmıştı. Bu kaba, kurnaz bir jokeydi ve kadınlara sanki birer atmışlar gibi muamele ediyordu. Ondan sonraki aşığı kimdi? Sonra! Sonra Paris'te, Niste, Biariçte bir takım mecaralar geçirmişti. Bunların arasında en enteresan olanı bir heykeltraşla geçirdiği macera idi. Adam kocasının yaşındaydı, fakat doğrusunu söylemek lazım gelirse ondan daha tecrübeli idi. Kitti onun atölyesinden her çıkışında dayak yemiş gibi iki büklüm olarak çıkıyordu. Ondan sonra, Alban Loker gelmişti. İşte hayatının en büyük aşkı Albandı. Onunla niçin evlenmemişti? Kim bilir! Yaşları, servetleri, her şeyleri aynıydı. Alban, kendisiyle evlenmek için can atıyordu. Fakat Kitti günün birinde ondan da bıkacağını düşünerek onu reddetmişti. Halbuki Alban hem zengin hemde güzeldi. İlişkileri hemen hemen iki sene kadar sürmüştü. Bu ilişki her iki tarafında duyduğu bir bıkkınlık neticesinde kavgasız, münakaşasız sükunetle sona ermişti. Mr. Alban Kahiredeki Sefarete tayin edildiği zaman onun gidişi her ikisi için de hayırlı olmuştu. Çünkü aşkları artık düpedüz bir alışkanlık haline gelmişti. Kitti bazı geceler birbirlerinin yanında, birbirlerini arzu etmeden, birbirlerinin vücutlarına hiçbir arzu duymadan, tıpkı iki ceset gibi yan yana yattıklarını hatırlıyordu.

Kitti pencereye doğru döndü. Güneş bir türlü bulutların arasından çıkmıyordu. Genç kadın içini çekti. Sürekli olarak zevk peşinde koşmanın güç olan bir tarafı vardı ki, bu da zevke ulaşır ulaşmaz duyulan hazzın azalmaya başlamasıydı. Albanla yaşadığı macera diğer maceralarından çok daha uzun sürmüştü. Alban o kadar cazip, o kadar teshir edici bir insan ki... Kitti'ye Botticellinin elinden çıkmış ve Floransadaki San Spirito kilisesinde Tobyanın etrafındaki tahloda bulunan üç melekten birine benzediğini söyledi. Kitti uzun zamandır Albandan hiçbir haber almamıştı. Acaba hala Kahirede miydi? Belki de evlenmişti. Kim bilir? Bu düşünce Kitti'yi bir müddet oyaladı. Albana AmelileBenden bir kartpostal gönderecekti. O kartpostala cevap gelene kadar ne yapacaktı? İşte asıl mesele buydu. doktor Russel doğrusu kendisine iyi bir oyun oynamıştı. Güneyde iklimi oldukça yumuşak fakat yine de bundan daha fazla eğlence yeri olan başka bir şehir yok muydu ki kendisini buraya göndermişti? Kitti küçük aynasına baktı, dilini çıkararak gülümsedi. Bu sabah solgunluğuna rağmen hiç de çirkin değildi doğrusu. Fakat etrafta bu güzelliği farkedip takdir edecek bir kimse olmadıktan sonra ne kıymeti vardı?

Hele, hele flört olarak doktoru ayartamaz mıydı sanki? Bu uzun boylu mavi gözlü adam hiç de fena değildi doğrusu. Kitti güldü ve pencereye doğru baktı. Şimdi güneş parlıyordu. Genç kadın yataktan fırladı. Islıkla neşeli bir şarkı çalmaya başladı.

ALTINCI BÖLÜM

Magun Reynesin bacağındaki yara kapanmak üzereydi. Doktor hasta bacağı alçıya koymaya çalışıyordu. Yatağın yanındaki taburelerin üzerinde bezler, beyaz ve koyu renkte bir sıvıyla dolu bir leğen vardı. Genç kadın bütün bu hazırlıklara endişe ile bakıyordu. Alnında endişeden bir çizgi hasıl olmuştu.

"Bacağım bunun içinde ne kadar kalacak?" diye sordu.

"Dört, beş hafta. Uslu durursan dört hafta sonra çıkarım."

"Uslu durmak mı?"

Magun'un dolgun dudaklarında bir tebessüm belirdi. Onu asıl korkutan şey duyduğu acıtan ziyade bu çiftliğin ortasında, dışarı çıkmadan, günlerce yatalak bir hasta gibi kalmaktı. Zaten sağlıklı iken de hayatı pek eğlenceli değildi. Genç kızlık hayatını hatırlıyor ve o günlere hasret çekiyordu. Magun yetimdi. Annesiyle babası ölmüşlerdi. Onu büyüten teyzesi küçük kız on üç yaşına geldiği zaman onu Sere'de bir tüccar ailesinin yanına dadı olarak yerleştirmişti. Magun oradan memnundu. Tüccarın karısı da altın kalpli bir kadındı. Magun'u kendi kızlarından bir gün bile ayırmamıştı. Fakat Magun gün geçtikçe büyüyordu. İki sene sonra teyzesi genç kızın kesin derecede para kazanmadığını söyleyerek onu Perpinyan'da bir avukat ailesinin yanına hizmetçi olarak vermişti. Magun, avukatın karısı, kocasına pek karşı koymayan hizmetçiyi sıkıştırırken suçüstü yakaladığı güne kadar orada kalmıştı. Genç hizmetçi kızına verilen bonservisteki cümleler o şekilde düzenlenmişti ki, teyzesi onu başka bir ailenin yanına hizmetçi olarak yerleştirememişti. Bunun üzerine, Magun, Perpinyan istasyonu civarındaki bir lokantaya garson olarak girmişti. Bu lokantanın sürekli müşterileri olan demir yolu işçileri, kamyon şoförleri elleri tabak doluyken beline sarıldıkları zaman tabakları getiren bu güzel gözlü kızdan çok hoşlanmışlardı.

Magun da bu yeni muhitten çok hoşlanıyordu. Müşterilerin iltifatları gururunu okşuyor, hislerini tahrik etmeye başlıyordu. Tatil günlerinde şehrin yeni caddelerinde bir aşağı bir yukarı dolaşıyor, vitrinleri hiç görmediği lüks eşyalarla dolu mağazaların önünde durup onlara hayran hayran bakıyor, gazinoların taraçalarında boyalı ve süslü püslü kadınların kahkahalarla gülen göbekli şarap tacirleriyle beraber oturdukları masalardan gözlerini bir türlü ayıramıyordu. Magun, ağaç dallarıyla süslü meydanlarda tertip edilen eğlence yerlerine de devamla başlamıştı. Orada milli dansların yerini fokstrot almıştı. Fakatatalarından kalan ateşli kanı damarlarında taşıyan gençler, tıpkı eski devirlerde olduğu gibi, damlarını o adaleli kollarının arasında zıplatıyor ve balo bittikten sonra onları beraberlerinde kendileriyle suç ortağı olan gecenin karanlıklarına doğru sürüklüyorlardı. İşte Magun bekaretini böyle bir bayramdan sonra açık havada, bar bulvarının kemerleri altında, ıssız bir yerde, gençliğinden başka bir varlığı olmayan bir gençle aşk yaparken kaybetmişti. Bu eğlenceli hayat iki sene kadar devam etmişti. Sonra bir gün, meyhanede, Magun yüzünden bir işçi ile bir şoför arasında bir kavga kopmuştu. Her biri bir kental ağırlığındaki eşyaları taşımaya alışmış olan bu sağlam yapılı iki delikanlı arasındaki mücadele müthiş olmuştu. Fakat neticede bardaklar lokanta sahibinin hiç de istemediği bir şekilde birbiriyle tokuşmuş ve bu gürültü üzerine polis gelmişti. İşte o zaman lokanta

sahibi Magun'u kapı dışarı etmişti.

Bu sefer Magun'un artık teyzesinin tavsiyelerine ihtiyacı yoktu. Bağ bozumu zamanıydı. Magun, Kolyur civarında bağ bozumuna giden bir kafiye katılmıştı. O muazzam bağda geçirdiği ilk günün sabahını hatırlıyordu. Kükürtlü ilaçlar yüzünden bağ adeta masmavi bir denizi andırıyordu. Siyah üzüm taneleriyle ağırlaşmış kütükler salkımlarını güneşten adeta yanan toprağa doğru sarkıtmışlardı. Bağ bozucular sabahtan gecenin karanlığına kadar hiç ara vermeden üzüm topluyorlardı. Yemek zamanı gelince bütün işçiler barakada toplanıyorlardı. O yorucu işten sonra susamış delikanlılarla genç kızlar gaz lambasının ışığında şarap dolu matraları birbirlerine uzatıyorlardı. Sıcak havada ter ve şarap kokusu birbirine karışıyordu. Arzular kabarıyor ve sofra başında oturanların dizleri, kolları bu yakınlıktan istifade ederek birbirlerine temas ediyordu. İşte Magun Abdonla orada tanışmıştı. Bu ateşli bakışlı ve göğüsleri elbisesinden fırlayacakmış gibi görünen genç kız Abdonu derhal etkilemişti. O sağlam yapılı delikanlı da Magun'un hoşuna gidiyordu. Abdon durmadan dinlenmeden çalışıyor ve pek az konuşuyordu. Daha doğrusu yalnız Magunla konuşuyordu. Bir gece genç kızı kendisiyle birlikte götürdü. İki gencin ilk aşk geceleri vücutlarının altında ezilen üzümlerle adeta kanlıymış gibi görünen iki sıra üzüm kütüğünün arasında geçti. Ketum olduğu kadar uslu bir delikanlı olan Abdon Reynes hayatında pek az genç kız tanımıştı. Magun köpüklü bir şarap gibi onun başını döndürmüştü. Artık onsuz yaşayamıyor ve Magun'un etrafında dönen erkek arkadaşlarına kinle bakıyordu. Bu genç kızı yalnız kendisine mal etmenin bir tek çaresi vardı: Onunla evlenmek... Onun içindir ki, Abdon, ailesinin bu acele kararına karşı gösterdikleri muhalefete rağmen, Magunla evlenmişti. Beraberce, kirası kazançlarına göre olan dağdaki bu mütevazi çiftliğe yerleşmişlerdi. Aşkın ilk günlerdeki alevleri söndükten sonra Magun'un canı sıkılmaya başlamıştı. Bu her şeyden uzak ıssız yerde oturmak fena halde canını sıkılmaya başlamıştı. Şehri, onun bayramını, lokantadaki eğlenceli hayatı ve hayranlarının kendisini okşayışlarını hasretle özlemeye başlamıştı. İşte Pepe o zaman sahneye çıkmıştı...

Doktor işini bitirmişti. Genç kadın ayağının mermer gibi katılaştığını hissetti. Sanki kendisini bir duvarın içine kapatıp diri diri gömüyorlarmış gibiydi... Gözlerine yaşlar doldu.

Sieroz:

"O ne?" dedi. "Ağlıyor musun yoksa? Bunu senden hiç beklemezdim doğrusu."

Doktor ona müşfik gözlerle bakıyor, genç kadının altında buruşmuş olan kaba çarşafı düzeltiyordu. Sonra Magun'u kollarının arasına alarak onu ağır ağır yukarı doğru çekti, başını yastığının üzerine yerleştirdi. Magun doktoru gayet kuvvetli ve yakışıklı buluyordu. Çekingen bir tavırla :

"Beni tekrar ne zaman ziyarete geleceksiniz doktor?" diye sordu.

YEDİNCİ BÖLÜM

Magun Reynesin bacağı kırılmış. Eliz Pradel'in hizmetçisi Terezina pazardan döner dönmez haberi hanımına yetiştirmişti. Terezinanın oğlu, evin bahçıvanı Galdrik bu sözü duyunca annesine yaklaştı. Galdrik, tıknaz yapılı, geniş omuzlu bir delikanlıydı. Elleriyle ayakları iriydi. Gayet sert olan yüzünün hatları insana ilk anda kaba görünebilirdi, fakat genç adamın gayet yumuşak bakışlı ve daima hayallere dalmış gibi görünen iri iri gözleri vardı.

Terezina :

"Sen işine bak," dedi.

Galdrik canı sıkılmış bir halde bahçeye doğru uzaklaşırken Terezina ilave etti :

"Bu gibi hikayeler ona göre değil."

Eliz Pradel, hayretle:

"Ne hikayesi?" diye sordu. "Sen zaten her şeyi gözünde büyütürsün Terezinacığım. Bacağı kırılmışsa ne olmuş yani."

Hizmetçi kadın sırttı:

"Evet, ama bu bacağın nasıl kırıldığını bilerseniz... " dedi.

Sonra gözlerinde kıvılcımlar parlayarak duyduklarını bir sır olarak hanımına nakletti:

"Abdon Reynes Magun'u yanaşma Pepe ile birlikte samanlıkta samanların arasında yatarken yakalamış. O zaman kadını o kadar dövmüş ki dayaktan kemiklerini kırmış." Terezina devam etti: O Pepe dedikleri adamı da bilirim. Hiç de yakışıklı falan bir adam değildir doğrusu. Kısa boylu esmer ayı gibi her tarafı tüylü bir adamdır. Abdon da yakışıklı bir adam değildir tabii... Ama ne de olsa ötekinden daha yakışıklıdır. Şu kadınların işlerine hiç akıl ermiyor vallahi..."

Eliz ellerini dizlerinin üzerinde kenetlemiş, birbirini takip eden bu dedikoduları dinliyordu. Uslu ve çok konuşan Terezinanın dil uzatmadığı kimse yoktu. Hanımının ve kendisinin namuslu bir hayat yaşamaları ona hislerini gem vuramayan o utanmaz kadınları diline dolayıp onlara hücum etmek için hak verdiriyordu. Halbuki hizmetçisinin bu kadar sert bir şekilde tenkit ettiği cinsel heyecanları Eliz kendisi de duymuştu. Doktor Sieroz onun hakkındaki düşüncelerinde yanıliyordu. Gerçi Eliz hayranlarının iltifatları karşısında hiçbir zaman heyecan duymamıştı. Kocasını manen de bedenlen de seviyordu. O kendisini her bakımdan tatmin etmişti. Başka erkeklerin onun nazarında ne kıymeti vardı? Fakat hayatına hükmeden matem bittikten sonra yalnız kalan vücudunda bir acı duymaya başlamıştı. Artık her şey asabını bozuyordu. Vücudu bitkin bir haldeydi. Hayattan hiç zevk almıyordu. Şiddetli baş ağrıları kendisini bazen bütün gün perdeleri indirilmiş odasında kalmaya mecbur ediyordu. Karnının merkezinde sık sık şiddetli ağrılar duyuyordu. Sanki vücudunun o kısmı ağırlaşmış gibiydi. Bundan başka geceleri bir takım şehvetli rüyalar görüyor, bu rüyalar da kendisini yorgun ve tatmin edilmemiş bir halde bırakıyordu. Tam sebebini tahmin ettiği bu acılarını doktoruna açmaktan çekiniyordu. Bundan yalnız kendisi gibi dul olan bir arkadaşına bahsetmişti. O arkadaşısı da uzun bir zaman önce kocasını kaybetmişti. Eliz'e hislerini yatıştırmak için potasyum bromür almayı tavsiye

etmişti. Bu ilaç ve aradan geçen seneler Elizi biraz olsun yatıştırmıştı. Hizmetçi kadın, aşırı samimi çekinmesi olmayan bir tavırla konuşmaya devam ediyordu:

"Efendim, bizler o aşk kadınları gibi değiliz. Bizim yaşımızda artık bu gibi şeyleri düşünmek yakışık almaz."

Terezina şimdi çarşıdan aldığı şeyleri torbasından çıkarıp birer birer hanımına gösteriyor, pazarlıkta ne kadar becerikli olduğunu söyleyip duruyordu. Fakat Eliz onun anlattıklarını artık duymuyordu bile... Bir müddetten beri erkeklerin kendisine eskisi gibi iltifat etmediklerini farketmişti. Belki de hayranları artık kendisinden ümidi kesmişlerdi. Belki de kendisi gerçekten ihtiyarlamıştı. Hizmetçisinin söylediği bu söz ona bir darbe etkisi yapmıştı. Terezina, konuşurken, "Bizim yaşımızda" demişti. Gerçi Eliz güzelliğinden hiçbir zaman yararlanmaya kalkışmamıştı. Doktor Sieroz'u onun hisleri hakkında bu kadar aldatan o lakayt tavrı takınmak için kendisini epey zorlamak mecburiyetinde kalmıştı. Fakat artık şimdi güzelliğinin solmaya başlamış olması düşüncesi güzel dula endişe vermeye başlamıştı. Terezinayı işinin başında bırakarak kendi odasına çıktı. Yapacağı şeyi düşünerek içinde bir utanç duyuyordu. Kapıyı kapayıp içeriden sürgüledi. Sonra aynalı dolabın önünde soyundu. Aynada kabarık göğüslerini, yuvarlak kalçalarını ve dolgun baldırlarıyla biçimli bacaklarını seyretti. Birden vaktiyle kocasının kendisini zayıf bulduğunu hatırladı. Herhalde kocası sağ olsa onu bugünkü haliyle tercih ederdi. Bununla birlikte, ölmüş kocası Oktav çapkın bir adamdı. Hem de bu gibi şeylerden anlardı. Demek ki bazı erkekler balık etinde kadınlardan hoşlanıyorlardı. Doktorun, kendisine, karısının da onun gibi olmasını arzu ettiğini söylediğinden midir nedir Eliz birden doktor Sieroz'u hatırladı. Bu adam bir defa bile onun kendisine kur yapmamıştı. Zavallı hasta karısına çok bağlıydı anlaşılan. Öyle olduğu halde, Sieroz, Eliz'in konuşmaktan zevk aldığı tek erkekti. Doğrusu söylemek lazım gelirse, Eliz ona karşı tenkit edilebilecek gibi hiçbir harekette bulunmamıştı. Ona da öteki erkeklere yaptığı gibi muamele ediyordu. Günün birinde onun metresi olabileceğini aklından bile geçirmemişti. Fakat daha doktora başvurmadan önce onun güvenilir bir insan olduğunu anlamıştı. Doktor müşfik ve kuvvetli bir adamdı. Tıpkı kocası gibi... Eliz aynadaki hayaline bakarak hafifçe ürperdi. O sırada Terezina kendisine seslenince Eliz birden irkildi.

"Hay Allahım, galiba ben de oynatmaya başladım," diye mırıldandı.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

O sabah şafak sökünce Abdon Reynes evden ayrılıp palamut meşelerinin kabuklarını sıyırmaya gitmişti. Gittiği yer evden bir kilometre kadar uzakta o vahşi Aspr'ların tam ortasıdaydı. Dağların arasında dar bir boğaz vardı. Kayalıklarla kaplı yamaçların arasında ağaçlar, her şeye rağmen kök salmış, hayat bulmuşlardı. Ağaçların karmakarışık kökleri kırmızı toprağın üzerinde örümcek ağı gibi sarmaş dolaş oluyor, yerde sürünen acayip hayvanlara benziyorlardı. Pazara götürülen koyunlar gibi demirle dağlanmış olan meşelerin yaralı gövdeleri her tarafta göze çarpıyordu. Bu yarıkların üst tarafında, sarmaşıklar, insan eli değmemiş dalların öz suyunu emmeye devam ediyorlardı. Bazı ağaçlar iki büklüm bir halde yeşil dallarını kırmızı toprağa değdirecek kadar sarkıtmışlardı. Ağaçlardan birinin bir çıkıntısı üzerine bir sincap çıkmış, aşağıda çalışan adama merakla bakıyordu. Abdon bu alıştığı yerlerin vahşi güzelliğine lakayt, hiç durmadan çalışıyordu. Baltasıyla ağacın gövdesinde yuvarlak bir yarık yapıyor, sonra kabuğu yukarıdan aşağı doğru sıyırarak onu gayet ihtiyatlı bir şekilde küçük küçük parçalar halinde keserek çıkarıyordu. Etrafında meşe kabukları bir yığın halinde yükseliyordu. Taze ağacın kesik yerlerinden ağacın öz sulu iç kısmı görünüyordu.

Abdon birden karısının bacağını düşündü. Magun'u yatakta bırakmış, yanına bir tabak yemekle bir testi de su koymuştu. Magun bütün gün orada yalnız kalacaktı. Pepenin gelmesi ihtimal dahilinde bile değildi. Çünkü İspanyol ayısı epey korkmuştu. Abdon, "Onunda bacaklarını kırmadığıma pişmanım," diye düşündü. Belki de doktor Magun'u görmeye gelecekti, fakat Abdon Sieroz'u kıskanmıyordu. Onun nazarında doktor kendi karısından başka bir kadına göz dikmeyen dürüst bir adamdı.

Abdon:

"İnşallah, Magun iyileştikten sonra bir daha böyle bir şey yapmaya kalkışmaz. Yoksa bu sefer onu gerçekten öldürürüm" diye düşündü. Düşüncelerine o kadar dalmıştı ki, farkında olmadan baltasını ağacın gövdesine olanca kuvvetiyle indirdi. Balta ağaca gömüldü.

Doktor Abdonların çiftliğine geldiği zaman Magun yemek yiyordu. Sierozdan af dileyerek üzerindeki çarşafı silki verdi. Doktor Sieroz genç kadının saçlarını salıverdiğini fark etti:

"Artık saçlarını taramıyor musun? " diye sordu.

Genç kadın gülümsedi:

"Taramaya ne gerek var?" "Bundan sonra sakat kalacağıma göre güzelliğimin ne kıymeti var?"

"Sakat mı? İki ay sonra tavşan gibi koşabilirsin. Hem merak etme, bacağın eskisi kadar sağlam ve biçimli olacak. Göster bakayım bana..."

Magun çarşafı çekti. Kalın ketenden yapılmış çarşafın üzerinde alçı kirli bir kurşuni renge benziyordu.

"Canını acıtıyor muyum, Magun?"

"Hayır, doktor bey."

Sieroz alçının üst tarafındaki cilde hafif hafif el darbeleriyle vuruyordu. Cilt gayet pürüzsüz ve ipek gibiydi.

Hasta kadın:

"Bacağımın yine öteki bacağım gibi olacağına emin misiniz, doktor?" diye sordu.

Çevik bir hareketle sağlam olan bacağını da meydana çıkarmış, doktora göstermekteydi. Bunu yaparken o kadar ağrı duymuştu ki, elinde olmayarak inledi.

Sieroz:

"Madem ki öyle söylüyorum," diye homurdandı. "Böyle güzel bir bacağın şeklini bozmak kötü bir şey olur."

Sonra alışkanlıkla yapılan bir hareketle sağlam bacağı okşamaya başladı. Derinin yumuşaklığı elini adeta cezbediyordu. Bu okşayışın etkisi altında Magun'un adeta göğsü kabardı. Gözleri çakmak çakmak olmuştu. Genç kadın gözlerini yere indirdi. Doktora kirpiklerinin arasından baktı. Sieroz hala yanyana duran iki bacağa bakıyordu. Birisi o alçının içine hapsedilmişti. Öteki bacak ise olgun bir meyve gibi güneşte tunçlaşmıştı...

Sieroz nihayet ayağa kalktı:

"Haydi Allah'a ısmarladık," dedi. "Merak etme, yakında bir şeyin kalmayacak. Sana söz veriyorum."

"Yakında yine gelecek misiniz, doktor?"

"Üç, dört gün sonra tekrar uğrarım. Zaten artık beklemekten başka yapılacak bir şey yok."

Genç kadın çapkın bir tavırla ellerini saçlarının üzerinden geçirerek onları yastığın üzerine bir taç gibi dağıttı.

"Biraz daha yanımda kalın, ne olur, doktor. Biraz daha vaktiniz yok mu?" diye sordu.

Sonra içini çekerek devam etti:

"O kadar canım sıkılıyor ki... Her zaman böyle yapayalnızım. İşin aslını bir bilerseniz..."

Sieroz bekledi. Anlaşılan genç kadın içini dökmek istiyordu. Hastaları teselli etmek ise doktorun en birinci vazifelerinden birisiydi.

"Ne demek istiyorsun? Neyi bilmem lazım, Magun?" diye sordu.

Genç kadın gözlerini ondan ayırmıyordu.

"Ben merdivenden düşmedim ki" dedi.

Sieroz güldü:

"Bu benim için yeni bir haber değil ki, yavrum. Bacağının üzerindeki darbe izini fark etmedim mi sanıyorsun?"

Magun:

"Kocam beni kıskanıyordu. Bizim yanaşmadan kıskanıyordu." dedi.

"Kıskanmakta haksız mıydı?"

Genç kadın başını öbür tarafa çevirerek kızardı, sonra cesaret bularak:

"Haksız değildi" dedi. "Allah var ya, doğru söylemeli. Pepe benim aşığımdı. Ne yapayım? Kocam eskiden bana çok aşıktı. Ama evleneli üç sene oldu. Artık bana aldırış bile ettiği yok. Yalnız etrafımda biri peyda olduğu zaman bana karşı ilgi göstermeye başlıyor."

Genç kadın işinden yorgun argın dönen kocasının yanında geçirdiği uykusuz geceleri bir bir

doktora anlattı. Nihayet tekrar konuştu:

"O yalnız toprağı düşünür. Kazma sallasın, çift sürsün... Yanı başında artık hiç işlemediğı başka bir tarla bulunduğunu bir an bile hatırlanıyor."

Genç kadın hiddetle oturduğu yerde doğrulmuştu. Göğsü kaba kumaştan yapılmış geceliğinin altında sık sık inip kalkmaya başlamıştı.

Sieroz:

"Bu vazifeyi de Pepe üzerine aldı, öyle mi?" diye sordu.

Genç kadın omuzlarını silkti:

"Pepeyi de sevdiğim falan yok ki. Ben yalnız aşk yapmayı seviyorum"

"İstersen bu konuda kocanla konuşayım."

Magun birdenbire şiddetle başını salladı:

"Hayır. Hayır. Sakın öyle bir şey yapayım demeyin." dedi. Sonra sesini alçaltarak ilave etti: "Onu da aşkla sevmiyorum."

"Doğrusunu söylemek lazım gelirse, sen galiba değişildiğı seviyorsun. Açık söyle, Magun, öyle değil mi?"

Magun anlamlı bir şekilde gülümsedi:

"Bu beraber olduğum şahsa bağılı. Mesela, doğrusunu söyleyeyim, evinize geldiğim zamanlar size rastlamaktan pek hoşlanıyordum."

Genç kadın bunu söylerken doktora doğru eğilmişti. Sieroz birdenbire geri çekildi. Elini ona uzatarak:

"Haydi, Allah'a ısmarladık kızım" dedi."

"Yarın gelecek misiniz?"

Magun bu soruyu gözlerinde bir yalvarışla sormuştu.

Sieroz:

"Belki de gelirim. Yarın gelmezsem öbür gün gelirim," dedi.

"O halde sizi öbür gün mutlaka beklerim, doktor. Ziyaretinize teşekkür ederim."

Doktor kapıyı kapatmak için arkasına döndüğü zaman Magun'un kendisine bir öpücük gönderdiğini gördü.

Doktor tepeden aşağı inerken, kendi kendine:

"Azmış bir dişiye benziyor," diye söylendi. "Magun Pepenin okşayışlarından mahrum kalınca karşısına ilk çıkan erkeğe dört elle sarılıyor."

Tina onu kıskanmakta hiç de haksız değildi doğrusu. Tina Magundan ilk defa olarak bahsettiğı zaman doktor içten gelen kahkahalarla gülmüşü, fakat doğrusunu söylemek lazım gelirse, kadınların bu gibi konularda gerçekten erkeklerden daha kuvvetli bir sezış kabiliyetleri vardı.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Eliz'in hizmetçisi Terezina'nın oğlu Galdrik, köprü'nün korkuluğu üzerine oturmuş, ayaklarını aşağı sarkıtmış, aşağıda köpürerek akan suları seyrediyormuş gibi bir tavır takınmıştı. Halbuki gerçekte yandaki gazinoya bakıyordu. Bahçıvan Galdrik'in tek eğlencesi işte o gazino, daha doğrusu o gazinoya gelen kadınlardı. Kendisi oraya bir defacık olsun girmemişti. Böyle bir şeye asla cesaret edemezdi. Fakat bulunduğu yerden, yani aparatif saatinde Tek köprüsünden bakınca sonradan sabahlara kadar rüyalarında gördüğü güzel hanımları, onların yanındaymış gibi rahatça seyredebiliyordu. Genç Katalanyalının hoşuna giden kadınlarsa sarışın, zayıf, solgun ve mahzun bakışlı olan kadınlardı. Bir gün onlardan birinin peşine takılmış, onun oteline kadar gitmişti. Bir ara, iki ihtiyar kadının, peşine takıldığı kadından bahisle konuştuklarını işitmişti.

Birincisi:

"İşte onlardan biri daha" demişti. "İhtiyarın eceline az bir şey kaldı."

Diğeri ise, ona:

"Bu kadını tanıyorum," diye cevap vermişti. "Avinyonlu bir kızdır. Henüz on altı yaşında. Yeryüzüne inmiş bir melek gibi... Anlaşılan yakında geldiği yere dönecek."

Melek ha?

Galdrik o zaman işi anlamıştı. Demek o narin yapılı bal rengi saçlı ve ciltleri şeffaf denecek kadar ince kadınlar Katalanyalı kadınlar gibi alelade şeyler değildi. Bu kadınlar melektiler. Bununla beraber Papazın gazinoya gidip gelen melekler hakkındaki fikirleri o kadar hoş değildi. Ama bunun sebebi yeryüzü meleklerinin gazinoyu kiliseye tercih etmeleriydi. Bu kıvrırcık saçlı, sarışın zarif genç kadınlar muhakkak birer melektiler. Yarabbi, hem bu kadınlar ne kadar hoş kokuyorlardı. Galdrik'in her akşam köprüye gelmesinin, sebebi onları daha yakından görmek olduğu kadar, onların kokusunu da duymak arzusuydu.

Şimdi saat hemen hemen sekize gelmek üzereydi. Hava kararmıştı. Gazinoda kimse kalmamıştı. Galdrik evin yolunu tuttu. Annesi onu her zamanki gibi azarlayarak karşıladı:

"Nereden geliyorsun? Bak, çorban buz gibi oldu. Vallahi sen aklını oynatmışsın, evladım."

Hayır, Galdrik aklını kaçırmamıştı. Fakat yirmi yaşında olduğu halde hala saf bir çocuk ruhu taşıyordu. Hala ürkek ve her şeye hayran kalan temiz bir ruhu vardı. Onun yaşındaki gençler kızların peşinde koşarken, Galdrik, onlardan vebadan kaçır gibi kaçıyordu. Önceleri oğlunun bu usluluğundan pek memnun olan Terezina, sonradan çocuğun yalnızlıktan bu kadar zevk alması karşısında endişeye kapılmış ve delikanlıyı üç ay kadar Banyöl'e kayın biraderinin yanına göndermişti. Kayın biraderinin birçok çocukları vardı. Bütün bu çocuklar Galdrik'i muhakkak ki yola getireceklerdi.

Galdrik annesinin arzusu üzerine Banyöl'e gitmişti. Banyöl'ü, o ağaçsız kızgın toprağı ve ta tepelerden denize kadar inen bağlarla kaplı yamaçları ilk defa olarak görüyordu. Banyöl bağlarında nihayet bağ bozumu başlamıştı. Kollarını sıvamış genç kızlar sıra sıra dizilerek salkımları koparıyor,

apkıncı kıkahalar atıyor ve akşamları delikanlıları peşlerinden sürüklemek için piyasaya çıkıyorlardı. Galdrik onların peşlerinden gitmiyordu. Bu manalı tebessümlü, apkın bakışlı ve gözlerini hiç çekinmeden insanın ta gözbebeklerinin derinliklerine diken ve dudaklarını aralayarak keskin dişlerini gösteren kızlardan korkuyordu.

Bir gün bu cüretkar kızlardan biri iki kütük sırasının arasında, ona:

"Demek istemiyorsun ha?" demişti. "Merak etme, senin de saatin alacak."

İnsanlara alışmak mı? Tam aksine bunun tamamen aksi vuku bulmuştu. Galdrik Banyöl'den döndükten sonra her zamankinden daha fazla içine kapalı bir ocuk olmuştu. Terezina da bağ bozumunu takiben yapılan eğlenceler hakkında soru sorunca sustu ve hiç konuşmadı. Annesine ne diyebilirdi? Hayatının en kötü saatini o eğlence sırasında işte o sıralarda geçirmişti.

Bir gün beraber çalıştığı arkadaşları onu Perpinyan'a götürmüşlerdi. Gazinolara girip birer kahve içmişler ve masalarının üzerlerinde çiçekler bulunan bir lokantada yemek yemişlerdi. Sonra geceleyin karanlık sokaklarda dolaşmışlardı. Bu karanlık sokaklarda dolaşan, sırtlarına sabahlık giymiş kadınlar delikanlılar yanlarından geçerken sabahlıklarını açarak vücutlarını gösteriyorlardı. Bu kadınlardan biri Galdrik'i tutup evinin kapısına kadar sürüklemişti. Kadının yatağı hemen oracıkta, kapının iç tarafındaydı. Kadın Galdrik'i tuttuğı gibi o yatağın üzerine atmıştı. Delikanlı üzerine doğru iki salkım gibi sarkan iri memeleri korkuyla hatırlıyordu. Bunu, günah çıkarırken rahibe anlattığı zaman, Rahip kendisine o kadınlardan uzak durmasını söylemişti. Onun üzerine masum delikanlı birkaç hafta gazinonun etrafında dolaşmaktan vazgeçmiş, bir müddet oraya uğramamış, fakat bir zaman geçtikten sonra tekrar eskisi gibi gazinoyu seyretmek için tekrar eski yerine dönmüştü.

ONUNCU BÖLÜM

Kitti eski aşığı Alban Loker'e bir kartpostal göndermek üzere postaneye uğradıktan sonra, dışarı çıktığı zaman, Dr. Sieroz ile burun buruna geldi.

Doktor:

"Maşaallah saat on olduğu halde yataktan kalkmışsınız," dedi. "Görüyorum ki, sağlığınız yerinde."

İngiliz kadını içini çekti:

"Bu otelde o kadar canım sıkılıyor ki, tasavvur edemezsiniz. Dışarıya çıkmayayım da ne yapayım? Dışarı çıktığım zaman da nereye gideceğimi bilemiyorum? Ah, doktor, bu şekilde imkanı yok dört ay yaşayamam. Vallahi, inanır mısınız, kendimi hapishanedeymişim gibi hissediyorum."

Dr. Sieroz:

"Oteldeki yemekler iyi mi?" diye sordu.

"Çok iyi. Ama sabahtan akşama kadar da vaktimi yemek yemekle geçiremem ya."

Sieroz yapılacak hiç bir işi olmayan bu genç kadına mutlaka bir meşgale bulması icap ettiğini düşündü:

"Bir kadının evi olursa onu süslemeye, güzelleştirmeye çalışır" diye düşündü. Sonra:

"İsterseniz şehirde size bir apartman arayalım," diye ilave etti. "Fakat o zaman da bir hizmetçi tutmanız lazım gelecek."

"O evde de yalnız kalırsam yine oteldeki gibi canım sıkılır."

İşte o zaman doktorun aklına Eliz Pradel'in villası geldi. Eliz kendisi için çok büyük olan o evde yalnız kaldığından ötürü kendisine defalarca şikayette bulunmuştu.

"Özellikle kışın bütün gün kendisiyle bir çift lakırdı edecek bir insan bulamadan yalnız kalmak çok feci" diye sızlanıp durmuştu. *"Kış geceleri o kadar uzun ki... Çocuklarım, kızkardeşim, yahut herhangi başka bir akrabam olmadığı için ne kadar üzüldüğümü bilemezsiniz."*

Doktor bunları düşünüp dururken, Kitti aşırı samimi çekinmesi olmayan bir tavırla doktorun kolunu tuttu:

"Ne düşünüyorsunuz, kuzum?"

"Sizi oyalayacak bir şey bulmak lazım."

"Mükemmel. Vaktiniz varsa biraz beraber gezelim."

Birlikte şehrin merkezine doğru yürüdüler ve köprüden geçtiler. Gazinonun önünden geçtikleri sırada, genç İngiliz kadını:

"Benim için "Tabu olan yer burası mı?" diye sordu.

Sieroz gülümsedi:

"Bu pek büyük bir mahrumiyet sayılmaz. Bakın ne kadar ıssız bir hali var. İçeride in cin top

oynuyor."

"İyi ama yemekten önce burası epey kalabalık oluyor."

"Demek fırsat düştükçe "Gaip Cennet'in önünde dolaşıyorsunuz?"

Kitti sinirli bir tavırla incecik parmaklarıyla doktorun kolunu sıktı.

"Siz çok katı kalpli bir erkeksiniz, doktor."

Doktor genç kadını Kordon'a doğru götürdü. Solda, ta aşağılarda, Tek nehrinin suları köpüre köpüre akıyor, sağda tepey kaplayan beyaz kayalıklar yükseliyordu.

Genç dul:

"Burası ne hoş bir yer," dedi.

Doktor:

"Evet Arla kadar manzara fevkaladedir," dedi. "Bir müddet sonra siz de oraya kadar yürüyebileceksiniz."

Doktorun bir fikri vardı. Hastasını Eliz Pradel'in villasına kadar götürmek istiyordu. İki kadın birbirlerini göreceklerdi. Aralarında bir yakınlık olduğu takdirde, doktor, Eliz Pradel'e İngiliz kadını villasına pansiyoner olarak almasını teklif edecekti. Eliz Pradel villasının bahçesindeydi. Elinde kazma, bir tarh üzerinde çalışan Galdrik'i seyrediyordu.

Doktor parmaklığın öbür tarafından:

"Merhaba, efendim! " diye seslendi.

Eliz ona doğru yürüdü, fakat doktorun yanında bir kadın olduğunu görünce olduğu yerde kaldı. Birşeyden şüphe ediyormuş gibi:

"Beni mi görmeye geliyorsunuz?" diye sordu.

Doktor:

"Vallahi, böyle bir fikrim yoktu" dedi. Sonra İngiliz kadını siyah saçlı dula takdim etti. Samimiyetle:

"Beraber geziyorduk. Sizi görünce geldik," diye ilave etti.

Eliz bu iki kişilik ziyaretten pek memnun olmamakla beraber, doktorunu kapıda bırakamazdı. Genç İngiliz doluna:

"Buyurun efendim" dedi. "Buyurun."

Bunu söylerken parmaklıklı kapıyı açtı. Kitti çevik adımlarla yürüyerek içeri girdi. Bu değişiklikten pek hoşlanmıştı.

"Bahçeniz ne güzel, hanımefendi," dedi. "Hele bu mevsimde çiçek harikulade bir şey doğrusu."

Bu sırada hafif bir gürültü duyuldu. İngiliz kadını önünden geçerken, Galdrik çapasını yere düşürmüştü. Şaşkın şaşkın genç dula bakıyordu. Galdrik kendisine doğru bir meleğin yaklaştığını görmüştü. Hem de bu melek gördüğü meleklerin en güzeliydi. Eliz bahçivana sert bir bakış atarak:

"Ne oluyorsun, Galdrik," diye çıkıştı. "Hiç insan görmedin mi?"

Galdrik'in yüzü kiremit rengi oldu. Çapasını yerden aldı. Sonra eğilerek başını bir daha kaldırmadı. Kitti, uyandırdığı hayranlığı farketmişti. Bu gibi şeyler hiç gözünden kaçmazdı. Hatta bu genç dağlıdan çok daha fazla hislerini saklamasını bilen bir erkek kendisine hayran olsa bile... Galdrik'e doğru adeta minnettarlık ifade eden gözlerle baktı. Fakat Galdrik bu bakışı görememişti,

Çünkü artık gözlerini yerden kaldıramıyordu.

Kitti, Eliz Pradele:

"Ne sağlam yapılı bir bahıvanınız var," dedi.

Eliz yüzünü buruşturdu:

"ok saftır," diye mırıldandı.

İngiliz kadını Eliz'in ne demek istediğini anlayamamıştı. *Acaba Eliz ne demek istemişti?* Yoksa o yakışıklı delikanlının hala aşkın tadını tatmamış bir genç olduğunu mu ima etmek istiyordu?

Kitti: "Demek saf ha?" diye tekrarladı.

Eliz, alçak sesle:

"Evet, aklı pek fazla gelişmiş değildir," dedi. "Nasıl anlatayım bilmem, daima hayal içinde yaşar durur. İyi çocuktur ama, insan onu çalıştırabilmek için daima d rt klemeli. Yoksa çiçeklere, bulutlara hayran hayran bakar durur."

Kitti, muzip bir tavırla:

"Belki kadınlara da hayrandır," dedi.

Eliz hemen atıldı:

"Yok canım. Kadınlar onun aklına gelmez. O konuda da tamamen ocuk kalmıştır."

Eliz misafirlerine evini gezdiriyordu. Kitti'nin içeri girer girmez bahçesine hayran kaldığını samimiyetle ifade etmesi hoşuna gitmişti. Çünkü Solana villasıyla ve özellikle bahçesiyle iftihar ederdi.

Kitti:

"Aa ! Burada bir tenis kortu var" diye bağırdı .

"Fakat oldukça bakımsız bir haldedir. Siz de görüyorsunuz. Kocam spora meraklıydı. Halbuki benim bu gibi şeylere pek hevesim yoktur. Sadece onu memnun etmek için tenis oynardım. Fakat onu kaybedeli beri..."

Doktor:

"Bayan Pradel duldur" diye açıkladı.

İngiliz kadını:

"Ben de kocamı kaybettim. Kocam yedi sene önce öldü" dedi.

Eliz:

"Benimki öleli dört sene oluyor," diye karşılık verdi.

Kitti, Eliz'in ellerine sarılmış, onları heyecanla sıkıyordu:

"Ah, Madamcığım, demek derdimiz aynı."

Bu gibi söz ve hareketlerin sosyete de adet olduğunu bilmeyen Eliz bunun içten gelen bir takım samimi sözler olduğunu zannederek duygulanmıştı. Bu yabancı kadın oldukça sevimli bir insandı.

Doktor:

"*Durume bakılırsa, iş olacak galiba*" diye düşündü. Sonra yüksek sesle:

"Yemek zamanı yaklaşıyor," dedi. "Bizim ise iki kilometre kadar yürüyecek yolumuz var. Hastamı yormak istemem. Onun için, müsaade ederseniz bir an önce yola çıkalım."

Kitti, hemen:

"Ama ben hiç de yorgun değilim," dedi. "Hem de burası otelden çok daha rahat."

Eliz gülümsedi:

"Buraya sık sık gelmelisiniz, Madam," dedi. "Ben pek dışarı çıkamam. Beni daima evde bulacaksınız."

Doktorla Kitti geri döndüler ve tekrar çiçeklerin üzerine eğilmiş çalışan Galdrik'in önünden geçtiler.

Kitti:

"Belki de bu çocuk akıldan sakat olduğu için bu derece çalışkan," dedi.

Doktor, güldü:

"Belki de haklısınız."

Kitti tekrar doktorun koluna girmiş, geniş adımlarla yürüyordu. Mağrur bir tavırla:

"Görüyorsunuz ya, hiç yorulmadım," dedi.

Fakat şehre girdikleri sırada adımlarını ağırlaştırdı. Yüzü solmuş, elmacık kemiklerinin üzeri hafifçe kızarmıştı. Sieroz, canı sıkılmış gibi:

"Galiba çok hızlı yürüdük," dedi.

Sonra endişeli bir tavırla devam etti:

"Otele girelim. Sizi muayene etmek istiyorum."

Odaya girdikleri zaman, Kitti elbisesini çıkardı. Sonra göğsünü doktora doğru kaldırdı; Sieroz eğildi. Kitti'nin nemli cildinden hafif bir koku yayılıyordu. Sieroz, elinde olmayarak bu kokuyu kokladı.

Nihayet:

"Biraz çarpıntınız var," dedi. "Affedersiniz, sizi daha yavaş yürütmeliydim."

Kitti, kabahat işlemiş bir çocuk gibi, yüzünü buruşturdu:

"Asıl kabahat bende, dedi. "Siz de terlediniz doktor. Oturun size bir bardak Porto şarabı ikram edeyim."

Dolabı açtı. İçinden bir şişeyle bir gümüş kadeh çıkardı. Sonra kadehin içine balrengi şarabı doldurdu.

"İçin. Kötü bir şarap değildir. Portekizden getirdim."

Elindeki kadehi doktora doğru uzatıyordu. Hala giyinmemişti. Sieroz onun sık sık inip kalkan göğsüne baktı. Bu hiç de fena bir manzara değildi. Kitti yarı kapalı uzun kirpiklerinin arasından doktora bakıyordu. Onun yüzünün kıpkırmızı kesildiğini görmüştü. Kitinin dudaklarının kenarında muzafferane bir tebessüm belirdi. O gün iki erkeğin arzusunu tahrik etmişti. Güzel bir gündü doğrusu. Kendisini hemen hemen tamamen iyi olmuş gibi hissediyordu. Göğüslerini tahrik edici bir tavırla kaldırıp germişti. Sieroz, bir kabahat işlemiş gibi başını önüne eğdi. Kitti, parmağını portoya batırarak onu doktora doğru uzattı. Alçak sesle:

"Tadın bakalım" dedi.

Sieroz geri geri çekiliyordu. Kitti doktorun başını ellerinin arasına alıp onu zorla göğsüne doğru çekti. Eski şarabın kokusu genç kadının cildinin kokusunu daha da keskinleştirmişti. Sieroz, sarhoş

olmuş gibi, gözlerini kapayarak genç kadına itaat etti. Kitti heyecandan:

"Darling! Darling! " diye mırıldanıyordu.

O anda kapı vuruldu. Hizmetçi kadın:

"Yemek hazır, Madam." diye seslendi. "Hemde alabalık var. Çabuk gelin, soğumasın"

Sieroz çekildi. Canı sıkılmıştı. Nasıl bir durum takınacağını bilemiyordu. Kitti ise gayet mutlu görünüyordu. Hizmetçi kadına:

"Geliyorum." diye bağırdı. Sonra muzip bir tebessümle ilave etti:

"Beni bugün öğleden sonra tekrar görmeye geliniz. Doktor kendimi hiç de iyi hissetmiyorum doğrusu."

ON BİRİNCİ BÖLÜM

Hayır, gitmeyeceğim. Dr. Sieroz kendi kendine müthiş kızıyordu. Bu aşırı derecede heyecanlı kadının tuzağına düşmüştü. Tıpkı bir mektep öğrencisi gibi... Kendi kendine:

"Bana ne oluyor?" diye düşünüyordu. O güne kadar kendi karısından başka hiç bir kadını arzu etmemişti. Tinaya karşı duyduğu arzu Kaylanın teşhisinden sonra iradesinin etkisi altında her gün biraz daha azalmaya yüz tutmuş, nihayet tamamen kaybolmuştu. Fakat doktor arzu edilecek başka bir kadın bulmamıştı; daha doğrusu aramamıştı. Hislerinin uyanması için bu cinsel heyecanlarının kölesi olan İngiliz dulunun kendisini tahrik etmesini mi beklemişti? Arkadaşı doktor Russel kendisine her şeyi olduğu gibi yazmıştı. Kitti arzularıyla zevklerinin esiri olan bir kadındı. O halde o ilişkisiz oyunları için kendine başka bir arkadaş aramalıydı. Hatta bu iş için başka bir doktor araması icap etse bile... Zavallı Tina... Kocasının kendisine ihanet ettiğini bilseydi, Tina muhakkak kederinden ölürdü. O gün öğleden sonra Kitti istediği kadar bekleyebilirdi. Sieroz onun yanına gitmeyecekti.

Doktor evine girdiği zaman, karısının, kendisi geç kaldığı için endişe içinde olduğunu anladı. Ona: "Madam Pradel'i görmeye gittim." dedi.

"Nesi var? Geçen gün gördüğüm zaman bana her zamankinden daha sağlıklı görünmüştü."

"Romatizması varmış."

Tina hafif bir kıskançlık hissi duyarak:

"Tabii, yaşı icabı," dedi.

Tina kocasının midesine düşkün olduğunu biliyordu. Hizmetçisi Titun da eşi bulunmaz bir aşçıydı. O günkü yemeğe diyecek yoktu. Bodrumdan nadiren çıkarılıp sofraya getirilen eski Burgonya şarabı ile birlikte ikram edilen zeytinli tavşan kızartması...

Dr. Sieroz:

"Bu ne çılgınlık." dedi. "Bu ziyafet neyin şerefine böyle, sevgilim?"

Hasta kadın müşfik bir tebessümle:

"Bugünlerde kendini çok yoruyorsun," dedi. "Bak, bu sabah hiç de bana iyi görünmedin. Sana enerji verecek bir şey lazım."

Enerji verecek bir şey ha? Halbuki Sieroz enerjisinin fazlalığından şikayet edecek bir haldeydi. Tina Kitti'nin odasında cereyan edenleri bilseydi kim bilir ne derdi? Sieroz kendinden utanıyordu. Fakat utanç arzularına gem vuramıyordu. Şarabın etkisi altında düşündüğü genç İngiliz dulunun vücudu kendisine hiç bir zaman bu kadar cazip görünmemişti. Kendi kendine, tekrar tekrar:

"İmkânı yok gitmem." diyordu. Ama Kitti'nin kendisine kollarını açmaya hazır olduğu Santral Oteline gitmeye can atıyordu. Kahvesini içer içmez şapkasını aldı.

Tina:

"Hemen çıkıyor musun?" diye sordu.

Genç kadının sesindeki sitem Sieroz'a dokunmuştu. Fakat gitmesine de engel olmadı.

Doktor:

"Gidip Madam Magun'u bir göreyim" dedi. Bu bahaneyi hiç hazırlamadan kendiliğinden buluvermişti. Birden aklına bir şey geldi. Gerçekten o köylü kadının yanına gidecekti. Gerçi Magun kendisini ancak ertesi gün bekliyordu, fakat bunun ne önemi vardı? Sieroz onun arzusuna ilaç olacağına emindi. Madem ki İngiliz kadınının içinde uyandırdığı arzudan bir türlü kurtulamıyordu. O halde bu arzuyu Magun'un vücuduna sahip olarak tatmin edecekti. Doktora öyle geliyordu ki, Tinayı, cinsel arzularına esir olan o köylü kadınıyla aldattığı takdirde, suçu aynı şeyi Kitti'yle yaptığı takdirde işleyeceği suçtan daha hafif olacaktı. Magun'la ilişkisi sadece cinsel, hayvani bir şey olabilirdi. Bu ilişki sadece bir cinsel ilişkiden ibaret olacaktı. Sieroz kendisini tiksindirmek için sürekli olarak bu tıbbi kelimeyi tekrar edip duruyordu, fakat bu onu daha fazla tahrik etmekten başka bir şeye yaramıyordu. Cinsel terimleri sözlüklerde arayan öğrencilerden hiç farkı yoktu.

Magunların çiftliğine giden yokuşu süratle tırmandı. Heyecanını bir türlü yatıştırmayı başaramıyordu. Kestane ağaçlarının bulunduğu yere, patikanın nihayetine gelince, bir an Magun'un kocasının evde bulunmasını içten arzuladı. Fakat bir saniye sonra genç kadının yalnız olmasını canı gönülden istedi.

Magun yalnızdı. Doktoru neşe ve biraz da mahçubiyetle karşıladı.

"Sizi bugün beklemiyordum, doktor," dedi. "Bakın saçlarımı taramadım. Bugün o kadar ümitsizdim ki..."

Genç kadın tereddüt etti, kızardı, sonra:

"Doğrusunu söyleyeyim, yüzümü bile yıkamadım," dedi.

Sieroz, çarşafı kaldırarak:

"Bana bacağı göster bakayım," dedi.

Çarşafın arasından, çoktandır yataktan kalkmamış olan kadının o kendisine mahsus garip kokusu yayıldı. Bununla beraber, doktor bu sert kokuyu hazla kokluyordu. Sieroz kadının bacağına hafifçe dokunuyordu, fakat parmakları bu elastiki cilde dokununca daha heyecanla oynamaya başladı. Şimdi derin bir hazla bu cildi adeta yoğuruyordu. Sieroz, boğuk bir sesle:

"Canını acıtmıyorum ya?" diyordu. "Canını acıtmıyorum ya?"

Magun çok acı çekiyordu, fakat yine de doktorun her sorusuna:

"Hayır," diye cevap veriyordu.

Anlıyordu ki, kendisine doğru eğilen bu adam bir doktor değil aşka susamış bir erkekti. Genç kadın birden doktoru tutup kendine doğru çekti. Doktorun kesik kesik nefesi onun göğsünü ısıtıyordu.

Magun:

"Gel! Haydi gel! " diye bağırdı.

Sieroz yatağın üzerine atıldı ve bacağının altında alçının serinliğini duydu. Hastasını sarsarken kendi eliyle yaptığı eserin mahvolabileceğini düşünmüyordu bile... On gündür ona özenle bakmış ve bu neticeyi elde etmişti. Şimdi ise her şey bir anda mahvolabilirdi. Fakat doktor duyduğu hazdan başka bir şey düşünmüyordu. Magun da artık hiçbir acı hissetmiyordu. Tamamen iyi olmuş ve hiç bir şeyi kalmamış gibi ihtirasla kıvranıyordu. Nihayet ikisi de ferahladıklarında dudaklarının arasından aynı anda birer çığlık fırladı. Sieroz'un sarhoşluğu geçmişti. Yaptığı hareket kendisini dehşet içinde bırakmıştı. İlk iş olarak derhal Magun'un ayağını muayene etti. Allahtan alçı yerinden oynamamıştı.

Doktor mütevazî bir tavırla:

"Çok acı çekmiyorsun ya?" diye sordu. Genç kadının yüzüne derin bir sükunet gelmiş, hatları yumuşamıştı. Doktora derin bir sevgiyle bakarak:

"Mutluyum" diye mırıldandı. "Yakışıklı bir erkeksin."

ON İKİNCİ BÖLÜM

Yakışıklı bir erkeksin. Bu son cümle doktorun hafızasından hiç silinmiyordu. Şimdi bayırı çıktığı zamankinden çok daha yavaş bir şekilde iniyordu. Tabii, Magun'un iltifatını gerçeğe uygun bir şey diye kabul etmiyordu. Muhakkak ki genç kadın samimiydi. Fakat bu sözü aşkın heyecanı içinde söylemişti. Acaba gerçekten yakışıklı bir erkek miydi? Paris'te öğrenci mahallesinde oturduğu zamanlar o mahalledeki mağazaların vitrinlerinde kendisini memnun bir tavırla seyredirdi. Ama o zaman gençti... Gençlerde bulunan cazibeye sahipti. Sonradan Tina da kendisini sevmiş ve onunla severek evlenmişti. Demek ki Sieroz'u zevkine uygun buluyor, beğeniyordu. Fakat şimdi artık kırk yaşına geldiği bir anda ne gibi bir cazibesi olabilirdi? Gerçi vücudu sağlam ve adaleleri de bir dağlının ki gibi gelişmişti. Vücudu Magun gibi aşktan pek çok şeyler bekleyen bir kadını bile tatmin etmiş ve o isterik İngiliz kadını tahrik etmişti. Fakat mesela Eliz Pradel gibi ciddi ve hassas bir kadın kendisini beğenebilir miydi? Sieroz yıllardan beri aynaya sadece traş olacağı zaman bakmıştı. Çantasından küçük bir ayna çıkardı ve bir hastayı tetkik eder gibi yüzüne dikkatle baktı. Şakaklarında birkaç kır tel, yüzünde de bir kaç kırışık belirmişti. Fakat gözleri o gür kirpiklerinin altında hala tazeliğini muhafaza ediyordu. Dudaklarının çizgileri muntazam ve biçimliydi. Kendisini zannettiğinden daha genç buldu. Demek ki bazen talih erkeklerin yüzlerini güzelleştiriyor, onlara karşılıklarını teshir etmek kudretini verebiliyordu. Belki de bakışlarına bu canlılığı veren biraz önce yaşamış olduğu maceraydı. Demek aşk kendisi için artık maziye karışan bir şey değildi. Sieroz kendisine itiraf etmeye cesaret edemediği halde bundan memnundu.

Halinde herhalde değişmiş bir şey vardı ki, evine girer girmez karısı, hemen

"Bana iyi haberlerin var galiba. Yüzünden anlaşıyor," dedi. Sieroz karısının bu sözünü reddetmeye cesaret edemedi. Hemen bir bahane buldu :

"Eh, oldukça iyi haberlerim var. Madam Magun'un bacağı hemen hemen tamamen iyi oldu. Zavallı kadın artık birkaç gün sonra ayağa kalkacak. Bayan Kitty de eskisinden çok daha iyi. Anlaşılan Ameli'nin iklimi kendisine çok yarıyor."

Tina, sadece:

"Öyle mi?" dedi.

Tabii bu haberlerde herhangi bir fevkaladelik bulmuyordu. Yemek esnasında tek bir kelime dahi söylemedi. Yemekten sonra beraberce odalarından çıktılar. Aralarında huzursuzlukla yüklü bir sessizlik vardı. Sieroz bu sükutu bozmak ihtiyacını duyuyordu.

"Bayan Kitty var ya? Hani sana bahsettiğim şu İngiliz kadını. Sosyeteye pek alışmış. Öyle zannediyorum ki burada fena halde canı sıkılıyor."

Tina zoraki bir şekilde gülümsedi:

"Belki de kendisini senin vasıtanla eğlendirebileceğini umuyor. Onu pek fazla gezdirmiyorsun galiba."

Sieroz bu konuda etrafta dedikodular dolaştığını derhal anlamıştı:

"Bugün onu Madam Pradele götürdüm," dedi.

Tina:

"Ya... Öyle mi?" dedi.

Sieroz, lakayt bir tavırla:

"Evet," diye devam etti. "Eliz Pradel de evinde pek sıkılıyor. Bu İngiliz kadını belki yanına pansiyoner olarak alır diye düşünmüştüm. Zaten Madam Pradel'in de önceden böyle bir niyeti vardı. Hatırlıyorsun ya..."

"Madam Pradel o İngiliz kadını tanıyor mu?"

Sieroz'un sabrı tükenmişti:

"Yok canım," dedi. "Sözlerimi anlamak istemiyorsun galiba. Madam Pradel bize evinin çok büyük geldiğini kendisi söylemişti ya: Bize, *'yanıma bir akrabamı almak isterdim'* dememiş miydi?"

Tina, imalı bir tavırla:

"Bir akrabasını mı almak istiyordu?" diye sordu.

"Canım. Kendisine arkadaşlık edebilecek birini..."

"Tabii, sen de derhal İngiliz kadını hatırladın. Herhalde bu kadın çok cana yakın bir şey olacak."

Doktorun artık sabrı kalmamıştı. Pencereye doğru yürüdü. Islık çalarak parmaklarıyla hafifçe camların üzerinde tempo tuttu. Karısı ağlar gibi:

"Artık ıslık mı çalıyorsun? Demek beni artık sevmiyorsun?" diye sızlandı.

Sieroz, mahcup bir tavırla karısını kucakladı. Tina bir çocuk gibi ona doğru sokuluyor, onun kendisini okşamasını bekliyordu. Alçak sesle:

"Beni soy," diye mırıldandı. "Tıpkı ilk evlendiğimiz zamanki gibi..."

Sieroz genç kadının elbiselerini çıkarırken bu elbiselerin ona yine bol geldiğini fark etti. Tina:

"Haydi, beni yatağımıza götür," diye rica etti.

Sieroz onun bu emrine itaat etti. Karısına gösterdiği bu şefkatle biraz önceki sadakatsizliğinin cezasını ödüyormuş gibi bir his vardı içinde... Karısının yanına yatağa uzanır uzanmaz Tina hemen ona sokuldu. Fakat Sieroz on beş gün önceki sahne tekrar edilir diye yavaşça geriye doğru çekildi.

"Uslu dur, Tinacığım. Yavrucuğum, böyle yapma." Fakat Tina yüzünü kocasının göğsüne dayadı:

"Ne kadar güzel kokuyorsun, sevgilim" dedi.

Sieroz tekrar tekrar: "Yavrucuğum, sakin ol" diyordu.

Tina kocasının söylediklerini fırlatıyormuş gibi kollarını onun vücuduna her an biraz daha kuvvetle doluyordu. Birden bire:

"Sen beni aldatmışsın." dedi.

Sieroz sırtıttı:

"Bu ne biçim söz böyle"

"Kiminle aldattın? Söyle. Madam Pradelle mi?"

"Sen aklını oynatmışsın galiba."

Sieroz karısının yanlış bir tahmin yürüttüğüne memnun olarak samimiyetle cevap vermişti. Sözleri hastayı sakinleştirdi, fakat *Sieroz'un metresi Eliz Pradel değilse kimdi o halde?* Magun mu? İngiliz

kadını mı? Tina kocasının bütün vücudunu koklayarak suç ortağının kocasının vücuduna bıraktığı esans kokusunun sahibini tahmine çalışıyordu... Sieroz birdenbire içinde bir utanç hissi duyarak Tinayı hafifçe itmek istedi.

"Sözüme inanmıyorsan, beni rahat bırakman lazım," dedi.

Doğrusu da buydu. Her türlü kıskançlık duygusu bir tarafa, ki Sieroz karısının gayet kıskanç olduğunu biliyordu kendine biraz hürmeti olsa kocasının suçlu olduğunu anlayınca Tina'nın kendisinden uzaklaşması icap ederdi. Halbuki aksine bu günahkar vücuda daha sıkı sarılıyordu. Bazen arzu ne kadar kirli ve ne kadar hüznün verici kaynaklardan kuvvet alır. Meçhul rakibesinin kokusu Napolili genç kadında aynı zamanda hem tiksinti, hem de şehvet arzuları uyandırıyor. Sieroz birden, Tina'nın, biraz önce Magun'un heyecan içindeyken hafifçe dişlerini geçirdiği yere dudaklarını değdirdiğini hissetti. Bu sefer karısını şiddetle itti. Tina hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. Sonra şiddetli bir öksürük o ince vücudu sarsmaya başladı. Sieroz onu kollarının arasına aldı. Doktor, korku içinde:

"Tina yavrucuğum, Allah aşkına sakın ol," diye yalvarıyordu. "Bahar gelince tekrar eski hayatımıza döneriz. Fakat daha bir müddet uslu durman lazım. Bak, geçen sefer sana mağlup oldum. Öyle yaptığımı hiç de iyi etmedim. Bak, görüyor musun, bu yüzden vücudun kuvvetini daha fazla kaybetti. Biraz daha beklemek cesaretini göstersen, ne olur? Hem zihninden o kötü fikirleri sil bakayım."

Doktor karısıyla, gerçeği hiç kale almadan, rahatça kandırılabilir bir çocukla konuşur gibi konuşuyordu. Tina göz yaşlarından sükunet buldu. Biraz önceki şiddetli öksürük nöbeti onu bitkin bir hale getirmişti. Tina nihayet derin bir uykuya daldı. Şimdi bir türlü uyuyamayan Sierozdu. Onun da harareti yükselmişti. O gün başından geçenler açık saçık bir film gibi zihninden geçiyordu. Magun'un tunç rengi bacaklarını, İngiliz kadınının pembe göğüslerini, hatta hiç dikkat etmediğini zannettiği halde o utangaç Eliz Pradel'in yuvarlak ve dolgun omuzlarını görüyordu.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

"Abdon Reynesi hapse atmışlar. Tabii, katillerin cezası budur."

Titun'un gözleri kıvılcımlanmış, yanakları al al olmuş, Tina'nın odasına kapıyı vurmada girmişti. Adeta bağıırıyordu. Sieroz, birdenbire, içinde önseziye benzer bir his duydu. Herhalde kocası Magun'un ihanetini öğrenerek genç kadını öldürmüştü. Tina, ilgilenerek:

"Sahi mi söylüyorsun?" diye sordu. "Ne olmuş, anlat bakalım." Sonra kocasına bir göz attı: "Kim bilir senin o hastan yine neler yapmıştır." Sieroz hizmetçi kadına bu mevzuda soru sormaktan çekiniyordu, fakat Titunu konuşturmak için soru sormaya zaten ihtiyaç yoktu. Titun işittiklerini bir bir anlattı:

Abdon çiftliğinin civarında tekrar dolaşan eski yanaşması Pepe'yi öldürmüştü. Onu bir balta darbesiyle yere yıkmış, sonra gidip karakola teslim olmuştu. Doktor derin bir nefes aldı, göğsünü sıkıkan mengene birdenbire gevşemiş gibiydi.

"Peki, Magun ne oldu?" diye sordu.

Hizmetçi kadın başını salladı. Anlattıklarından başka tek kelime bilmiyordu. Tina:

"Demek sen Magun'u düşünüyorsun ha?" dedi.

"Gayet tabii. Kadıncağız yukarıda tek başına yatıyor. Hem de ne durumda. Yatalak bir halde. Kımıldamasına imkan yok."

"O halde, ne duruyorsun! Git onu gör."

"Tabii göreceğim. Hem de onu derhal hastahaneye kaldırtacağım."

Sieroz bunu söylerken ayağa kalkmıştı. Devamla:

"Bir tarafta mesleğim, bir tarafta da vazifem var. Öncelikle vazifemi yapmam gerekir" diye cevap verdi.

Bununla beraber, önce hastane başhekimine telefon etti. Başhekim hadiseyi jandarma karakolundan haber almıştı. Hastayı almak üzere hemen bir ambulans gönderecekti. Sieroz, endişeyle:

"Bir yarası falan yok ya," diye sordu.

"Zannetmiyorum. Jandarma bana böyle bir şey söylemedi. Hem bu akşam hastaneye uğrarsanız onu burada görebilirsiniz."

Fakat Sieroz akşama kadar sabredemedi. Magun'un evine giden yolu bir gün öncekine oranla çok daha süratle çıktı. Ayaklarında sandallar vardı. Taşlık patikada ayakları sıyrılıyordu, fakat Sieroz hiçbir şey hissetmiyordu. Nihayet Abdon'un çiftliğine geldi. Jandarmalar on iki kişi kadar olan meraklının çiftliğe yaklaşmasına müsaade etmiyorlardı. Nahiye Müdürü:

"Savcının gelmesini bekliyoruz, efendim," dedi. "Fakat daha önce cesedi görmek isterseniz, buyurun, doktor."

Pepenin cesedi kapının iki adım berisinde yerde yatıyordu. Üzerine örtülen örtüden ince bir çizgi

halinde kan süzülüyordu. Sieroz:

"Hayır. Bu adli tıp doktorunun işi," dedi. "Ben Madam Magun'a bakmaya geldim. Herhalde bana ihtiyacı vardır."

Kapının önünde bir jandarma duruyordu. Jandarma Sieroz gelince ona kapıyı açtı. Magun yatağının üzerinde, göğsü bağı açık oturuyordu. Kapana kısıtılmış bir hayvanı andırıyordu.

"Allah'a şükür, geldiniz, doktor. Çok şükür! Nihayet sizi gördüm."

Jandarma, kapının eşiğinde durmuş, göğsü meydanda olan bu kadına hayretle bakıyordu. Sieroz dönüp kapıyı kapadı. Sonra alçak sesle:

"Üzerini, ört," dedi. "Bir şeyin yok ya? Sana bir fenalık yapmadı değil mi?"

Genç kadın başını salladı. Sieroz onu yatağına uzattı. Magun doktorun ellerini öpüyordu. Sieroz ellerinin üzerine sıcak göz yaşlarının damladığını hissedince çok duygulanmıştı.

"Magun, bilsen senin için öyle korktum ki... Burada olduğunuz için ne kadar mesudum. Sakın benden ayrılmayın."

Sieroz genç kadının başucuna oturdu.

"Anlat bakalım, ne oldu? Pepe tekrar döndü mü?"

Magun:

"Hayır," dedi. "Onu son hadiseden sonra bir daha görmedim. Yemin ederim görmedim. Zaten senden sonra onu kesinlikle bir daha kabul edemezdim."

Genç kadın hala doktorun elini bırakmamıştı. Olup bitenleri anlatmaya başladı. Kocasını, her zamanki gibi o sabah meşe kabukları sıyırmaya çıkmıştı. Evden ayrılmazdan önce aralarında bir kavga olmuştu. Çünkü Abdon karısının iki günden beri pek neşeli olduğunun farkına varmıştı. Magun bunu söylerken doktorun elini anlamlı bir şekilde hafifçe sıktı. Abdon karısının bu memnun halini fark edince Pepe'nin yine gizlice karısını görmeye geldiğini zannederek hızla çıkıp gitmişti. Öfkesinden giderken aletlerinden birini unutmuştu. Ağaçların kabuklarını sıyırmaya yarayan aletti. Onu almak için geri dönmüştü, o zaman evin etrafında dolaşan Pepey görmüştü. Hemen bir yere saklanmış ve yanaşma avluya girmeye karar verdiği zaman gürültü etmemek için yalın ayak yanaşmanın ardından koşmuştu. Sonra... Magun sözlerini bitirirken:

"Pepe bağırmaya bile zaman bulamadan yere yıkıvermiş. Abdon onu bir kereste gibi ikiye bölüverdiğini söyledi" dedi.

Sonra endişeyle Sieroz'un yüzüne bakarak sordu:

"Jandarmalar bana ne yapacaklar acaba?"

"Sana hiçbir şey yapmayacaklar, yavrum. Sana ne yapabilirler? Bütün bunlar olup biterken sen hep yataktaydın. Bu işte bir alakan yok ki..."

Magun derin düşüncelere dalmıştı:

"Öyleyse ben de mahkemede öyle söylerim," dedi. "Gerçekte zaten böyle ya." "Ama Abdon mahkemede geçen gün beni Pepeyle beraber gördüğünü söyleyecek. Belki de söyler."

Derin bir sessizlik oldu. Sonra Magun:

"Ne olursa olsun," dedi. "İkimizin arasında olup bitenden haberi yok ya."

İki suç ortağının karşılıklı konuşmasına benzeyen bu konuşma Sieroz'un huzurunu kaçırmıştı:

"Burada tek başına kalamazsın," dedi. "Seni hastaneye kaldırtacağım."

Magun, Sieroz'un kendisine sahip olduğu için pişmanlık duyduğunu hissediyordu. Boynu bükük:

"Hastaneye beni görmeye gelecek misiniz? diye sordu. "Bana siz mi bakacaksınız?"

Sieroz onu sakinleştirdi. O zaman Magun sevinç içinde onu kendine doğru çekerek doktoru öptü.

Sieroz:

"Dikkat et, biri geliyor" dedi.

Dışarıda bir ayak sesi ve bir takım konuşmalar işitildi. Birisi kapıyı çaldı. Kapı hemen açıldı.

Eşikte iki erkek hasta bakıcıyla bir jandarma duruyordu. Jandarma:

"Öyle zannediyorum ki hastayı hastaneye götürmekte bir mahzur yok, efendim,"dedi. "Savcı onu hastanede de sorguya çekebilir,değil mi?"

"Tabii. Ambulans geldi mi?"

Erkek hasta bakıcılardan biri:

"Hayır, doktor. Araba buraya kadar çıkabilirdi. Ama onu aşağıda bıraktık. Madam Magun geri dönerken sarsıntıdan çok daha fazla rahatsız olacaktı. Onun için kendisini sedyeyle götürmeyi tercih ettik."

Yokuş aşağı inerlerken, yol gayet bozuk olduğu halde, Magun en ufak bir şikayette dahi bulunmadı. Doktorun elini tutuyor ve ona şefkatle bakıyordu. Doktor bundan sıkılıyordu ama metresine cesaret veren bu hareketi müsamahayla karşılamıştı. Çünkü Magun ne de olsa kendisinin hastasıydı. Doktorunun ona yardım etmesi gayet doğal idi. Zaten sedyeyi taşıyanlar da doktorun bu hareketini pek beğenmişlerdi. Aralarından biri:

"Belli ki hastalarınızla çok yakından ilgileniyorsunuz, doktor" dedi. "Onlar da sizi çok seviyorlar."

Ambulans Palalda yolu üzerinde bekliyordu. Hastaneye giderken araba doktorun evinin önünden geçti. Sieroz Titun'un kapının önünde bir takım kadınlarla dedikodu ettiğini gördü. Anlaşılan haber bütün şehre yayılmıştı. Sieroz evine döndüğü zaman, Tina:

"Eh, şimdi yüreğin rahatladı mı bari?" diye sordu.

Sieroz sadece:

"Madam Magun'u hastaneye yatırdım." diye cevap verdi.

"Tabii orada hiç olmazsa evine nisbetle daha rahat eder. Hiç olmazsa aşıkları oraya gelemez."

Sieroz omuzlarını silkti. Tina:

"Titun'un anlattıkları doğru mu?" diye sordu.

"Galiba öyle."

"Bence yanaşma hak ettiği cezayı buldu. Fakat bana kalırsa Magun da bu işte onun kadar kabahatli. Hatta belki de ondan daha fazla... Çünkü Pepe evli değildi ki..."

Sieroz bahsi değiştirmek için:

"Ben yokken kimse gelmedi mi?" diye sordu.

"Geldi. Posta memuru Matmazel Düma geldi. Yarın yine uğrayacak. Sonra Galdrik geldi. Madam Pradel seni istiyormuş. Onun arkasından da Santral Otelinden bir adam geldi. O İngiliz kadını için... Senin anlayacağın, her iki hastan da seni arattılar. Magun'a gitmeseydin bu iki viziteyi kaybetmemiş olacaktın. Boş yere zaman kaybettin."

Sieroz:

"Ben işimi bilirim," dedi.

Tina, muzip bir tavırla:

"Tabii, vazifeni de biliyorsun, değil mi?" diye ilave etti.

O akşam birbirleriyle başka tek bir kelime olsun konuşmadılar.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Sieroz hislerinin uyuşmuş bir halde olmasına alışmıştı. Magunla olan ilişkisi ona tekrar bu hislerinin varlığını duyurmuştu, fakat cinsel arzu tıpkı hafif bir açlık gibi hoş bir enerji verici bir şeydi. Ertesi sabah, doktor, Santral Oteline giderken İngiliz kadınının çapkınca manevralarına karşı kesin surette dirence karar vermişti. Fakat o uyuşmuş olan hislerini uyandıran yine o İngiliz kadınydı. Bu sebepten ona karşı yine de içinde bir minnettarlık duyuyordu.

Kitti yatağında yatıyordu. Üzerinde mahrem güzelliğini örtmesi lazım geldiği halde onu meydana çıkaran bir lizöz* vardı.

**Yatakta kadınların giydiği bir tür yün hurka*

"Dün öğleden sonra niye gelmediniz?" diye adeta inledi. "Sizin yüzünüzden ateşim çıktı. Bakın, zavallı minicik kalbim ne kadar çarpıyor."

Doktorun elini tutmuş, göğsüne bastırıyordu. Sieroz genç kadının elinden kurtularak onun bileğini tutmakla yetindi.

"Ateşiniz falan yok. Nabzınız da gayet normal."

Genç kadın:

"Ne olursa olsun beni muayene etmeniz lazım," diyerek lizözünü çıkardı.

Doktor onun emrine itaat etti. Laf olsun diye üstün körü genç kadını muayene etti. Genç kadının göğüslerinde heyecandan hafif bir kırmızılık peyda olmuştu.

Sieroz:

"Hiç bir şeyiniz yok," dedi. "Her şey yolunda. Yalnız yataktan çıkmamanız sizi sakinleştirecek yerde sinirlerinizi bozuyor. Kalkıp gezinin biraz. Fakat bu sefer öyle çabuk çabuk yürümek yok. Yavaş yavaş yürüyeceksiniz. Bu yürüyüşü de sırf iştahınız açılsın diye tavsiye ediyorum."

Kitti onu laf olsun diye çağırtmıştı. Sieroz bunu anlayınca müsaade istemek üzere ayağa kalktı. Genç kadın sert bir sesle:

"Yanımda kalın, doktor" diye emretti.

Sieroz da aynı derecede sert bir sesle:

"Siz de yataktan çıkın," diye karşılık verdi.

Genç kadın öfkesinden yatağın içine saklandı. Yorganı başına çekti. Yorganın aralığından doktora bakıyordu. Fakat Sieroz hiç kımıldamıyordu. Bu adamı fethetmek için kurnazca hareket etmek lazımdı. Bunun içindir ki, Kitti, nihayet yataktan fırladı. Gülümseyerek:

"Ne kadar yumuşak başlı itaat eden bir kadının görüyor musunuz?" dedi. "Bana istediğinizi yaptırılıyorsunuz."

Kısa geceliğinin altına hiçbir şey giymemişti. Hiç utanmadan doktorun etrafında fir dönüyor, çoraplarını arıyormuş gibi, bir aşağı bir yukarı odada dolaşıyordu. Nihayet birden durdu. Gülerek:

"Belki biraz jimnastik yapsam daha iyi olur," dedi.

Güzelliğini büsbütün meydana çıkaran hareketler yapmaya başlamıştı. Kollarını uzatıp gerinerek derin nefes alıyordu. Nefes alırken küçük göğüsleri inip kalkıyordu. Sieroz'a:

"Bu hareketleri bana Dr. Russel tavsiye etti," dedi. "Tavsiyeleri yerinde mi dersiniz?"

"Gayet yerinde. Bu hareket gayet faydalıdır. Şu şartla ki, kendinizi fazla yormamak şartıyla."

"Ama ben hiç yorulmuyorum ki..."

Kitti bir köprü kurmuş, avuç içlerini yere değdirecek kadar eğilmişti. Bu hareket vücudunda hiçbir gizli köşe bırakmamış, bütün mahrem yerlerini meydana çıkarmıştı. Göğsünde hafif ter damlacıkları belirmişti. Doktor tekrar heyecana kapıldığını hissederek:

"Yeter artık," dedi. "Şimdi kalkın, giyinin."

Kitti doğruldu ve kenarları dantelle süslü şık geceliğini göstererek, sitem eder gibi:

"Hoşunuza gitmek için kendimi süslemiştim, ama siz hiçbir şeyin farkında değilsiniz." dedi.

Sieroz cevap vermiyordu. Bunun üzerine Kitti:

"Ama dün sabah pek hoşunuza gidiyordum." dedi.

Sieroz:

"Dün sabah olanlar için affınızı dilerim," diye kekeledi.

"Bu af dilemek de neden gerekti?" "Bunda bir kötülük var mıydı?"

Kitti bunu söyledikten sonra okur gibi devam etti:

"Sizin gibi doktor olan birisi cinsel aşkı tıpkı bir rahip gibi hayretle karşılasın, şaşılacak şey doğrusu..."

"Sieroz boğuk bir sesle:

"Çok rica ederim, bundan bahsetmeyelim," dedi.

Kitti artık ona her istediğini yaptırabileceğini hissetmişti. Onun boynuna atıldı. Yanağını doktorun yanağına değdirerek dudaklarını onun kulağına yanaştırdı ve heyecanla fısıldamaya başladı:

"Sieroz'a kendisini gördüğü ilk anda aşık olmuştu. Bir bakışta aşk dedikleri şey buydu herhalde... Sierozo kadar kuvvetli, o kadar yakışıklıydı ki... Bir gece önce Kitti onu düşünerek yaramaz bir kız gibi kendi kendini okşamıştı..."

Sieroz genç kadının söylediklerini işitmiyordu bile... Onun arzusunu uyandıran şey bu ateşli kelimelerden ziyade bu zevkleri hastalık derecesinde olan kadının yaptığı garip hareketlerdi. Bir gün önce Magun'a gittiği zaman duyduğu arzu yine aynı derecede şiddetliydi ama, duyduğu arzu şiddetini yavaş yavaş artırmıştı. Bugün duyduğu his ise, tıpkı yükselen bir med dalgası gibi bütün benliğini kaplıyordu. İhtimal yollarının üzerinde çoban kızlarına rastlayan erkekleri onlara tecavüze sevk eden şey de bu karşı koyulması imkansız kuvvetti. Sieroz Kitti'yi birdenbire yatağın üzerine fırlattı.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Eliz Pradel'in şikayet ettiği ağrılar, onun Solana villasından çıkıp ta Dr. Sieroz'un evine kadar olan iki kilometrelik mesafeyi yürümesine engel olacak derecede şiddetli değildi. Zaten genç kadın malikanesinde kapalı kalmıyordu. Onu bazen pazarda, bazen tanıdıklarını ziyarete gittiğinde görenler vardı. Gelip de doktora muayene olmamasının tek sebebi, Tina yanı başında iken doktora çıplak görünmek istemeyişiydi. Madem ki bu dikkatli ve ihtiyatlı doktor soyunmadan kendisini muayene edemiyordu, o halde bu muayene hiç olmazsa Eliz'in kendi evinde yapılmalıydı. Eliz orada doktorun karısının duvarların öbür tarafında daima tetikte bulunduğunu hissetmeyecekti hiç olmazsa... Çünkü Eliz hasta kadının ne kadar kıskanç olduğunu biliyordu. Kocasını kaybedip dul kaldığı zaman, Eliz, yalnızlığını giderecek birkaç samimi ahbap edinmek istemişti. Fakat Tina'nın daima müdafaaya hazır ve şüpheli tavrı kendisinin Sierozla istediği gibi arkadaşlık etmesine engel olmuştu. Bununla birlikte, Eliz, vicdanıyla pazarlığa girişen kadınlardan değildi. Acaba Sieroz'a karşı duyduğu ilginin sebebi aşk mıydı? Eliz buna kesinlikle inanmıyordu. Bununla beraber, Sieroz yanında olduğu zaman garip bir huzur ve saadet duyuyordu. Onun gür ve müşfik sesini duymaktan hoşlanıyordu... Bunlar ne biçim düşüncelerdi böyle? Romatizmasını düşünse herhalde daha iyi etmiş olacaktı? Doktorun tavsiye ettiği tedavi şekli etkisini pek yavaş gösteriyordu. Bir gün önce sabahleyin sağ bacağında gayet şiddetli bir ağrıya uyanmıştı. Yoksa ihtiyarlık alametleri daha kırk dört yaşındayken mi başlıyordu?

Dr. Sieroz Solana villasına doğru yürüyordu. Tina o sabah yine sol tarafından kalktığı için doktorun yüzünde hüznü bir ifade vardı. Bu hal Eliz'in gözünden kaçmamıştı. Doktoru karşıladığı zaman derhal:

"Yoksa Madam Sieroz'un sağlığı pek iyi değil mi?" diye sordu.

"Evet, pek iyi değil. Maneviyatı da gayet bozuk. İstirabınız fazla değilse sizden onu gidip görmenizi rica edeceğim. Ziyaretinizle belki biraz olsun oyalanır."

Eliz, *"doktor ne düşünüyor acaba?"* diye düşündü. *"Ben hastayım diye onu evime kadar getirtiyorum. Halbuki o bana bir arkadaş sıfatıyla kendi evine gitmemi rica ediyor."*

Sonra yüksek sesle:

"Benim sağlığım da pek iyi değil," diye mırıldandı. "Daha doğrusu sağlığım henüz pek düzelmedi."

Duyduğu acıyı anlatıyordu. Sieroz onu dinlerken mesleki ilgisi uyanmıştı. Eliz'e sürekli olarak sorular soruyordu. Eliz bütün bu soruların cevaplarını verdikten sonra, doktor:

"Pekala, bir görelim öyleyse," dedi.

Eliz doktoru yatak odasına götürdü. Odada ilk anda büyük bir beklenti göze çarpıyordu. Karyolanın üzerinde ipekli bir örtü vardı. Eliz soyunup soyunmamak gerektiğini düşünmeye gerek görmemişti. Madem ki, doktor, "Bir görelim," demişti. O halde soyunması lazım geliyordu. Eliz üzerindeki birer birer çıkarırken ilk sefer duyduğu mahcubiyeti tekrar duymaya başladı. Fakat bu sefer aynı zamanda içinde bir endişe de vardı. Terezina, kendisine, "Yaşlarından" bahsettiği günden beri vücudunun artık yıpranmış olduğu düşüncesi dul kadına rahat vermiyordu. Bazı geceler o kadar

üzülüyordu ki, kendisini aşktan mahrum eden namusuna lanetler yağdırıyordu. Şimdi çarşafın üzerine boylu boyunca uzanmış bulunuyordu. Kırmızı örtünün üzerinde vücudu bembeyazdı. Sieroz bu körpe tene hayretle bakıyordu. Doktorun mesleki bakışlarının altında, Eliz, vücudunda adeta bir okşayışın verdiği hazzı duydu. Sieroz'un parmakları dizlerinden kalçalara doğru çıkıp cildi hafif hafif yoklarken, Eliz'in duyduğu bu his büsbütün kuvvetlendi. Güzel kadın utancından yerin dibine geçiyordu. Fakat bu utanç hissi benliğinin derinliklerinde garip bir haz uyandırmaktan da geri kalmıyordu. Doktorun sessizliği heyecanını büsbütün artırıyordu. İçini çekerek:

"Öyle şişmanlamışım ki," dedi.

Sonra birden tehlike karşısında olan güzelliğini hatırlayarak ilave etti:

"Bana zayıflamak için bir hap tavsiye etmez misiniz, doktor?"

Doktor birden irkildi.

"Ne gerek var. Öyle şey olur mu hiç? Bu haplar da nereden aklınıza geldi? Hem ne diye zayıflamak istiyorsunuz, anlayamıyorum. O moda olan taş bebeklere benzemek için mi? O taş bebekler kalçasız, göğüssüz acayip şeyler. Affedersiniz ama bu gibi ricalar beni daima sinirlendirir. Demek vücudunuzun bu halinden memnun değilsiniz, öyle mi? Ama bir kere de şuraya bakın."

Parmağıyla duvardaki tablolardan birini gösteriyordu:

"Bu Gimblette değil mi?"

Eliz:

"Evet" dedi. "Kocam onu Paristen getirmişti. Bu tabloya çok kıymet verirdi. O ölünce ben de onun hatırası diye bu tabloyu kaldırtmadım."

Sieroz utangaç kadının itirafa cesaret edemediği şeyi pekala anlıyordu. Herhalde bu tablo ona fazla açık görünüyordu.

"Böyle bir tabloyu kaldırtmak hata olur. Harikulade güzel bir tablo. Bakın bakalım, Fragonarde büyük ressam kendisine model olarak iskelet gibi kızları mı seçmiş? Ne alaka. Modellerinin hepsi de güzel kızlardır. Dolgun vücutlu, endamlı kızlar..."

Tekrar Gimolette'e baktı. Yatağının üzerinde köpeğiyle oynayan yuvarlak omuzlu, yuvarlak kalçalı kadın tıpkı Eliz'e benziyordu. Sieroz:

"Ne tuhaf," dedi. "Bu kadın biraz size benziyor. Belki de kocanız onu sırf bu sebepten almıştı."

Eliz başını öbür tarafa çevirdi. Sieroz muayeneye devam etti. Eklemleri hareket ettirmek için dizleri yukarı kaldırıyordu. Eliz, sırt üstü yattığı yerden tabloya baktı. Tesadüf olacak, doktorun ona şimdi verdiği poz aynen tablodaki kadının pozuna benziyordu. Hem o tombul kadının vücudu gerçekten kendisinin vücuduna benziyordu. Eliz'in zihni bu estetik düşüncelerle meşguldü. O yüzden doktorun anlattıklarını pek can kulağıyla dinlemiyordu. Sieroz, 1916 senesinde bir Mekanoterapi hastanesinde çalışırken bulunduğu serviste bir Japon doktorunun da çalıştığını ve bu doktorun şaşırtıcı bir tedavi tarzı takip ettiğini anlatıyordu. Sieroz, o doktordan yaptığı masajları kendisine de öğretmesini rica etmişti. Sieroz o adamdan birkaç masaj şeklini gayet iyi öğrenmişti. Şimdi o masajları hatırlamaya çalışıyordu. Eliz arzu ettiği takdirde bu masajları onun üzerinde uygulayabilirdi. Eliz, doktorun sorusuna cevaben:

"Siz ne tavsiye ederseniz ona razıyım, doktor," dedi. "Size tamamen güvenim var."

Bunu söylerken, Eliz: *"Ne kadar mütevazi bir adam. Kendini olduğundan fazla göstermeye çalışmıyor,"* diye düşündü.

Doktora cevap verirken gözlerini ısrarla onun gözlerine dikmiş, sesi de yalnız Sieroz yanında bulunduğu zaman aldığı yumuşak tona bürünmüştü. Eliz, doktoru odasının kapısına kadar geçirdi. Ancak kapının eşiğine geldikleri zaman Tinaya selam gönderdi. Kıskanç kadını hatırladığı anda birden kendisinin de çıplak olduğunu farkederek kıpkırmızı kesildi. Doktor Eliz'e veda etmek üzere arkasına döndüğü zaman, gözleri önce Fragonard'ın duvardaki tablosuna, sonra da Eliz'in vücuduna takıldı.

ON ALTINCI BÖLÜM

Çağlayan hiç görünmüyordu. Soluk renkli bir sis vadiye parmak parmak yayılmış olan Tek nehrini örtmüştü. Fakat doğan güneş tepelerin zirvelerini yaldızlamaya başlamıştı bile... Bir köylü şafak sökmeden önce doğum için Sieroz'u almaya gelmişti. Sieroz onu otomobille evine götürüyordu. Adam hiç bir şey söylemiyordu. Alnı kırıışmıştı. Sieroz ise doğum sancıları içinde kıvranan ve kendisini bekleyen kadını düşünüyordu. Ya aynı şey bir kaç ay sonra Magun'un, yahut Kitti'nin başına gelirse? Belki de arzularının meyvesi şimdiden o sevgiyle okşadığı iki vücuttan birinde gelişmeye başlamıştı. Köylünün evine gelmişlerdi. Burası çarkı yıllarca önce durmuş, eski bir değirmendi. Küçük bahçenin etrafında doğa alabildiğine ve başıboş gelişmişti. Köylü evin ön tarafındaki eski basamaktan tırmanıp bir sundurmaya çıktı. Sundurmada ki, bu mütevazi evde tek lüks alameti olarak bulunan bir sıra kırmızı çiçek renkleri kararmış olan tahta parmaklığı süslüyordu. Köylü, kapıyı iterek:

"Burası, efendim," dedi.

Sieroz'un girdiği oda henüz loştu. Bir köşede asılı yağ kandili, etrafı, ocakta yanan dalların alevleri kadar bile aydınlatmıyordu. Raflarda bakır tencereler vardı. Magun'un kine benzeyen derme çatma bir yatağın üzerinde solgun bir kadın doktora gülümsedi. Sonra kırmızı ellerinin arasında yeni doğan çocuğu gösteren hantal ebeyi işaret etti:

"Oldu bile, doktor," dedi.

Sieroz anneyle çocuğu muayene ettikten sonra:

"Öyle görüyorum ki, bana artık ihtiyacınız kalmamış" dedi.

Artık hiçbir endişesi kalmamış olan köylü:

"Borcumuz ne kadar, doktor?" diye sordu.

Sieroz:

"Şaka mı ediyorsun?" diye karşılık verdi. "Evde kahve varsa bir fincan kahve içerim."

Doktor giderken köylü onun eline bir sepet yumurta tutuşturdu.

"Bunu alın, rica ederim doktor. Zaten Abdon Reynes bana ne kadar iyi bir insan olduğunuzu söylemişti."

Sieroz kıpkırmızı kesildi. Bu iltifatın Magun'un kocası tarafından söylenmemiş olmasını tercih ederdi. Evine dönerken maceralarının neticesinden dolayı duyduğu endişe yavaş yavaş dağılarak belirsiz bir ümide dönüştü. Doğanın en büyük gerçeği işte buydu. Yeni bir hayat arzuyu meşru kılıyordu. Vücudunun yeniden doğduğunu hissetmek Sieroz'a büyük bir sevinç veriyordu. Tam on iki sene Tina'nın kendisi için yasak olan vücuduna dokunmadan yaşamıştı. Bütün bu seneleri heba etmişti.

Dağın üst tarafında kalan tek tük yuvarlak bulutlar ufuklara doğru uzaklaşıyordu. Gök parlak mavi bir renkte ve yeni yıkanmış gibi ıslıl ıslıldı. Sieroz otomobilini ağır ağır sürüyordu. Her şeye hayat veren bu toprağın üzerinde yalın ayak yürümek isterdi. Vadiden gelen bitkilerin kokusunu sarhoş gibi

derin derin nefes alarak ciğerlerine dolduruyordu.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Tina'nın, müşterek hayatlarının en önemsiz hadiselerinde bile kendisini gösteren husumetine rağmen o hadiseleri takip eden günler Sieroz için bir saadet devresi oldu. Her sabah Kitty'yi görmeye gidiyordu. Onun yanında bulunduğu saatlerde karşılıklı aşkın zevkini duyuyordu. Fakat maalesef dedikodudan çekindiği için genç kadının yanında pek fazla kalamıyordu. Otel odacısının nazarında hastasının yanında bir saat gibi uzun bir zaman kalışını makul gösterebilmek için vantuzlarla bir ispirto ocağı satın almıştı. Şimdi bütün hayatı her gün Santral Otelinde geçirdiği o altmış dakikaya bağlıydı. Çoğu zaman gündüzün başka saatlerinde de mahsus otelin önünden geçiyordu. Bazen Kitty'yi görebiliyordu, fakat çoğunlukla pencerede kimse bulunmuyordu. Öyle olduğu halde, Sieroz, o pencerenin ardında aşklarının alelade dekorunu hayal ederek derin bir heyecan duyuyordu. Doktorun hastaları da günden güne artıyordu. Sanki ihaneti kendisine uğur getirmişti. Doğrusunu söylemek icap ederse onun o mütevazi çiftçinin karısına karşı gösterdiği candan ilgi halkın pek hoşuna gitmişti.

"Doktor Sieroz bizim gibi fakirlere acır" diyorlardı.

Magun'la olan macerasını bilselerdi, kim bilir ne derlerdi? Fakat o maceradan haberleri yoktu. Artık yalnız ona başvuruyorlardı. Zengin olmadığı halde işin maddi tarafı bir kenara bırakılırsa, bu mütevazi insanların güveni doktorun pek hoşuna gidiyordu. Çünkü maceraları hastalarına lazım geldiği şekilde bakmasını, onlarla ilgilenmesini engellemiyordu. Tam aksine; yaşadığı bu maceralar onu daima dürüst ve iyi hareket etmeye sevk ediyordu. Kendisi mutlu olunca etrafında bulunan herkesin de kendisi gibi mutlu olmasını istiyordu. Şehirde herkes onu daha enerjik, daha şen bulmaya başlamıştı. İyi niyetli bir takım insanlar arada bir:

"Madam Sieroz'un sağlığı daha iyi galiba," diyorlardı.

Sieroz da:

"Evet, biraz daha iyi," diyordu. "Teşekkür ederim." Halbuki bu yalandı. Zavallı Tina tam aksine o kışı diğer kışlardan daha rahatsız geçiriyordu. Sieroz'un hayatında tek bulut buydu. Bu bulutun da hayatını pek o kadar karartmamasına artık hayret ediyor ve bundan utanç duyuyordu.

Sieroz Santral Oteline gitmeden önce hastaneye uğruyordu. Dağların saf havasına alışmış olan Magun o koğuşun içinde kapalı kalınca soluvermişti. Teni ve saçları parlaklığını kaybetmişti. Bununla beraber doktor geldiği zaman, Magun biraz uyuşukluğundan kurtulur gibi oluyordu. Doktor yanında bulunduğu zamanlar durmadan hayran hayran ona bakıyordu. Komşu yataklarda yatan kadınların bu bakışlarda minnettarlık ifadesi gördüklerini ümit ederek kendini teskin ediyordu. Fakat Magun artık Sierozda bir merhamet hissinden başka bir şey uyandırmıyordu. Vaktiyle parmaklarının altında kımıldayan o elastiki cilde dokunurken duyduğu hazzı artık duymamasına hayret ediyordu. Magun'un cildi eski gerginliğini kaybetmişti. Bacaklarının tunç rengi kaybolmuştu. Eksiden vücudundan yayılan o tahrik edici kokunun yerine şimdi yatağından bir ilaç kokusu geliyordu. Sieroz bu mide bulandırıcı atmosferin etkisinde kalmaktan ve bu etki yüzünden kendisini bekleyen zevki duyamayacağından korkuyordu.

Fakat Kitty'nin yanına gelince hastane, Magun, velhasıl her şey zihninden siliniyordu. Sanki

dünyanın gerisi genellikle yüzünde görülen o masum ifadeden, sanki yalnız o müşfik, ince kollardan, o küçük ve çevik vücudun sert kokusundan ve o melek yüzlü küçük şeytanın okşayışlarından ibaretti. Doktoru en çok şaşırtan şeylerden biri de Kitty'nin genellikle yüzünde görülen o masum ifadeyle seviştikleri sırada aldığı şeytani ifade arasındaki tezattı. Acaba bunlardan hangisi bu İngiliz kadınının anlaşılmaz ruhunun gerçek aynasıydı? Hangisi onun ruhunu daha iyi ifade ediyordu? Kitty yanında olmayıp ta Sieroz onu düşündüğü zaman ki Sieroz onu daima düşünüyordu meleğin şeytana galip gelmesini istiyordu. Fakat kucaklaştıkları zaman şeytan galip geliyor ve bir takım büyülerle Sieroz'u, seve seve kendisini terk ettiği şehvet alemine sürüklüyordu.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

"Artık beni görmeye gelmeyeceksiniz zannettim."

Magun, bacağı sarılı olarak, yatağında oturuyordu. Bacağını bir gün önce alçıdan çıkarmışlardı. Yüzünde ümit ve neşe vardı. Sieroz:

"Şimdilik çok meşgulüm. Karım pek iyi değil de," dedi.

Magun'un yüzünde üzüntülü bir ifade belirdi. Bu ilkel mahlukun hisleri tıpkı bir çocuğunki gibi çabucak değişiyordu. Tina'nın kocasını baştan çıkarmış olmasına rağmen, Magun, o hasta kadına hala acıyordu. Bundan başka, doktorun o sevgili hastasıyla meşgul olurken artık kendisini düşünmeye pek fazla zaman bulamayacağından korkuyordu. Çekingen bir tavırla gülümseyerek:

"Görüyorsunuz ya, artık koltuk değnekleriyle yürüeyebiliyorum." dedi.

Sonra değnekleri aldı ve beceriksizce birkaç adım attı... Doktor:

"Birkaç gün sonra bastonla yürüeyebilirsin," dedi. "Hastaneden istediğin gün çıkabilirsin."

Genç kadının alnında kırışıklar peyda oldu. Etrafına bir göz attı. Koğuş arkadaşları Sieroz geldiği zamanlar, daima olduğu gibi, kendisine merakla bakıyorlardı. Magun:

"Size kapıya kadar refakat edeyim, doktor," dedi. "Zannedersen oraya kadar yürüeyebilirim. Bahçeye çıkıp biraz hava alsam iyi olacak."

Sieroz ara sıra onun omuzundan tutarak genç kadının yürümesine yardım ediyordu. Fakat Magun'un içini kemiren bir dert vardı.

"Size söylemek istediğim bir şey var, Doktor." dedi. "Başkalarının işitmesini istemem. Biraz önce beni yakında hastaneden kapı dışarı edeceklerini söylediniz."

"Kapı dışarı etmek mi? Ben öyle bir şey söylemedim, yavrum. Ama madem ki artık iyi oldun..."

Magun biraz sustuktan sonra:

"Tabii buradan çıkmam lazım." dedi. "Ama nereye gideceğimi bilemiyorum. Çiftliği başkalarına kiralamışlar. Orada elbiselerimizden başka bize ait olan hiç bir şey yoktu. Kimsem yok. Tabii, Abdon'un annesi var. Artık bütün bu olup bitenlerden sonra onun yanına da gidemem."

Doktor düşüncelere dalmıştı. Magun'a mutlaka yardım etmeliydi. Bütün bu felaketler Magun'un başına kendisinin yüzünden gelmemiştir. Fakat kısa süren aşkları her türlü hesaptan uzak olduğu içindir ki, Magun kendi başına terk edilmemeye layıktı. Sieroz:

"Beni burada bekle, ben şimdi geliyorum," dedi.

Sonra hastaneye girdi. Doktorlara mahsus odaya geçti. Cüzdanından birkaç banknot çıkarıp onları bir zarfa koydu ve tekrar yaralı kadının yanına döndü. Ona zarfı uzatarak:

"Magun, al bakalım. Öyle zannediyorum ki, hastaneden çıktıktan sonra bunlar bir müddet işini görür," dedi.

Genç kadının yüzünde hayret, şefkat ve hüznle karışık bir ifade belirdi:

" Bu ne? Para mı? Ne kadar iyi bir insansınız. Ama ben bu parayı size kim bilir ne zaman ödeyebileceğim. Tabii, buradan çıkar çıkmaz kendime bir iş arayacağım. Evlenmeden önce bir evde hizmetçi olarak çalışıyordum..."

Sieroz:

"Sen parayı ödemeyi falan düşünme" dedi. "İş buluncaya kadar bu para biterse bana bir mektup yaz. Sana yine gönderirim."

Bu sefer Magun'un hüznü büsbütün artmıştı. Genç kadın gözlerini ona doğru kaldırdı. Yüzü sararmıştı. Sieroz'a doğru eğildi. Sanki bütün varlığıyla ona yalvarıyor gibiydi. Fakat sadece:

"Ama sonradan sizi göreceğim, değil mi?" diye sordu.

"Bu konuda sana söz veriyorum, Magun."

Genç kadın doktorun yüzüne bile bakmaya cesaret edemedi.

"Ben sizi hala seviyorum da..." dedi.

Sonra veda etmeden arkasını dönerek ağır adımlarla hastaneye doğru yürüdü.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

Kitti Sieroz arasındaki aşk ancak on beş gün kadar devam etti. Bu zaman zarfında hastalık derecesinde olan bir takım zevklere alışmış olan İngiliz kadın yeni arkadaşıyla tecrübeyle öğrendiği veyahut hayal gücünün yarattığı bir takım oyunları denemişti. Doğrusunu söylemek lazım gelirse bu doktor pek basit bir adamdı. Gerçi kuvvetli ve yakışıklıydı; Kitti de bu gibi meziyetlere kıymet veriyordu. Fakat bunlar kendisi ile devamlı bir ilişki için yeterli değildi. Kitti de cinsel arzu meraktan doğuyordu. Merakı tatmin olunca arzusunun aynı şiddeti muhafaza etmesi için bir takım tahriklere ihtiyaç duymaya başlıyordu. Bunları ise ihtiraslı fakat hayal gücünden mahrum, iyi kalpli Sieroz'un temin etmesine imkan yoktu. Kitti, Sieroz'a şehveti keşfetmeyi öğretmişti. Tabii, Sieroz bu yolda genç kadını seve seve takip etmişti, fakat doktorda arzu daima şefkate bağlı bir şeydi. İşte Kittiyle ayrıldıkları nokta buydu. İngiliz kadınının hoşuna giden şeylerden biride iki kucaklaşma ve aşk anı arasında arzusunu yeniden uyandıran bir takım aşk hikayeleri dinlemektir. Eski dostu Alban Loker'le beraberken, her ikisi de, aşkları artık sönmeye yüz tutmuş bir ateş haline geldiği sırada kaç defa beraber geçirdikleri eski maceraları hatırlamış, birbirlerine ruhlarını bütün çıplaklığıyla göstermiş ve yaşadıkları geçmiş aşkların hafızalarında bıraktığı hayalleri birbirlerine anlatmaktan buruk bir zevk duymuşlardı. Alban Loker zamanla bu aşk itiraflarına alışmış, onlardan tıpkı Kitti gibi zevk almaya başlamıştı. Bazen sonradan başlarından geçen macerayı birbirlerine anlatabilmek için sadakatsizlik ettikleri bile oluyordu. Karakter itibarıyla sadık bir erkek olan Sieroz bu gibi acayip şeyleri anlamıyordu tabii. Kitti ona gençliğinden bahsettiği ve hikayelerini açık saçık teferruatla süslediği zaman, Sieroz, derhal onun dudaklarını bir öpücükle kapatıyor ve:

"Sus Kitti," diyordu. "Senin ancak benimle tanıştığın gün bu dünyaya gözlerini açmış olduğuna inanmak istiyorum."

Bir gece önce Sieroz hiddetten çılgına dönmüştü. Kitti'ye sürekli olarak susmasını ihtar ettiği halde, genç dul, bir gece yaşadıkları sefahat alemini anlatmak konusunda ısrar etmiş, kendisinin, Alban Loker'in gözlerinin önünde başka bir erkeğe nasıl teslim olduğunu anlatmıştı. Kitti o anda Sieroz'un kendisini döveceğini zannetmişti. Doğrusunu söylemek lazım gelirse, bir iki tokat yemek belki de aklını başına getirecek ve hatta hoşuna gidecekti. Fakat Sieroz genç kadının yanından kaçmaktan başka bir şey yapmamıştı. Halbuki bugün yine geri dönüyordu. Her şeyi affetmiş olarak... Hatta kendisi af dilemeye bile hazırды. Fakat artık ona karşı hiç sevgisi kalmamış olan Kitti bu yüzden Sieroz'u küçük görmeye başlamıştı. Tatlı bir sesle:

"Zavallı sevgilim, bu tecrübe bize gösterdi ki, biz birbirlerimiz için yaratılmamışız. Siz tertemiz bir adamsınız, doktor," demişti.

Genç kadın bunu söylerken Sieroz acı acı gülümsedi, fakat Kitti ısrar etti:

"Tabii temiz bir adamsınız. Gerçi karınızı benimle aldattınız, ama bunun sebebini bana söylemişsiniz. Onunla artık ilişkide bulunamadığınızı bana siz söylememiş miydiniz? Nasıl olsa günün birinde biriyle ilişkide bulunacaktınız. Buna sizi ben teşvik ettim. Hem de oldukça ustaca bir şekilde ve inatla... Unuttunuz mu?"

Sieroz'un arzularının fırtınasına tutulduğu günü unutmamasına imkan var mıydı? Herhalde o günü, kendisinden birdenbire soğuyan bu acayip mizaçlı İngiliz kadınından çok daha iyi hatırlıyordu. Bununla birlikte, Kitty onun o günkü halinden dolayı atıldığı macerayı kısmen öğrenmişti. Tamamen değil... Sieroz ümitsizlik içindeyken birden aklından bir fikir geçti: *ona her şeyi olduğu gibi anlatsaydı ne olacaktı? Maceranın geri kalan kısmını, bir çiftlik evinde saman kokan bir yatağın üzerinde geçirdiği dakikaları ve ona başka bir kadının okşayışlarından sarhoş bir halde gelmiş olduğunu pekala anlatabilirdi.* Madem ki, Kitty bu gibi şeylerden hoşlanıyordu, bu sefer arzu ettiği şeye kavuşacaktı.

Fakat Kitty tekrar konuşmaya başlamıştı:

"Evet, doktor. Olup bitenlere hep ben sebebim. Bundan ötürü pişmanlık duyduğumu söylersem yalan olur. Size gayet hoş dakikalar geçirttiğim için memnunum. Sizinle birlikte geçirdiğim anları hiçbir zaman unutmayacağım. Fakat artık her şey bitti. Başımızdan geçenler maziye karıştı."

Sieroz Kitty'yi dinliyordu. Şaşırıp kalmıştı. Başlangıçta genç kadının rol yaptığını ve bir gün önceki küstahlığından ötürü kendisinden intikam almaya çalıştığını zannetti. Fakat kısa bir zamanda genç kadının takındığı lakayt tavrın hiç de sahte olmadığını anlamış bulunuyordu. Kitty henüz bu derece yakın olan bir maziden ne kadar da lakayt bir şekilde bahsedebiliyordu. Çünkü Kitty için Sieroz oldukça büyük bir kitabın ancak bir bölümüydü. Sieroz için ise bu macera hayatı bir önem taşıyordu. Doktor başını önüne eğmişti. Üzüntüsünü gizlemeye bile gerek görmüyordu. Kitty onun saçlarını okşayınca Sieroz birdenbire genç kadının elini itti.

"Rica ederim, merhamet istemem," dedi. "Buna hiç tahammül edemem. Elveda, Madam."

Sieroz ayağa kalkmıştı. Kitty onu durdurdu.

"Durun bakalım! Durun hele! Bana Madam diye hitap ediyorsunuz, öyle mi? Artık arkadaş değil miyiz yani?"

Sieroz başını salladı:

"Mahvolmuş bir aşk bir arkadaşlığa dönüşemez."

Genç kadın kahkahalarla gülmeye başladı.

"Ne alaka! Yarabbi, ne garip, ne romantik doğallı bir erkeksiniz. Şimdi hemen o "Elveda, Madam," kelimelerini geri alacaksınız. Bana Kitty diye hitap etmeye devam edeceksiniz. Tabii, beni tedavi etmeye de devam edeceksiniz."

"Sizi görüp de iltifat etmemek benim için çok güç olacak..."

Kitty Sieroz'un sözüne kızdı:

"Aman dostum, bana gayet iyi baktınız. Hiç olmazsa bunu inkar edemem," dedi. "Bu yüzden tatbik ettiğiniz tedavi sisteminden vazgeçemem."

Sieroz eğildi ve genç kadına veda etmek istedi. Kitty onu bir süre daha alıkoydu.

"Bir daha ne zaman geleceksiniz?"

"Bir hafta sonra bununla beraber bu arada bana ihtiyacınız olursa..."

Kitty tembel bir kedi gibi esnedi.

"Şimdi epey canım sıkılacak. Bana bir hanımdan bahsetmiştiniz. Hani hatırlarsınız ya... Birlikte onu görmeye gitmiştik. Hani o gün..."

Kitty: "O gün" derken anlamlı gülümsüyordu. Devam etti:

"Bana o hanımın evinde kalabileceğimi söylemişsiniz. Yanlış anlamadıysam villasının bir dairesi boşmuş. Hem de orada pansiyoner olarak kalabileceğimi söylemişsiniz galiba."

Sieroz sevdikleri insana dert yanmak ihtiyacı duyan bir insanın samimiyetiyle Kitti'ye her şeyi anlatmıştı. Şimdi Sieroz vaktiyle o kadar samimi davrandığı için kendi kendine kızıyordu. Demek İngiliz kadını o zaman söylediklerinden hiçbirini unutmamıştı. Kitti:

"Benim namıma o hanımla görüşebilir misiniz?" diye sordu. "Bundan böyle o hanım bizi öpüşürken yakalar diye korkmayacağız."

Doktorun kızdığını, hiddetten köpürdüğünü genç kadın farketmişti. Onun yanaklarına kardeşçe birer öpücük kondurdu.

"Darılmayın, canım. Madem ki o ciddi arkadaşınızın evine gitmeyi arzu ediyorum, demek ki uslu durmaya niyetim var. Hem de yerinize başka bir kimseyi koyuyor değilim."

Genç kadın gerçeği ifade ediyordu, fakat bu Sieroz'u teselli etmemişti. Kitti'nin başka birisine aşık olarak kendisini terk etmesini tercih ederdi. O zaman genç kadın kendisini şimdi olduğu gibi, hiçbir sebep olmadan, başka bir aşkı bahane edemeden, sırf ondan bıktığı için terketmiş olmayacak, Sieroz'un gururu da bu derece incinmeyecekti.

YİRMİNCİ BÖLÜM

Dr. Sieroz o sabah Santral Otelinin önünden geçerken eşikte bekleyen Kitty onu durdurdu. Başında bir şapka, ellerinde de açık renk eldivenler vardı.

"Hello doktor. Bakıyorum beni görmeden geçiyorsunuz."

Genç kadın gayet sevimliydi, dinlenmiş gibi bir hali vardı.

"Madam Pradele benim için sordunuz mu?"

Sieroz, Kitty'nin Eliz'in ismini nasıl olup ta hatırlayabildiğine hayret etti:

"Henüz bahsedemedim," dedi. "Şey... affedersiniz..."

Genç kadın bir kahkaha atarak onun sözünü kesti ve koluna girerek:

"Affettim gitti," dedi. "Zaten her şey kendiliğinden fevkalade bir şekilde halloluyor. Size biraz refakat edeceğim."

Kitty bunu söyledikten sonra Madam Pradele kitabevinde rastladığını Sieroz'a anlattı. İki kadın birbirlerini karşılaştıran bu tesadüften pek memnun kalmışlardı. Eliz Kitty'ye o kadar nazik davranmıştı ki, Kitty, kendisinde, ona doktorun düşüncesini açmak cesaretini bulmuştu. Eliz onun teklifini hemen kabul etmiş ve Kitty'yi

"Kiraya verebileceği odaları göstermek" maksadı ile, villasına götürmüştü. İyi birer ev kadını gibi ücretten, yemek listelerinden, çamaşırdan bahsetmişlerdi... Kitty bunları anlatırken kahkahalarla gülüyordu. Sokakta kendilerine tesadüf eden ve doktorun karısının ölüm döşeğinde bulunduğunu bilen kimseler dönüp onların arkalarından bakıyorlardı. Sieroz fena halde sıkılıyordu. Kitty, nihayet:

"Sizden burada ayrılacağım.doktor," dedi. "Galiba işiniz acele. Size durumu haber vermek istiyordum. Çünkü bundan böyle beni muayene etmek için Solana villasına gelmeniz icap edecek. Bugün öğleden sonra oraya taşınıyorum. Madam Pradel kendisini de sizin tedavi ettiğinizi söyledi. Ne talihli adamsınız, doktor. Bir vizitede iki hasta birden görebileceksiniz."

Bunu söyledikten sonra son bir kahkaha atarak doktorun yanından ayrıldı. Doktor düşünceli bir tavırla evine doğru giden yolu tırmandı. Kitty ile Eliz'in evinde görüşmek kendisine nedense endişe veriyordu. İki kadının beraber aynı evde oturmaları ise onu büsbütün düşündürüyordu. Kendi kendine:

"Bugün birbirlerinden pek hoşlanıyorlar," diye söyleniyordu. "İhtimal bir haftaya kalmaz can ciğer ahab olurlar. Bir ay sonra ise birbirlerinden nefret etmeye başlayacaklar. Kitty o evden kendi isteğiyle ayrılmadığı takdirde Eliz onu başından atmanın çaresini bulacaktır."

Evet, bütün bunların olması mümkündü, fakat çok muhtemel olan başka bir şey daha vardı. İki kadın haftalarca gevezelik edecek ve ihtimal birbirlerine itiraflarda bulunacaklardı. Kitty'nin birtakım imalar yahut anlamlı tebessümlerle bile olsa yine Eliz Pradele doktorla aralarında geçmiş olan macerayı belli etmesi ihtimali aklına gelince, Sieroz, kıpkırmızı oldu. Hem Kitty ketum olsa bile Eliz'in evinde nasıl davranacaktı? Sieroz Kitty'nin erkeklerin karşısında neleri göze aldığını pekala

biliyordu. Erkeklerle beraber olduğu müddetçe Kitty için cinsel arzudan başka hiçbir şeyin kıymeti yoktu. Kitty'yi Solana villasına götürüp onu Eliz'e takdim eden kendisi değil miydi? Kitty oraya kendisinin vasıtasıyla yerleşmişti. doktor, bir ara Eliz'e "Pansiyoner olarak aldığı genç kadının hiç de ağırbaşlı bir kadın olmadığını söylesem mi acaba?" diye düşündü. Böyle bir şeye teşebbüs edecek olursa, Eliz, kendisine Kitty hakkındaki bu malumatı nereden elde ettiğini hiç şüphe yok ki soracaktı. Asla, Sieroz Kitty ile böyle bir macera geçirdikten sonra onun hakkında herhangi bir şey söylemeyi gururuna yediremiyordu. Hayır! Böyle bir şeyi yapamazdı. Buna imkan yoktu. Ne olursa olsun... Her şeyi yazgıya bırakmalıydı... Bununla beraber, Sieroz, Kitty'ye, meraklı İngiliz kadını kendisine sormadan evine kabul eden Eliz Pradele ve özellikle kendine fena halde içerliyordu.

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

Galdrik o sabah yeni bir pansiyoner geldiği için hiç de memnun olmayan annesinin bakışları altında eşyaları oradan oraya taşıyıp durmuştu. Annesine bütün bu hazırlıkların kimin için yapıldığını sormuştu. Fakat Terezina ona cevap vermemişti. Biraz sonra Galdrik geleni görmüştü. Şimdi evde meleklerin en sevimlisi, en zarifi, en sarışını oturuyordu. Galdrik o meleğin yüzünden yemekten içmekten kesilmişti. Terezina onun bu halini gördükçe:

"Sen günden güne aklını kaybediyorsun oğlum," diyordu.

Genç İngiliz kadını pencerede görüldüğü zaman, Galdrik, hemen koşup koruluğa saklanıyordu. Saklandığı yerden gözlerini o penceredeki hayale dikeyor ve o gözden kayboluncaya kadar ona bakıyordu. Fakat Kitti bahçeye inip de yanına geldiği zaman Galdrik'in duyduğu saadet hissi o kadar derin oluyordu ki, kendisine adeta acı veriyordu. Ne yapacağını şaşıırıyordu. Bu yüzden Eliz onu azarlıyor, melek ise esrarengiz bir tavırla gülümsüyordu. Kitti bu saf delikanlıda uyandırdığı heyecandan ötürü hoş bir his duyuyor, kendi kendine eğleniyordu. Hava güzel olduğu günler sabahleyin, sırtında o ince vücuduna yapışan daracık bir sabahlıkla bahçeye iniyordu. Ilık bir banyodan çıktığı için, çıplak kollarının teni, güneşten ısınmış havada gayet hoş ve insana etki eden bir koku neşrediyordu. Bu koku genç bahçıvana o kadar heyecan veriyordu ki, Galdrik artık onu hoş bulmuyordu bile... Bu koku onu o derece şiddetle tahrik ediyordu ki, bir gün annesi kendisini çağırdığı zaman delikanlı ona küstahça bir cevap verdi. Bunun üzerine Terezina ona bir tokat attı. Kitti ise kahkahalarla güldü. Kitti delikanlının bu kadar üzüldüğünü görünce Terezina'nın içeri girmesini bekledi. Hizmetçi kadın eve girer girmez Galdrik'e yaklaştı. Sonra küçük parmaklarının uçlarıyla genç bahçıvanın tunçlaşmış yanaklarını okşadı. Galdrik bu hareketten ötürü Kitti'ye teşekkür etmek cesaretini gösteremedi. Başını toprağa doğru eğmişti, fakat Kitti delikanlının ensesinin olgun bir portakal gibi koyu bir renk aldığını gördü. Eliz, iyi bir ev hanımı olarak, evin içinde kilerden sandık odasına, mutfaktan dolaplara kadar dolaşıp dururken, Kitti, öğleden sonraları bahçede tembel tembel bir şezlonga uzanıp yatarak zaman geçiriyordu. Bazen yanına Galdrik'i çağırıyor, ona uzaklardan görünen binaların, otellerin ve kesif bembeyaz bulutlarla çevrilmiş dağların isimlerini soruyordu. Galdrik genç kadının müşfik tavırlarından ve özellikle sesinin yumuşaklığından cesaret alarak esmer parmağını ufkun dört bir tarafında gezdirerek cevap veriyordu. Kitti çoğunu bildiği bu isimleri yeniden dinlerken garip bir haz duyuyordu. Kitti'nin yumuşak sesi delikanlıya nasıl dokunuyorsa, Galdrik'in boğuk ve derinden gelen sesi de Kitti'nin hassas sinirlerine aynı şekilde etki ediyordu. Genç kadın onun sesini duymak için delikanlıya bahçedeki ağaçlar hakkında, o ağaçlara nasıl baktığı hakkında bir sürü sorular soruyordu. Galdrik ise onun her sorusuna kızarak cevap veriyordu. Yanından ayrıldığı zaman genç adam daima onun arkasından bakar kalırdı. Kitti, ince kolları havada ne kadar hoş hareketler yapıyordu. Bir gün Kitti alaca karanlık bastırdığı sırada bir kelebeğin peşinde koşuyordu. Galdrik onun koşuşunu seyrederken onun uçtuğunu görüyormuş gibi oldu. Evet, bu kadın gökten indirilmiş bir melekti. Tabii, Kitti genç bahçıvanda uyandırdığı bu uhrevi hislerden tamamen bihaberdi. Yalnız onun kalbini fethettiğini fark ediyordu. Onu vahşi bir hayvanı ehlileştirir gibiehlileştirdiğini hissediyordu. Bu onda yavaş yavaş bir ilgi uyandırmaya başlamıştı.

Genç kadının Galdrik'in yanında iken duyduğu hisler ise delikanlının hisleri kadar masum ve temiz değildi. O vahşi, tıknaz, adaleleri taş gibi sert ve kuvvetli delikanlı kendisini cezbediyordu. Kafesinden çıkmaya kesinlikle cesaret edemeyen bu vahşi hayvanı tahrik etmek herhalde hoş bir şey olacaktı. Bu yırtıcı hayvan kafesinden çıkacak olursa... O zaman Kitty onun tarafından parçalanacağını hissediyordu. Buna ise seve seve katlanmaya hazırdı. Galdrik güneşin altında kazma sallayıp dururken, Kitty, gelip onun etrafında dönüyordu. Galdrik'in terli vücudunun kokusu ona cinsel arzuları tahrik eden bir ilaç gibi etki ediyordu. Bir gün öğle vakti bahçıvan bir ağacın altına uzanıp uykuya dalmıştı Kitty iskarpinlerini çıkardı, ayağıyla uyuyan delikanlının ayağına dokundu. Bu kaba ve nasırlı cildin kendi cildine teması genç kadının içini gayet hoş bir şekilde gıcıklıyordu. Kitty derin bir heyecan içinde bu okşayışa devam etti. O kadar ki, nihayet Galdrik gözlerini açtı. O zaman Kitty şaşaladı ve küçük ayağını hemen elbisesinin altına saklayarak:

"Ayağına bir sinek konmuştu da," dedi.

Galdrik kıpkırmızı kesilerek sandallarını ayaklarına geçirdi. O akşam sofrada annesi, omuzlarını silkerek, ona:

"Biliyor musun, O İngiliz kadını bana ne sordu?" dedi. "Katalanya lisanında güzel, nasıl denir diye sordu." Sonra Terezina gülerek ilave etti:

"Onun ismine gelince, Madam Pradel'in söylediğine göre Lollilop İngilizcede elma şekeri anlamına geliyormuş."

YİRMİ İKİNCİ BÖLÜM

O sabah erkenden, Solana villasına gelen Sieroz Eliz Pradel'i elinde bir bahçıvan aletiyle, Galdrikle beraber bahçede çalışırken buldu. Eliz:

"İsterseniz önce Kitt'i'yi görün," dedi. "Kitti hala odasında galiba. Odası ikinci kattadır." Sonra ellerinde tuttuğu aletleri göstererek: "Bahçıvan hanıma da Kittiden sonra bakarsınız." dedi.

Bunu söylerken gülümsüyordu. Doktor:

"Demek ona daha şimdiden Kitt'i diye hitap ediyor" diye düşündü. Sonra yüksek sesle:

"Acaba Bayan Kitt'i kalkmış mıdır?" diye sordu. Eliz:

"Tabii kalkmıştır" dedi. "Burada herkes saat sekizde kalkar. Kitt'i de bize ayak uydurdu. Ona iyi örnek olduk doğrusu."

Doktor yukarı çıkarak Kitt'i'nin kapısını çaldı. İçeriden Kitt'i'nin berrak sesi duyuldu:

"Giriniz."

Genç İngiliz kadını tamamen çıplak bir halde jimnastik yapıyordu.

"Ah... Siz miydiniz, Doktorcuğum? Hizmetçi kadın sandım. Sizi bu şekilde kabul ettiğim için beni mazur görün."

Terezinayla Madam Pradel'i de bu kıyafette mi kabul ediyorsunuz?"

"Gayet tabii. İkisi de kadın değil mi?"

"Evet, ama belki böyle şeylere alışkın değillerdir."

Kitt'i gülmeye başladı:

"Doğru. Özellikle Terezina, o zavallı kadın, beni bu halde görünce deli gibi oluyor. Fakat Eliz pek çabuk alıştı. Hem yaptığım jimnastik hareketlerini ona da öğrettim. Başlangıçta en basit hareketleri öğretmem lazım değil mi? Çünkü bu hareketler oldukça güç. Eliz bu hareketleri yapınca çok rahatladı."

Doktor, sitemde bulunur gibi:

"Öyleyse bana artık ihtiyacı kalmayacak," dedi.

Sonra Sieroz endişeli ve şaşkın bir tavırla Kitt'i'yi muayene etmeye başladı. Genç kadının sağlığı çok düzelmişti. Amelinin iklimi onun akciğerlerini tamamen tedavi etmişti. Genç İngiliz kadınının sinirini bozan şey herhalde Kandaki kumar ve sefahatle dolu geçen, uykusuz gecelerdi... Sieroz genç kadının hafif terli göğüslerine doğru eğildiği zaman eskiden kendisini büyüleyen kokuyu tekrar duydu. Kitt'i:

"Şimdi de gidip Elizi görün bakalım," dedi. "Değişik çapta bir kadın o. Sizin için de bir değişiklik olur. Eliz heykel gibi bir kadın, değil mi?"

Eliz evinin birinci katını Kitt'i'ye kiralayınca kendisi kocası sağken bılardo salonu olarak kullanılan zemin katına yerleşmişti. Boydan boya yuvarlak cam penceresiyle bir nevi kış bahçesine bakan bu

oda evin en şirin, en hoş odasıydı. Eliz burasını daha küçük olan yatak odasına taşıdığı eşyalarla döşemiş, oraya bir divan koymuş ve duvarlara da birkaç tablo asmıştı. Eliz:

"Buraya taşınalı beri villaya ilk defa olarak geliyorsunuz. Öyle değil mi, doktor?" diye sordu. "Nasıl, burasını beğendiniz mi? Salondaki divanı da buraya aldırđım. Masajlar için yataktan daha rahat olur."

Bunu söylerken üzerindeki sabahlığı da çıkarmıştı. Sabahlığının altına hiçbir şey giymemişti. Sieroz:

"Görüyorum ki, sadece Kitti sizden örnek almakla kalmamış... " dedi.

O anda Eliz aralarında bir telepati olmuş gibi:

"Biraz jimnastik yapıyorum." dedi. "Kitti bana bazı hareketleri gösterdi de..." "Bu hareketlerin bana bir zararı olmaz, değil mi?"

"Her türlü jimnastik hareketleri yağ tabakalarını eritir. Fakat öyle zannediyorum ki, masajlarda aynı etkiyi yapar."

"O halde başlayın doktor. Canım acıyacak diye çekinmeyin sakın."

Eliz bir an sustu, sonra gülerek ilave etti:

"Pek o kadar zayıf sayılmam."

Sieroz büyük bir özenle Eliz'in vücuduna masaj yapmaya başlamıştı. Japon albayının becerikli hareketlerini hatırlamaya çalışıyordu. Eliz önce bir tarafına, sonra da öbür tarafına dönüyor, ve artık hiç utanç göstermeden doktorun sözlerine itaat ediyordu. Sieroz onun mahcup tavrını kaybetmiş olmasına ve artık bakışlarının altında heyecanlanmamasına adeta üzöldü. Gerçi Elizi heyecandırmak için bir şey yapmamıştı, ama onun şimdi böyle pervasız bir tavırla yatışı hiç de hoşuna gitmiyor, içinde tuhaf bir huzursuzluk yaratıyordu. Sanki yakalamayı arzu etmediğı bir avı elinden kaçırınca pişmanlık duyan bir avcı gibiydi. Birden, *"gerçekten harikulade bir vücudu var. Kitti, onun için, heykel gibi bir kadın, demişti. Hakkı var. Eliz Venüse yahut Pomona benziyor."* diye düşündü.

Eliz'in vücudunun üst kısmı yuvarlak omuzlarından başlayıp bele doğru hafifçe daralarak iniyordu. Bel kısmı gayet içerlek ve yuvarlaktı. Kalçaları ise aynı ahenkli çizgileri muhafaza ederek genişliyordu. Bu kalçalar analığa olduğı kadar aşka da çok müsaitti. Adaleli baldırları görünce Sieroz Fragonard'ın tablosunu bir kere daha hatırladı. Bel kemiğinden başlayan tüyler, aşağıya doğru inerken daha ziyade yayılıyordu. Renkli vücutta hayat dolu bir öz suyu vardı. Sieroz'un masaj esnasında ısınan ellerinden biraz önce muayene ettiğı Kitti'nin kokusuyla Katalonyalı Eliz'in kokusu birbirine karışarak etrafa yayılıyordu. Bugün heyecana kapılan Sierozdu. Sarf ettiğı gayrete gülümseyerek ve lakayt bir tavırla bakan Eliz'e fena halde sinirleniyordu. Acaba bu kadın hiç heyecan duymaz mıydı? Doktorun elleri Eliz'in ayak bileklerinden başlayarak yavaş yavaş yukarı doğru çıkmıştı. Şimdi bacaklarının iç tarafını ovuyordu... Bu hafif masaj, yumuşak cildin üzerinde belirsiz bir okşayıştan farksızdı. Eliz'in dizleri kendiliğinden açıldı. Geniş kalçaları hafif hafif hareket etmeye başlamıştı. Birden Eliz elinde olmayarak inledi. Sonra aniden arkasını döndü ve yüzünü yastığa gömdü doktor birden masajı yarıda bıraktı. Sonra, gizli bir alayla

"Canınızı acıttım galiba," dedi. Eliz

"Ah, bundan sonra yüzünüze nasıl bakabilirim?" diye mırıldandı.

Sieroz, soğuk bir tavırla

"Asyada tatbik edilen bu masajlar bazen hisleri tahrik eder, aziz Madam." dedi. "Yoksa sizde de öyle bir şey mi oldu? Olduysa bunda hayret edilecek bir şey yok. Utanmaya da gerek yok. Kalkıp giyinebilirsiniz, efendim. Masaj bitti."

Eliz ayağa kalktı. Yüzü kıpkırmızı olmuştu, fakat gözlerinde bir minnettarlık ifadesi okunuyordu. Doktor

"Masajlara devam edecek, miyiz, Madam?" diye sordu. "İsterseniz yarıda bırakalım."

Eliz gözlerini öbür tarafa çevirerek cevap verdi

"Madem ki bu masajlar sizce zaruri, öyleyse devam edelim."

Sieroz şehre döndü. O gece düşen kırağıdan hala sert olan yoldan acele acele yürüyordu. İçinde zalim bir gurur duyuyordu.

YİRMİ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

O Pazar Eliz Pradel Kitty'yi eğlendirmek maksadıyla onu Rusiyyondan gelen bir Coblanın konser verdiği gazinoya götürmüştü. Kitty için izin alırken, doktora

"Merak etmeyin, doktor," demişti. "Size söz veriyorum. Kitty iskambil kağıtlarına el bile sürmeyecek."

Fakat zaten kumar Kitty'nin hatırından bile geçmiyordu. Hemen kendini bu müziğin sihrine kaptırmıştı. Çalgıcılar bu yabancı seyircilerin karşısında çekingenlik duyarak oturdukları yerde dimdik ve rahatsız bir şekilde çalışıyorlardı. Çünkü Eliz'in "Joglar" lar dediği bu çalgıcılar meslekten yetişme kimseler değildi. Hakikatte nalbant, kunduracı, velhasıl köyde muhtelif işler yapan küçük sanat sahipleriydi. Eliz bunu Kitty'ye izah ederken

"Bunları bir gazinoda değil, güneşten cayıp cayıp yanan bir köy meydanında, bütün köy halkının etrafında toplandığı derme çatma bir sahnede görmek ve işitmek lazımdır," dedi.

Anlattığına göre eskiden bu "Joglar" lar dağlardaki en ücra köylere kadar gider ve oralarda bile herkes kendilerini canı gönülden karşılardı. Eliz

"Tabii tahmin edersiniz," dedi. "Bir Coblanın gelişi köy için fevkalade bir hadisedir."

Muzip bir tebessümle ilave etti;

"Söylendiğine göre dağlı kızlar bu musikiyi o kadar severlermiş ki, çalgıcılardan hiçbir şeylerini esirgemezlermiş. Buralarda Sardan ismi verilen bizim aşk dansımızı bilir misiniz?"

Eliz anlattığı şeylerin hatırasıyla ve hep aynı cinsel şarkıyı çalıp duran Coblanın insan ruhuna kadar etki eden nefis musikisinin etkisi altında sağlam yapılı vücutlarını hafif hafif oynatarak oynayan dizi dizi kızlardan bahsediyordu. Bu dansta rond yapan kızlar tıpkı bir dalganın kayaya çarpışı gibi sürekli olarak gidip gelirlerdi. Fakat kollar birbirlerine kenetlenir ve rakedenler Coblanın son notalarına kadar bu aşk zincirini bozmadan birbirlerine sarılı kalırlardı. Kitty anlatılanlarla ilgilenmişti.

"Peki, sonra ne olur?" diye sordu. Eliz

"Ben ne bileyim ? Bunu kırlara, ormanlara, korulara sorun," diye cevap verdi.

Kitty yeni arkadaşının kolunu sıktı. Fakat aslında onu dinlemiyordu. Kendisini bu ateşli köy melodilerinin sihrine kaptırmıştı. Flütün o ince nağmeleri sinirlerini adeta gıcıkıyor, tamburenin titrek sesi kendisine görünmeyen bir sevgilinin kucaklayışı gibi etki ediyordu. Eliz, birdenbire:

"Zavallı Tina'nın başında olmasaydı, doktor da mutlaka burada olurdu," dedi. "O da Coblaya bayılır."

Kitty, Eliz'e dikkatle bakarak:

"Yok canım. Sahi mi?" diye sordu. "Demek sizce doktorumuzun damarlarındaki kan da kaynıyor. Yani ihtiraslı bir mizacı var. Öyle mi?"

Eliz gözlerini yere indirerek:

"Ne bileyim ben," diye kekeledi.

Fakat Kitty, Eliz'in tombul kolunun adeta ürperdiğini hissetmişti.

YİRMİ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Kış gelmişti. Poyraz vadilerde uğulduyor, dağlardan buz gibi soğumuş olarak esiyor, ağaçları tırmalıyor ve kestaneliklere gelince hızını kaybediyordu. Pamuk gibi bembeyaz karın altında Vallespir bir bozkır sessizliğine bürünmüştü. Fakat, bazen güneş iki fırtına arasında birden görünüyor ve yazın olduğundan çok daha parlak olan ışığı tıpkı yüzü fazla boyalı bir kızın bütün kusurlarını meydana çıkaran bir elektrik feneri gibi birdenbire manzaranın bütün sert hatlarını ortaya çıkarıyordu.

Sieroz donmuş yollardan geçerken Birinci Dünya Harbinde cephede geçirdiği ilk kışı hatırlıyordu. Orada bir tek kadın yüzü görmeden tam on ay geçirmişti. O zaman da bu günkü gibi hisleri uyuşmuştu. Fakat ilk izninde karşılaştığı her kadın yinede başını döndürmeye yeterli gelmişti. Şimdi de durum aynıydı. Bazen bir ağılın kapısında buz gibi havada burnundan buhar püsküren bir ineğin yanında çıplak bacaklı bir köylü kadınının süt sağdığı, yahut bir başka kadının teknesinin üzerinde elbiseleri ıslak çamaşır yıkadığını görünce birdenbire benliğinin derinliklerinde şiddetli bir arzunun uyandığını hissediyordu. Bununla beraber, Kitti'nin okşamalarından mahrum olduğu halde o okşayışların kendisinde uyandırdığı hislerden ötürü pişman değildi. Gerçi cinsel arzuları insanın asabını bozan karşı koyulması imkansız bir şeydi, fakat ne olursa olsun yine de bir aşk hayatı yaşamak imkansızlığından, eskiden bütün vücudunu adeta donduran o ağır ölümden daha iyiydi. Şimdi Sieroz bütün vücudunun organlarının canlı ve kuvvetli olduğunu hissediyordu. İçindeki gizli enerjiyi tekrar hayat üzerinde denemek istiyordu.

Kitti, poyraz estiği günler, Eliz Pradel'in odasına gidiyordu. Eski bilardo salonunda evlerinde görülen biçimli gayet geniş bir şömine vardı. İki kadın o şöminenin önüne kurulup yan geliyorlardı. Kitti baygın bir koku yayan okaliptus dallarının alevleri karşısında çömelip çıplak bacaklarını bu alevlerde ısıtmaktan çok hoşlanıyordu. Eliz genç kadının bu hareketlerine hayretle bakıyordu. Fakat bir gece Kitti onun da ayaklarından çoraplarını çıkardı. O zaman Eliz sürekli olarak oynayan alevlerin yakıcı okşayışlarını teninde hissetti. Kitti, arkadaşının tombul ve kemerli ayaklarını tutarak:

"Ne güzel, değil mi?" diye sordu.

Eliz, hazla ürperip gerinerek:

"Dışarıda öyle bir rüzgar var ki" dedi.

YİRMİ BEŞİNCİ BÖLÜM

Profesör Kayla Monso vadisinde yeni bir binada muhteşem bir apartmanda oturuyordu. Bekleme odası parka nazırdı. Sieroz ile karısı oradan, dışarıda, tertemiz giyinmiş dadıların nezareti altında kürkler içinde oynayan çocukları seyrediyorlardı. Parise o sabah gelmişlerdi. Sieroz Tina'nın sağlığının endişe verici bir şekilde bozulduğunu hissetmişti. Bunun üzerine Kayla'ya telefon ederek ondan karısını muayene etmesini rica etmişti. Profesör:

"Şu anda hastaneden ayrılmama imkan yok," cevabını vermişti. "Fakat karın seyahate tahammül edebilecek durumdaysa, buraya gelin. Ne zaman gelerseniz, başımın üstünde yeriniz var."

Tina bu ziyaretten hiç hoşlanmadığı halde, birlikte Kayla'nın evine gelmişlerdi. Sierozla karısı muayenehaneye girdikleri zaman, Profesör:

"Demek geldiniz ha?" demişti. "Hoş geldiniz. Görüşmeyeli ne kadar zaman oluyor. Ha? Altı senemi, yedi sene mi? Ha?"

"On iki sene oluyor efendim."

"On iki sene ha! Zaman ne kadar çabuk geçiyor. Aferin sana Sieroz. Hiç ihtiyarlamamışsın. Eh, söyleyin bakalım, siz nasılsınız küçük hanım? Sağlığınız nasıl?"

Sieroz: "Hastalığı nüksetti" "Bu kış özellikle Vallespirde çok şiddetli geçiyor. Buraya gelip size baş vurmamızın sebebi de bu"

"Hele bir görelim cevabını verdi."

Profesör hastayı muayene etti, sonra onu röntgene soktu. Nihayet:

"Pekala," dedi. "Şiddetli bir nezleniz var. Fakat o kadar korkulacak bir şey değil. Siz şöyle buyurun küçük hanım. Hasta bakıcı size birkaç vantuz çeksin. Ben de bu arada eski öğrencime bazı tavsiyelerde bulunacağım."

Kapı Tina'nın üzerinden kapanınca, Kayla Sieroz'a yaklaştı. Alçak sesle:

"Metin ol, oğlum," dedi.

Sieroz: "Hiç ümit yok mu?" diye sordu.

Durumu derhal kavramıştı. Fakat Profesörün teşhisinin neticesini de yine onun ağzından duymak istiyordu.

"Onu kurtarmak için artık ne senin, ne de benim elimden bir şey gelebilir. Seni mahsus içeriye almadım. Biliyorum, hislerini saklamaya alışmışsındır tabiki fakat ne de olsa karındır."

Kayla bu sözleri söyledikten sonra bir takım teknik malûmat verdi. Bu malûmat Sieroz'un bütün ümitlerini mahvetti. O sırada Tinayı, kendi iyiliği için olsa bile, onu zaman zaman azarladığı, üzdüğü, beklettiği, ona endişe verdiği ve özellikle ihanet ettiği için içinde müthiş bir nedamet hissi duyuyordu.

"Ne felaket! " diye kekeledi.

Profesör, Sieroz'un bu gibi hallerde hiçbir faydası olmayan tıp ilmini ima ettiğini zannetti.

Adamcağız merhametliydi, ama bu gibi boş laflarla zaman kaybetmekten hoşlanmazdı. Sieroz'un omuzuna dokunarak:

"Kendine gel, oğlum" dedi. "Neredeyse karın gelecek." Sieroz:

"Hastalandığı günden beri onun yanından biran için olsun ayrılmadım. Ona gece gündüz baktım. Birbirimizi seviyorduk. Hem de... aşkımız yalnız platonik değildi. Öyle olduğu halde..."

Kayla Sieroz'un sözünü kesti.

"Anlıyorum," diye mırıldandı. "Fakat artık maalesef hiçbir şeyin faydası yok. Zavallı oğlum."

Birden sustu. Hasta bakıcı kapıyı vuruyordu. Kayla, neşeli bir tavırla:

"Giriniz," diye seslendi. Sonra devam etti: "Kocanıza da söylediğim gibi başınızın etini yiyip de size yutturduğu o ilaçların hiçbir faydası yok, küçük hanım. Aldığınız gıdalardan bile bu yüzden bir fayda görmüyorsunuz."

Tina:

"İştahım o kadar az ki..." dedi.

"Tabii öyle olacak. Halbuki sizin şu anda her şeyden önce gıdaya ihtiyacınız var. Artık şurup, hap falan, hepsini bir tarafa bırakın, bol bol biftek yiyin. Yani iyi yiyin, iyi cins şarap için."

Tina mahzun bir tebessümle sordu:

"Bordo şarabı da içmeme müsaade var mı?"

"Görüyorum ki tam anlamıyla bir doktor hanımı olmuşsunuz. Yiyip içeceklerinizi kendiniz biliyorsunuz. İstedığınız şarabı için, ne çıkar? Canınız ne istiyorsa yiyin, için. Asıl mesele iyi gıda almanızdır. İştahınız olmazsa biraz Kınakına hılasası için. Bir Dübonet, yahut bir Bira için. Ne bileyim, yani iştahınızı açacak bir şey olsun da... Bir Banyöl şarabı vardır. Sizin oralarda yapılır. Çok iyi bir şaraptır."

Kayla bunu söyledikten sonra acele ediyormuş gibi ve aynı zamanda müşfik bir tavırla ayağa kalktı:

"Bu tavsiyeler pek o kadar kötü şeyler, değil. Öyle değil mi?" dedi. Sonra Sieroz'a döndü:

"Her şeyden önce karının maneviyatına dikkat et. En ufak arzularını bile yerine getir. O iyi olduktan sonra da sen kendini naza çekersin. Haydi çocuklar, güle güle. Bu sefer geçen seferki gibi on iki sene kendinizi unutturmayın."

Muayenehaneden çıktıkları zaman hava kararıyordu. Onları otele götüren taksi Malerb Bulvarından geçti, Sent Ogüsten meydanını katetti, Madlen meydanına girdi ve nihayet Ruvayal sokağına saptı. Otomobildeyken ancak birkaç kelime konuşmuşlardı. Sieroz:

"Eh, nasıl? Yüreğine biraz olsun su serpildi mi?" diye sordu.Tina:

"Ya senin ?" dedi.

"Gayet tabii ki, rahatladım."

Sieroz bunu söyledikten sonra Kayla ile konuştuklarını tamamen değiştirerek ve hayal gücünden de bir şeyler ilave ederek anlatmaya başladı. Fakat Tina onu durdurdu.

"Hayır, Sieroz. Mademki her şey yolunda. Artık bunlardan bahsetmeyelim. Olmaz mı?"

Genç kadın, Sieroz kirpiklerinin uçlarındaki göz yaşlarını görmesin diye başını öbür tarafa çevirdi. Buğulu camdan dışarıda işlerine yahut eğlence yerlerine koşuşan ve sürekli olarak hareket halinde

olan kalabalığı belirsiz bir karaltı şeklinde görüyordu. Arasıra bir sokak feneri yahut ısıltı ısıltı bir mağaza vitrini otomobilin içini aydınlatıyordu. Tina ta yanı başında, hiç bir zaman tanıyamayacağı hareketli ve neşeli bir Parisin mevcudiyetini hissediyordu.

"Madem ki, Kayla müsaade etti, istersen bir gazinoya girip biraz içki içelim."

Bahriye Vekaletinin yanında bulunan bir bara girdiler. İyi giyinmiş erkekler ve boyalı, süslü hanımlar yüksek taburelerin üzerine tünemiş, gülümseyerek birbirleriyle sohbet ediyorlardı. Bazen kadınlardan biri bir kahkaha atıyordu. Tina:

"Ne içiyorlar acaba?" diye sordu. "Kokteyl olacak. Yanılmıyorsam... Aaa! Hatırlıyor musun? BoRivajda iken kokteyl içmiştik. Ne kadar hoştu, değil mi? Mademki artık istediğim şeyi içebilirim, bana bir kokteyl ısmarlar mısın?"

Sieroz genç kadının endişeler içinde olduğunu, neşeli görünmesine rağmen içinde bir üzüntü olduğunu hissetmişti. Tina derdini unutmak istiyordu. Fakat, madem ki Kayla müsaade etmişti... Tina, önüne gelen kokteyli tattıktan sonra:

"Çok nefis bir şey" dedi.

Arka arkaya iki, üç yudum içti. O zaman yalnız bedeninin değil maneviyatının da ısındığını hissetti. Bardaki havada insanı tahrik eden bir şey vardı. Etraftaki lüks dekor, çiçekler, bu iyi giyinmiş ve mutlu görünen kadınlar... Tinaya hayat hiçbir zaman bu kadar güzel görünmemişti. Sieroz karısının bakışlarının oradan oraya dolaştığını gördü. Paris nihayet onu hiç olmazsa bir gün için o daimi hüznünden kurtarmıştı. Sieroz:

"Şimdi seni üniversitede öğrenci iken hiç gitmediğim bir lokantaya götüreceğim." dedi. "Oraya yalnız bir defacık gitmiştim. Sınavlarımı verip mezun olduğum gün. Fakat çok güzel bir yerdir."

Sieroz'un bahsettiği lokanta otellerinin yakınındaydı. Tina orada bardaki lüks atmosferi buldu. Fakat burası daha kibar, daha şık bir yerdi. Garsonlardan biri rendelenmiş buzların üzerine konmuş bir tabak midye götürüyordu. Tina:

"Canım midye istedi," dedi.

"Peki, yavrucuğum istediğin yemekleri yiyebilirsin."

Tina bıldırcın kızartması, karaciğer ezmesi ve çikolatalı krema ısmarladı. Sonra listeyi masanın üzerine bırakarak:

"Çok pahalı olacak ama" dedi.

Sieroz gülümsemeye çalıştı:

"Bu bizim ikinci balayımız olacak, yavrum."

Odalarına döndükleri zaman, Sieroz, yine o kederli düşüncelerinin etkisi altında pencereye yaklaşmış, dalgın dalgın dışarı bakıyordu. Karısı onun yanına geldi ve yanağını omuzuna dayayarak:

"Ne düşünüyorsun?" dedi.

"Ayın ışıkları altında yıkanan nehre bakıyorum. Cıvadan bir kuşak gibi görünüyor, öyle değil mi?"

"Evet, harikulade güzel."

Tina bunu söyledikten sonra içini çekti.

"Ah, burada. yaşamak ne kadar güzel."

Sieroz karısını belinden tuttu:

"Ay her şeyi güzelleştirir, yavrum," dedi.

"Öyle deme. Bizim dağlar çirkin mi sanki? Vallespirin bahar geldiğindeki halini bir hatırla bakalım."

Tina, tekrar ve bu sefer daha derin içini çekti:

"Bahar geldiği zaman..." diye mırıldandı.

Sonra kendini tutamayarak hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. Sieroz karısını kucağına alıp yatağına götürdü, sonra onun yanına uzandı.

"Çocuk gibisin, Tina. Makul ol, şekerim. Bak, bugün ne güzel bir gün geçirdik."

Sieroz bu yersiz kelimeyi kullandığına hemen pişman oldu. Tina, hemen, aynı tabiri kullanarak:

"İyi bir gün ha!" dedi. "Yeter artık! Birbirimize daha fazla yalan söylemekte anlam yok. Kaylanın benden umudunu kestiğini biliyorum."

"Sen sarhoşsun Tina. Fazla içtin."

"Evet, içtim, Bu da bana konuşmam için cesaret veriyor. Nihayet istediğimi söyleyebiliyorum. Bunu üç aydır yapmak istediğim halde her seferinde bu konuşmayı erteledim. Ama artık beklemeye vaktimiz yok."

Eliyle, Sieroz'un ağzını kapatarak:

"Evet, Sieroz," dedi. "Ben çoktandır her şeyi biliyorum. Hastalığımla ilgili ne kadar kitabın varsa hepsini hatmettim. Belki de o kitaplarda yazılı olanları senden daha iyi anlamışımdır. Çünkü o kitaplarda anlatılanların hepsini kendi içimde hissediyordum. Durumumun nasıl olduğunu gayet iyi biliyorum. Onun içindir ki buraya gelmek istemiyordum. Fakat sen mutlaka gelmemiz için ısrar ettin. Demek ki, bir ümidin vardı. Seni ümitli görünce bende de bir ümit belirdi. Gerçi bu gayet zayıftı ama ne de olsa bir ümitti. Ahh... ne feci şey bu!"

Bir an sustu. Sieroz vereceği cevabı düşünüyor, fakat genç kadının belki yüzlerce defa bu gibi vakalarda duyduğu alelade cümlelerden başka aklına bir şey gelmiyordu. Tina:

"Şimdi anlıyorsun ya... Kaylanın bana ettiği tavsiyelerden sonra artık daha fazla şüpheye mahal yoktu," dedi. "Kayla hiçbir tedavi şekli tavsiye etmedi. "Ne isterse yapsın, onu mutlu et dedi. Bu sözlerin anlamı gayet açık. O halde doktorun hakkı var. Beni mutlu et. Hiç olmazsa hayatımın geri kalan son günlerini... Beni yıllardan beri aşkından mahrum ettin. Halbuki o benim tek mutluluk kaynağımdı. Bu yüzden sana daha önce de sitemler ettim. Şimdi korkma. Artık sitem etmeyeceğim. Beni yalnız sev, yeter. Kocam, sevgilim ol benim ölümümü birkaç hafta, birkaç ay hızlandırırsan bile..."

Şiddetle göğsüne vurarak ilave etti:

"Beni bu hastalık öldüreceğine öpüşlerin öldürsün " dedi.

Kayla her şeye müsaade etmişti... Sieroz karısının arzusunu yerine getirmeye karar vermişti, fakat acaba kendisi de bir arzu duyabilecek miydi? Hasta karısına bahsettiği o ender kucaklaşmaları hatırlamıştı. Fakat o akşam belki de yediği leziz yemeğin etkisi altında kendisini daha enerjik hissediyordu. Tina kendisine sokulurken, o kollarının arasında tuttuğu bu hummalar içinde yanan vücudun yakında yok oluvereceğini unuttu. Bu vücuda, birdenbire, ihtirasla sahip oldu. Tina şehvet içinde inlerken Sieroz da haz duyduğu için bambaşka ve çok daha derin bir heyecan yaşıyordu. Nihayet Tina muzaffer bir edayla:

"Sonunda seni tekrar elde ettim. Bundan sonra kolay kolay bırakmam," diye mırıldandı.

YİRMİ ALTINCI BÖLÜM

Eliz Pradel tembel bir kadın değildi, fakat ev işleri ve bahçenin bakımı bütün vaktini alıyordu. Spordan eskiden beri hep nefret ederdi. Herhangi bir pratik gayeyle yapılan yürüyüşler bile hoşuna gitmiyordu. Halbuki Kitti dağ bayır dolaşmaktan hoşlanıyordu. Doktorun da müsaadesini aldıktan sonra artık gezintilere çıkmak için, Eliz'e, arada sırada kendisine rehber olarak Galdrik'i vermesini rica etti. Eliz Pradel, Kitti'ye katırını kirayla vermeye razı olan bir köylü buldu. Katır olunca genç kadın dağda daha da uzak yerlere kadar gidebilecekti. Beraber yapılan bu gezintiler Kitti ile Galdrik arasındaki samimiyeti tehlikeli denecek derecede arttırmıştı. Galdrik halinden çok memnundu. Mağrur bir tavırla, çelik rengindeki parlak tüylü katırın yularını çekiyor ve bu sefer meleşini kendisi himaye ediyormuş gibi bir his duyuyordu. Onu bundan daha fazla mesut edebilecek hiçbir şey yoktu. Kitti bu kaba delikanlıya doğanın güzelliklerini anlatmaya çalışıyordu. Galdrik ise doğaya ancak meyve yapmasını mümkün kılmak ve meyvelerini toplamak için çalıştığı zamanlar bakıyordu. Kitti, Galdrik'in kendisini ormanların en ıssız köşelerine, Kanigu tabyalarına, yalnız çamlarla kestane ağaçlarının seyrek seyrek boy attığı ağaçsız ve suların kemirdiği yamaçlara götürmesini söylüyordu. Galdrik meleşinin cehennemden bir köşesiymiş gibi görünen bu vahşi yerlerden niçin bu kadar hoşlandığını sürekli olarak kendi kendine sorup duruyordu. Vadiye, yeşil kırlara, sabanın muntazam çizgileriyle altüst edilmiş tarlalara geldikleri zaman, genç bahçıvan:

"Hiç olmazsa bu topraklarda bir şeyler yetişiyor. Öteki yerler gibi değil," diyordu. "O ıssız yerlerde ne buluyordunuz?" O zaman Kitti kahkahalarla gülüyor, elini kılavuzunun gür saçları arasında gezdirerek:

"Bu saçların altında pek akıl yok ama ne de olsa hoşuma gidiyorsun, vahşi çocuk," diyordu.

Bir gün katırını alamamışlardı. Çünkü hayvanın nalları düşmüştü. Bu yüzden ancak birkaç kilometre öteye kadar gidebilmişlerdi. Kitti çam dallarıyla süslü bir evden etrafa dağılan akordeon nağmelerini duyunca kılavuzunu o mütevazı hana doğru sürükledi. Oraya girdikleri zaman birkaç bardak Banyöl şarabı ısmarladı. Sonra iştahı açılınca orada yemek yemeye karar verdi.

"Burada istirahat ederiz," dedi. "Biraz yemek yersek kuvvet alır, geriye daha rahat dönerim."

Kitti Galdrik'i yanına oturtmuştu. Bahçıvan kendisine bahşedilen bu şereften ötürü gurur duyuyordu, fakat aynı zamanda utanıyordu. Kitti'ye gelince o burasını pek sevmişti. Kaba masaları, gelişigüzel yapılmış tabureleri, siyah kalaslardan sarkan sucukları ile burası pek hoş bir yerdi. Yüzleri isten kararmış kömürcüler, bir ekmeklerini bir soğanlarını ısıyor, siyah renkli bir şarabı içiyorlardı. Ocağın önünde ateşli bakışlı iki çarıkçı kız akordeon çalan gencin yanı başında durmuş, bir şarkı mırıldanıyorlardı. Kitti sürekli olarak hem kendi kadehini, hem de bahçıvanın kadehini doldurup duruyordu. Bu kadar içmeye alışmamış olan Galdrik biraz çakırkeyifti. Kitti ise iyice sarhoş olmuştu. Bağırarak akordeon çalan gence sesleniyor, yanındaki kızların küstahça göz kırpışlarına göz kırparak karşılık veriyor ve çılgınca gülüyordu. Handan çıktıkları zaman Kitti otoriter bir tavırla bahçıvanın koluna girdi. Solana villasına kadar bir fersaktan fazla mesafe vardı. Galdrik yolu bir kilometre kadar kısaltan kestirme bir yola saptı. Bu taşlık bir patikaydı. Biraz sonra Kitti'nin narin

ayakları ağrımaya başladı. Sonra da kalbinin ağrısı tuttu. Ter içinde kalmıştı. Kalbi küt küt atıyordu. Galdrik o narin yapılı arkadaşını hanımının evine kadar seve seve kucağında götürürdü ama bunu ona teklife cesaret edemiyordu. Birden Kitty bir çılgılık attı. Sandallarının bağları arasına sıkışmış bir taş ayağını çizmişti. O zaman Galdrik daha fazla tereddüt etmedi. Genç kadını kaldırıp kollarının arasına alarak onu bir çocuk gibi götürmeye başladı. Kitty önce şaşırmış, sonra da sevinmişti. Kendisini Galdrik'in kucağına bırakıvererek genç adamın ensesini okşadı. Galdrik bir an nefes almak için durunca: "Guapu * Sana ağır gelmeye başladım galiba" dedi.

** Katalan lisasında "Güzel" anlamına gelir. (C.N.)*

O sırada ay bulutların arasından çıktı; genç kadının müşfik çehresini aydınlattı. Kitty gülümsüyordu. Kendisine hitap eden bu tebessüm için Galdrik o sevimli yüküyle birlikte Himalayalara bile tırmanabilirdi. Fakat Kitty yine yürümeye karar vermişti. Birkaç dakika güç bela sendeleyerek yürüdü. Yol son derece arızalıydı. Kitty terlemişti. Kısa ceketini çıkarıverdi. Biraz sonra da artık yoluna devam edemeyerek durdu. Bunun üzerine Galdrik onu tekrar kucağına aldı. Kitty, bir kolunu kılavuzunun boynuna dolamış, ona sımsıkı sarılıyordu. Galdrik şimdi genç kadını taşımak için ne kadar çok gayret sarfetmek mecburiyetinde kaldığını anladığı zaman hayret etti. Fakat dizlerinin dermanını kesen şey yorgunluk değildi. Birdenbire beklenmedik bir rahavet vücuduna yayılarak kuvvetini kesmişti. Çok şükür birkaç adım ilerde, maviye boyanmış olan Solana villası görüldü. Kitty Galdrik'in kucağından inerek:

"Teşekkür ederim, Guapu," diyerek elini delikanlıya uzattı.

Daha doğrusu elini onun avucu içine bırakıverdi. Beceriksiz ve çekingen Galdrik ne yapmak lazım geldiğini bilemiyordu. Bunun üzerine Kitty nemli avucunu delikanlının dudaklarına bastırıverdi.

Galdrik bahçede kalmıştı. Kitty'nin penceresi aydınlandı, sonra karardı. Genç bahçıvan portakal ağaçlarının altında duruyordu. Yabancı kadının elinin dudaklarında bıraktığı tuzlu lezzeti tekrar duymak için dilini dudaklarının üzerinde gezdirdi. Çünkü meleğinin leziz teni gerçekten isminin mirası gibi tatlıydı. Genç adam, şarabın etkisiyle, biraz önce kucağında tuttuğu o latif kokulu vücudun hatırasıyla erkeklik hislerinin uyandığını hissediyordu. Daha fazla dayanamayarak villaya koştu. Merdivenleri dörder dörder çıkarak Kitty'nin kapısına kadar geldi. Birdenbire Kitty'nin masum yüzü hayalinde canlandı. Bu yüz kendi duyduğu arzuya karşı meydan okuyor gibiydi. Hayır! Onun "meleği" Perpinyanda rastladığı kadın gibi bir kadın değildi. Galdrik geriledi ve yavaş yavaş merdivenlerden aşağı indi.

Kiracısının gecikmesinden endişeye düşen Eliz penceresinden Kitty'nin bahçıvanın kucağında geldiğini görmüştü. Hiç bir şey görmemiş gibi davranmayı tercih ederek Kitty içeri gelmeden yatağına yatmıştı. Fakat Kitty odasına çıktıktan çok sonra merdivende ayak seslerini işitince birden şaşaladı. Yoksa Galdrik Kitty'nin odasına mı gidiyordu? Bu ne cüretti! Eliz yatağından fırlayarak merdiven başına koştu. İşte o zaman Galdrik onu gördü. Güzel dul, ayakta, iki eliyle dağılmış saç topuzunu toplamaya çalışıyordu. Kolları kalktığı için çıplak koltuk altları görünüyordu. Bahçıvan yarı çıplak hanımına gözlerini dikmiş bakıyordu. Ateşlenen kamı etkisini göstermeye devam ediyordu. Şakakları zonkluyordu. Birdenbire bağ bozumundaki kızın söylediği sözü hatırladı. O kız:

"Senin de saatin çalacak," demişti.

İşte o saat gelmiş çatmıştı. Eliz:

"Ne oluyorsun, Galdrik? Çıldırдың mı?" diye alçak sesle söylendi. Fakat daha fazla bir şey söyleyemedi. Çünkü delikanlının ateşli nefesi dudaklarını yakmaya başlamıştı.

YİRMİ YEDİNCİ BÖLÜM

Ertesi sabah genç bahçıvan şafak sökünce işe koyulmuştu. İhtimal bütün hayatında bu kadar gayretle çapa sallamamıştı. Didinerek, adalelerini zorlayarak vicdanını sızlatan pişmanlığı unutmak istiyordu. Birden bahçedeki yolun kumlarını çığırdatan bir ayak sesi duydu. O saatte Eliz Pradel henüz yatağında olurdu. Annesi bile çok daha sonra kalkardı. Yoksa o saatte kendisiyle buluşmaya gelen "Meleği" miydi? Genç adamın kalbinde tekrar çılgınca bir ümit parıltısı belirdi. Kalbinin hızla çarpmaya başlamış olduğunu hissediyordu. Arkasına baktı. Gelen hanıymıydı. Eliz'in dolgun dudaklarında anlamlı bir tebessüm vardı. Eskisinden daha çevik yürüyordu. Galdrik nihayet tatmin edilmiş olan bu vücutta sebep olduğu rehabetin farkında olamamıştı. Başını, işlediği dört köşe tarhın üzerine eğmişti.

"Beni affediniz, efendim," diye mırıldandı. "Hakkınız varmış. Ben gerçekten çılgındım."

Eliz alçak sesle:

"Seni affediyorum, Galdrik," dedi. "Biliyorum ki, buna sebep yalnız sen değilsin. Çok içmiştin. Bayan Kitty de kendini sana taşıtmakla hata etti. Bu gibi şeyler senin zihninde birtakım kötü düşünceler doğurmuş olabilir, fakat senin bu yaptığın işe hakimler "ırza tecavüz" ismini verirler, oğlum. Bu işi jandarmalar öğrenirlerse seni sürgüne gönderirler."

Genç adam dehşet içindeydi:

"Ama ben bunu kimseye söylemeyeceğim efendim," diye kekeledi. "Zaten bu yaptığım işten ötürü kendimden bile utanıyorum."

Galdrik çocuk gibi ağlamaya başlamıştı. Elliz:

"O halde yaptığın bu çılgınlığı kimseye anlatmayacaksın" dedi. "Annene bile... "

Son derece dindar olan Galdrik çekingen bir tavırla:

"Papaza da söylemeyeyim mi?" diye sordu.

Eliz de dindar bir kadındı. Cevap vermeden önce bir an tereddüt etti. Ameli papazının günah çıkartma esnasında bile olsa bu işi öğrenmesini arzu etmiyordu.

"Ona söyleyebilirsin, Galdrik," dedi. "Fakat hangi kadının mevzu bahis olduğunu söylemene gerek yok. Tanrı senden bu kadarını istemez. Günahı kendin işlemişsin. Aynı günahı hiç niyetim olmadığı ve bu işte tamamen masum olduğum halde bana da işletmiş bulunuyorsun. Onun için günahın iki misli büyük. İşte senin günah çıkartırken itiraf etmen gereken şey bu günahdır. Fakat bu günahın nerede ve kiminle işlenmiş olduğu papazı hiç alakadar etmez."

Galdrik:

"Tabii, siz bu işte tamamen masumsunuz, efendim," diye bağırdı. "Tanrı buna şahittir. Artık merak etmeyin, Madam Pradel. Dilimi kesseler bir şey söylemem."

"O halde işinle meşgul ol oğlum. Olup bitenleri de tamamen unut."

Eliz bunu söyledikten sonra eve döndü. Bütün pencereler kapalıydı. Herkes hala uykudaydı. Eliz

rahatlamıştı. Galdriki affetmesinin sebebi sadece merhamet duymasından ileri gelmiyordu. Genç adamı bu rezaletten ötürü takbih etmek, onu mahkemeye vermek söz konusu olamazdı. Onu işten uzaklaştırmak bile imkansızdı. Böyle bir şey olduğu takdirde Terezina bunun sebebini ne pahasına olursa olsun öğrenmeye çalışacaktı. O zaman Eliz hizmetçinin bu sırrı uzun müddet muhafaza edemeyeceğini biliyordu. Bunun içindir ki, Galdrik'in sessizliğini tehdit ve daha ziyade ikna yoluyla temin etmesi lazım geliyordu. Eliz bunda başarılı olduğunu düşünüyordu, fakat kendisini Galdrik'in söylediği kadar da masum hissetmiyordu. Tabii, ilk anlarda delikanlının arzusunun etkisiyle bir misli daha artan kuvvetine karşı mücadele edememişti. Fakat yavaş yavaş Galdrik'in kendisini tutan kolları gevşemişti. O zaman Eliz istese pekala kendisine tecavüz eden gencin elinden kurtulabilirdi. Şehvet yüzünden kollarının dermanı kesilen genç adam artık yalnız arzusunu düşünüyor, avını elden kaçırmamaya dikkat etmiyordu. İşte o son dakikada Eliz de kendisini benliğini saran heyecan dalgasına bırakmıştı. Şimdi bunu kendisine bir türlü rahat vermeyen bir pişmanlık duygusuyla, itiraf edebiliyordu. Genç adamı ondan uzaklaşacağı anda sırf kendisi de coştığı için kendine doğru çekmiş, onun gitmesine engel olmuştu. Keşke ani bir çılgınlık anında üzerine atılan şahıs Galdrik değil de Sieroz olsaydı. Eliz bunu düşünürken içinde hoş bir heyecan duyuyordu. Galdrik'in yerinde Sieroz'u hayal ediyordu. Zaten doktor istemeyerek ona zevk verdiğini müşahade etmişti. Doğrusunu söylemek icap ederse Galdrikle iken duyduğu haz çok daha hafif olmuştu. Fakat vücudu tamamen tatmin olmuştu. Bütün benliğinde derin bir rahatlık hissetmiş ve dul kaldığından beri ilk defa olarak bu macera gecesinin sonunda derin ve sakin bir uykuya dalmıştı. Eliz Pradel vicdanıyla pazarlığa girişen kadınlardan değildi. Kendi kendine, tecavüze uğradığı için hiç olmazsa bedenen pişmanlık duymadığını itiraf ediyordu. Kendisine tecavüz eden Sieroz olsaydı muhakkak ki çok mutlu olacaktı. Eliz düşünüyordu: Doktorun masajları hislerini tahrik etmeye başladığı günden beri ne kadar değişmişti. Neredeyse Sieroz'un metresi olmaya hazırdı. Muhakkak ki böyle bir ruh hali içindeyken günah çıkarmaması daha iyi olacaktı. Çünkü günahlarının affını temin için bir daha günah işlemek kararını vermiş olmak lazımdı. Halbuki Eliz'in dünyada en çok istediği şey o günahı işlemekti.

YİRMİ SEKİZİNCİ BÖLÜM

Galdrik için felaket hemen o gün gelip çattı. Sanki gerçekten yaptıklarının cezasını çekmesi alın yazısı idi. Öğleden sonra Eliz Pradel'le Kitty bahçede dolaştıkları sırada postacı bir telgraf getirdi. Galdrik o sırada iki kadının hemen yanı başında, çalışıyordu. Eliz:

"Size bir telgraf var, Kitty," dedi.

Kitty telgrafi okuyunca yüzü aydınlandı.

"Eliz, acaba yarın Galdrik'i tekrar yanıma almama müsaade eder misiniz? Samimi bir arkadaşım geliyor. Herhalde taşınacak eşyası falan vardır."

Galdrik konuşulanları dikkatle dinliyordu. Samimi bir arkadaş mı? Yoksa buraya Kitty'nin sevdiği bir erkek mi geliyordu? Delikanlının duyduğu saadet bir anda, böylece mahvoldu. İçinde yalnız bir tek ümit kalmıştı. Bir kazazede gibi bu tek ümide dört elle sarıldı. Belki de bu gelen "Samimi arkadaş" Kitty'nin akrabalarından ihtiyar bir adamdı. Birkaç gün sonra Kitty'nin arkadaşı çıkageldi. Gelen henüz genç, şık ve kibar bir erkekti, fakat Galdrik onu pek sıksa bulmuştu. Genç adam Kitty'nin önünde gayet resmi bir tavırla eğildi. Bunun üzerine, sosyetenin icaplarını bilmeyen bahçıvan, Kitty ile yeni gelen adam arasında pek fazla samimiyet olmadığı izlenimine kapıldı. Bundan başka Mr. Alban Loker bu isim misafirin bütün valizlerinin üzerinde yazılıydı Solana villasına da inmişti. Misafir, Kitty'nin tavsiyesi üzerine eşyalarını sahil boyunda gayet sevimli bir bina olan Bo Soles oteline taşıttı. Kitty:

"Oradan vadi harikulade güzel bir şekilde görünür," demiş ve sonra İngilizce olarak ilave etmişti:

"Böylece birbirimize daha yakın oluruz."

Fakat Galdrik bu son cümleyi anlamamıştı. Fakat, bunun neye işaret ettiğini o akşam anladı. Mr. Loker o akşam villada akşam yemeğine alıkonulmuştu. Yemekten sonra, Kitty'yle birlikte villanın bahçesinde dolaşmışlardı. Kol kola girmiş, ağır adımlarla yürüyor, neşeli neşeli birbirlerine bir şeyler anlatıyorlardı. Galdrik odasının penceresinden onlara bakıyor ve memnuniyetle Kitty'nin bir gece önce kendisinin kucagındayken yaptığı gibi o samimi arkadaşına pek fazla sokulmadığını müşahade ediyordu. Fakat zaman epey geç olduğu halde Mr. Loker bir türlü gitmek bilmiyordu. Kitty'yle beraber ay ışığının altında çağlayandaki ışık oyunlarını seyrettikten sonra bahçenin öbür ucunda bir kameriyenin altındaki bir banka oturmuşlardı. Galdrik tavan arasındaki odasından gürültüsüzce aşağı inip villadan dışarı çıktı, avluyu geçti, sebze bahçesinin duvarını kedi gibi tırmanarak bahçeye atladı ve kuşlara tuzak kurmak isteyen biri gibi yerde sürüne sürüne kameriyeye kadar sokuldu; ağaçların arkasında saklandı. Kitty ile Alban Loker'in bulunduğu yerle kendisinin bulunduğu yer arasında topu topu iki metre mesafe vardı. Mr. Loker Kitty'yi kucagina almıştı. Genç kadın Galdrik'in göremediği bir okşayışla kendisinden geçmiş, hazla ürpermekteydi. O melek yüzünde birdenbire sert bir ifade belirmişti. Ayın ışığı genç kadının irileşmiş gözlerinde akisler yapıyordu. Kitty'nin gözleri garip bir parıltıyla kıvılcımlanıyordu. Galdrik aynı garip pırıltıyı hanımını kolları arasına aldığı zaman Kitty'nin gözlerinde görmüştü.

YİRMİ DOKUZUNCU BÖLÜM

Tina Paris'e döndükten altı hafta sonra öldü. Kayla, Sieroz bu hüznün verici haberi kendisine telefonla bildirdiği zaman:

"Bu kadar çabuk öleceğini tahmin etmezdim," diye düşündü. "Birbirlerini seviyorlardı... Herhalde kendilerine verdiğim müsaadeyi suistimal ettiler."

Profesör bu düşüncesinde haksız değildi. Uçurumun kenarına gelmiş olduğunu ve kısa bir zaman sonra bu uçuruma yuvarlanacağını idrak eden Tina içinde bütün arzularının birdenbire dizginlerinden boşandığını hissediyordu. Gelecek artık onun için mevcut değildi. Tina artık her günü ve özellikle her geceyi mümkün olduğu kadar derin ve zengin bir şekilde yaşamak istiyordu. Sieroz da onun bu aşıkane heyecanını paylaşıyordu. Vaktiyle bu kadar sevdiği ve senelerce kendisini ondan mahrum ettiği için onu çok özlemişti bu vücudun şimdi zayıflığını ve ateşler içinde yanıp tutuştuğunu bile fark etmeyecek kadar hissi bakımdan tahrik olmuş bir haldeydi. Ateşler içinde kıvranan Tina kalbini kavuran alevleri kocasına da yansıtmıştı. Paris'te geçirdikleri o gecenin hatırası Tina'nın zihninde hiç silinmeyecek derin bir iz bırakmıştı. Genç kadın o gece kocasından aynı zamanda aşığı da olmasını istemişti. Şimdi şaşkınlık ve memnuniyet içinde bu arzusunun gerçekleştiğine şahit oluyordu. Sieroz farkında olmadan, Kitti'nin kendisine öğrettiği aşk oyunlarını her seferinde başlatıyordu. Tina onun bu bilgisinin hiç de temiz olmayan bir kaynaktan öğrendiğini seziyor gibiydi. Ateşli gecelerinden birinde:

"Hatırlıyor musun, bundan üç ay kadar önce artık senin olmamı istemediğin bir sırada seni bana ihanet etmekle suçlamıştım... " demişti.

"Bunlardan şimdi bahsetmenin sırası mı, Tina?"

"Bunu sana sitem olsun diye söylemedim sevgilim. Fakat bilmek istiyorum... O kadın Eliz miydi acaba? Eliz'in sana karşı zaafı vardı."

Sieroz birdenbire irkildi, fakat Tina sözlerine devam etti:

"Evet, eminim sana karşı büyük bir zaafı var. Biz kadınlar bu gibi şeyleri erkeklerden çok daha iyi hissederiz. İnsan hasta olunca başkalarının göremediği, sezemediği şeyleri görüp seziyor. Çok rica ederim söyle, bana ihanet ettiğin kadın o muydu?"

Sieroz'un uykusuz geçirdiği geceler sinirlerini son derece bozmuştu:

"Hayır, bahsettiğin kadın Madam Pradel değil, Magun'du" dedi.

Genç kadın, birdenbire:

"Sahi mi söylüyorsun?" diye hayretle sordu. "Ha, evet, vücudunda onun kokusunu tanımıştım. Fakat sen bana sadece onun bacağına alçıya koymakla yetindiğini söylemiştin. Demek bu sözün de yalandı, öyle mi?"

"Hayır. O doğrudu."

"Demek bacağı alçıdayken!... Kim bilir ne kadar acı çekmiştir!"

Şimdi hasta kadında hastalık derecesinde olan bir merak uyanmıştı. Dudaklarını Sieroz'un kulaklarına yaklaştırdı:

"Anlat... Bana her şeyi anlat... " diye fısıldadı.

Kocasına daha fazla sokulmuştu. Heyecan içindeydi. Demek ki Tina da ihtiras anlarında aynen Kitty gibiydi? Sieroz'un hayalinde bir an için Tina'nın yerine Kitty'nin hayali canlandı. Sanki bu hastalık derecesinde olan oyunlara başvuran gerçek Tina değil Kitty'ydi. Sieroz da, sanki o sapık zevklere müptela İngiliz kadını kollarının arasındaymış gibi Tina'ya başından geçenleri birer birer itiraf etti. Bu, onun Tina'yla geçirdiği son gece oldu. Bu gece bütün diğer aşk gecelerinden daha ateşli olmuştu. Cüzzamlıların bulunduğu kampları gezenler dış alemde ilgilerini kesilmiş olan bu zavallılar arasında bazen onlara hastalıklarını ve kaderlerini unutturan aşk bağlarının doğduğunu anlatırlar. Aynı şekilde Tina'nın can çektiği bu son gecelerde yazgı kendisine cömertçe davranarak bu can çekismeyi bir aşk fırtınası haline dönüştürmüştü.

OTUZUNCU BÖLÜM

Sieroz acısının etkisiyle kendi içine kapanmış ve hastalarından başka hiç kimseyi görmez olmuştu. Duyduğu acıya müthiş bir pişmanlık duygusu da katılıyordu. Tina'nın heyecanına karşılık vermekten duyduğu ihtirası düşünerek:

"Karımın intiharına sebep oldum" diyordu.

Sieroz ancak Eliz Pradel'in yanında biraz olsun sükunet ve teselli buluyordu. Ona içini kemiren derdi itiraf ettiği zaman, Eliz:

"Kendinizi niçin üzüyorsunuz? Karınız ölmeden önce mutlu olmuş. Şimdi onu mutlu ettiğiniz için mi kendinizi kınıyorsunuz?" diyerek Sieroz'un ellerini tutmuştu.

Sieroz Eliz'in gözlerinde derin bir şefkat ve hüznü görüyordu. Çünkü Eliz Sieroz'un derdine ortak olurken kendisini de işlemiş olduğu belirsiz bir suçtan dolayı affettirmek zorundaymış gibi bir his duyuyordu. Uğradığı tecavüzden beri o esnada duyduğu hazdan ötürü sanki bir sadakatsizlik etmiş gibi vicdan azabı duyuyordu. Eliz'in asıl sevdiği insan Sieroz'du. Onun sayesinde uyanan cinsel arzularını bu matemli günlerde hatırlamak bile istemiyordu. İçinde bir tek arzu vardı: Yürekten tek sevgilisi olarak düşündüğü bu adamın acısını biraz olsun hafifletmek... Duyduğu şefkat cinsel arzularını bastırıyor, onları adeta kalın bir örtüyle örtüyordu. Bir gün çekingen bir tavırla:

"Acaba tedavimize bugünden itibaren yeniden başlayabilir miyiz, doktor?" diye sordu.

Doktor Eliz'in bu teklifini kabul etti, fakat daha önceki o utandırıcı hareketlerinden ötürü içinde bir utanç duyduğu için bu sefer bir okşayış denebilecek en ufak bir harekete bile yanaşmadı. Fakat birkaç gün önce arzuları bu derece kaba bir şekilde birdenbire uyandırılmış olan Eliz için sevdiği adamın ellerinin vücudunda dolaştığını hissetmek bile tatlı bir okşayıştan başka bir şey değildi. Masaj bittikten sonra Eliz çabucak giyindi.

"Arzu ederseniz bazı akşamlar villamıza buyurun" dedi. "Sevilen bir insanı kaybettikten sonra duyulan, yalnızlığın ne demek olduğunu gayet iyi bilirim."

Gerçeği söylemek gerekirse, Eliz Sieroz'a hayatın zevkini aşılama için onu acı hatıraların pençesinden kurtarmak istiyordu. Eliz kendisini ona sevdirmeye teşebbüs etmekle aynı zamanda insani bir hareket yaptığını da düşünüyordu. Doktor ona teşekkür ederken gözlerine yaşlar doldu. Bunun üzerine Eliz, çok etkilenecek:

"İzin verin, sizi öpeyim, Sieroz," dedi.

Eliz ona ilk defa olarak ismiyle hitap ediyordu, fakat doktor bunu fark etmedi bile... Serin dudakların yanağına temas etmesi ona biraz teselli vermişti. İçinde arzudan uzak derin bir huzur duymaya başlamıştı. O günden sonra hemen hemen her akşam Sieroz villaya geldi. Eliz daima yalnızdı. Doktor nihayet Kitti'nin orada bulunmayışına hayret etmeye başladı. Eliz arkadaşının göz önünde bulunmamasını şöyle açıkladı: ;

"Mısırdan buraya onu görmek için bir diplomat geldi. Mr. Alban Loker Kitti'nin arkadaşymış. Günlerini hep beraber geçiriyorlar."

Sieroz dudaklarını ısırđı. Kitti bir gün eski maceralarını hatırlayarak daha çok aşk heyecanı duymaya çalışırken Alban Loker'le geçirdiği maceraları Sieroz'a anlatmıştı. Sieroz: ;

"Bayan Kitti Mr. Lokerden bana bir çocukluk arkadaşı olarak bahsetmişti." dedikten sonra hemen konuyu değiştirerek ilave etti: ;

"Galdrik onu kim bilir ne kadar kıskanıyordur. Bahıvanınız kiracınıza pek hayrandı. Yahut bana öyle göründü."

Eliz; rkek bir sesle: ;

"Evet, belki de öyledir," diye karşılık verdi.

Bunu söylerken koltuğuna gömülmüş, lambanın ışığından mümkün olduğu kadar uzaklaşmıştı. Sieroz'un gerçeği keşfetmesinden çok korkuyordu. Sanki karşısında gölgeler içinde grdğu adam doktor değil de bahıvanıydı. Onu, kendisine tecavüz ettiği gece olduğu gibi, bakışları dalgın, saçları karmakarışık bir halde görüyor gibiydi. Kendisinin de divanın üzerinde önce nefret, sonra da hazla kıvrandığını hatırladı. Demek ki insan sevmediği bir kimseyle seviştiği zaman da pekala haz duyabilirdi. Hatta arzu duymadığı, cinsel bakımdan hoşlanmadığı bir kimseyle bile haz duyabilirdi! Doktor: ;

"Haydi, Allah rahatlık versin," dedi. Galiba uykunuz geldi."

Eliz, ayağa kalkarak: ;

"Evet, biraz yorgunum," diye karşılık verdi. "Herhalde yarın kendime gelirim."

O akşam Sieroz her zamankinden önce eve dndğu zaman Titun ona artık işi bırakmak niyetinde olduğunu haber verdi. Doktor, hizmetçisinin bu ani kararına hayret etmişti. Bunun zerine, Titun:

"Ben bunu çoktandır düşünüyordum ama bu kadar hasta olan hanımınızı tek başına bırakmak istemiyordum," dedi.

Fakat o kurnaz yüzünde beliren ifade sözleriyle bir tezat teşkil etmekteydi. Bununla beraber, Sieroz ısrar etmedi.

"Gitmeden önce kendi yerine başka bir hizmetçi bul, Titun. Beni böyle ortada bırakma."

Titun, hemen:

"Merak etmeyin," diye atıldı. "Hizmetiden yana sıkıntınız olmaz. Zaten gözünüzün önünde her gün size eski günleri hatırlatan bir ehreyi görmek istemezsiniz herhalde..."

Sieroz, hayretle Titun'u szd. Titun'un yüzünde haşin ve tecavzkar bir ifade vardı.

"Ne demek istiyorsun yani?"

İhtiyar hizmetçi:

"Hiç," diye cevap verdi. "İnsan ölenlerle birlikte lmez ya... Size hemen birini arayayım..."

Sieroz tereddüt ediyordu. Bir taraftan bu şirret kadının yüzünü bir daha görmek istemiyor, diğer taraftan da hizmetisiz kalmak istemiyordu.

"Pekala, ara," dedi. "Ama acele et."

Yeni hizmetçi Titun'un tahmininden de daha çabuk bulundu. Aradan iki gün geçmemişti ki, Sieroz, muayenehanesinde bekleyen hastalar arasında Magun Reynes'i gördü. Genç kadını hastaneden ıkalıberi görmemişti. Magun hala topallıyordu, fakat sağlığında bir bozukluk falan yoktu. Sieroz:

"ok şükür, Magun hasta görünmüyor. Herhalde parası bittiği için geldi" diye düşündü.

Gerçekten de öyleydi. Magun muayene odasına girer girmez, iskemleye oturmadan, çekingen bir tavırla:

"Tamamen iyileştim, doktor," dedi "Hiç birşeyim kalmadı. Buraya başka bir şey için geldim."

Doktor cüzdanını çıkarmıştı bile. Fakat Magun onun bu hareketini fark ederek, hemen itiraz etti.

"O halde ne istiyorsun, yavrum? Söyle bakayım."

Genç kadın başını önüne eğmişti. Bir şey söylemeye cesaret edemiyordu. Doktor:

"Niçin geldin? Gelişinin sebebini söyle bakalım. Artık dost değil miyiz yoksa?" dedi. Magun:

"Hizmetinize girmek istiyorum, efendim," diye mırıldandı. "Titun'un yanınızdan ayrılacağını duydum da." Başını kaldırdı. "Beni kabul ederseniz o kadar memnun olacağım ki..."

Genç kadının gözlerine o eski parlaklık gelmiş ve teni o cana yakın tunç rengini almıştı. Doktor, birdenbire, tekrar zaafa kapılmaktan korktu.

"Hizmetçiye ihtiyacım olduğunu nereden öğrendin?" diye sordu.

"Titundan. Titun her önüne gelene hakkınızda kötü şeyler söylüyor."

Sieroz omuzlarını silktilti:

"Görüyorsun ya, Magun. Buraya gelirsen ne dedikodular edecekler," dedi.

Genç kadının gözlerinde pervasız bir ışık belirdi.

"Ben de onların hakkında bildiklerimi söyleseydim dedikodu edecek şey bulunurdu, fakat ağzımı bile açmadım. Paranıza bile dokunmadım."

Magun cebinden bir zarf çıkarıp masanın üzerine fırlatmıştı. Sieroz'un kıpkırmızı olduğunu gördü. Birdenbire doktoru rencide etmiş olduğunu zannederek korktu. Onun dizlerine doğru atılarak:

"Beni affet," diye yalvardı. "Beni köpek gibi kovuyorsun. Halbuki ben sana o kadar hasret çekiyorum ki. Senden para almak ağırıma gidiyordu. Paraya muhtaç olunca küpelerimle bir iğnemi sattım. Yalnız kolyem kaldı. Onu da hapisten çıktığı zaman Abdon'a vereceğim."

Magun hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Sieroz elini genç kadının hıçkırıklarla sarsılan güzel başının üzerine koydu. Hüzünle:

"Magun. senin istediğin şey buraya bir ev hanımı olarak gelmek. Fakat bir gün, bana, kocan için, "Onu artık aşkla sevmiyorum demiştin. Bugün aynı şeyi ben sana söylesem, ne yaparsın?"

Genç kadın doktora sonsuz bir şefkatle bakıyordu. Derin bir hürmetle:

"Ben sizi seviyorum ya..." dedi. "İzin verin, sizi sevmeye devam edeyim. Başka bir şey beklemiyorum ki..."

Doktor bu sınırsız minnettarlık karşısında söyleyecek kelime bulamıyordu. Nihayet:

"Pekala," dedi. "İstediğin gibi olsun. Haydi, artık kalk bakayım."

Zile bastı ve içeriye giren hizmetçi kadına:

"Titun, senin yerine Madam Magun gelecek. Madam Magun vaktiyle Sere'de hizmetçilik etmiş." dedi. "Ona ne lazımsa hepsini öğret."

İhtiyar hizmetçi kadın alaycı bir tebessümle:

"Doğrusu kendinize ondan daha iyi bir hizmetçi bulamazsınız" dedi. "Madam Magun felakete uğramış evlerde hizmet görmeye alışmıştır."

Magun ihtiyar kadının bu hareketi karşısında sapsarı kaldı. Topallayarak ona doğru koştu. Sieroz:
"Bırak, Magun! Sen karışma! Bu kadın kendi aklınca bana hakaret etmek istiyor!" dedi.
Sonra korku içinde kalmış olan ihtiyar hizmetçiye:
"Defol! diye bağırdı. "Defol diyorum sana! Yoksa ben gelip seni kapı dışarı edeceğim."

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

O sene bahar birden bire gelmişti. Bir hafta içinde, daha az zaman önce kışın soğuğu altında büzülmüş olan doğa şimdi adeta derin bir hazla gerinip yayılıyordu. Eliz de tıpkı Pazarda tezgahlarının üzerinden erkeklere göz süzen, göğüsleri kabarık genç kızlar gibi Nisan ayının tatlı havasının etkisini hissediyordu. Kitti'nin maksadını sezerek dinlemeyi reddettiği kiracısının çapkınlıklarını şimdi dinlemek arzusunu duyuyordu. Kitti kendisini yeni aşkına vermişti. Artık ev sahibesini çapkınca hikayeleriyle rahatsız etmiyordu, fakat Eliz uzun kış gecelerinde şöminenin karşısına oturup ta çıplak ayaklarını alevlere tuttuğu zaman duyduğu garip heyecanı hala hatırlıyordu. Üstelik Galdrik'in ilişkisizce hareketinden sonra çoktandır yalnız kalmış olan vücudunun artık neyi istediğini anlıyordu. Her hafta doktor kendisini görmeye gelip de villadan ayrıldıktan sonra onun ardından gelişini beklemeye başlıyordu. Her sefer ona aşkıdan bahsetmek için kendi kendine karar veriyor, fakat doktor gelince bir itirafta bulunmaya bir türlü cesaret edemiyordu. O sabah Kitti her zamanki gibi Eliz'e jimnastik dersi verirken Eliz:

"Kitti, acaba saçlarımı kestirsem daha genç mi görünürüm?" diye sordu.

Kitti hareketlerini yarıda bırakarak arkadaşının beline kadar inen uzun siyah saçlarını okşadı. Bir an için Sieroz'un Elizi bu tür siyah saçlarla görmekten hoşlanacağını düşündü ve:

"Sakın böyle bir şey yapmaya kalkmayın" dedi. "Böyle bir şey yapacak olursanız sevgiliniz sizi asla affetmez."

"Ne demek istiyorsunuz?"

"Sieroz'un sizi sevdiğinin farkında değil misiniz? Demek bunu fark etmediniz, öyle mi?"

Eliz kızardı:

"Senelerden beri birbirimizi tanıyoruz. Böyle bir ihtimal hatırımdan bile geçmedi," dedi. Kitti:

"Biliyorum," dedi.

Kitti bunu söylerken hafifçe gülmüştü. Devam etti:

"Fakat aşkı anlamak mümkün mü? Gönül bu... Onunla neden evlenmiyorsunuz sanki? Hem şimdi artık serbesttir."

Eliz Pradel belirsiz bir hareket yaptı. Bunun üzerine Kitti omuzlarını silkti:

"Tabii, hemen evleniverin, demiyorum. Fakat ikinizin de hayatınızın sonuna kadar dul kalmanız için hiçbir sebep yok." Eliyle arkadaşının vücuduna dokunarak: "Doğru söyleyin, Eliz," dedi. "Bütün bu güzellikleri kullanmamakla tabiata karşı gelmiş olmuyor musunuz? Hem benim anladığıma göre, siz de Sieroz'a karşı pek ilgisiz değilsiniz. Şimdi benim önümde olduğunuz gibi, aynı durumda çıplak olarak onun karşısında durduğunuz zaman hiçbir arzu duymuyor musunuz?" Eliz:

"Gerçekten, öyle bir şey duyduğum yok" dedi.

Fakat bunu söylerken sesinin tonu sözlerinin aksini gösteriyordu. Kitti de bunu farketmişti. Muzip ve alaylı bir tebessümle:

"Ne yazık!" diye mırıldandı.

Eliz Doktorun sonraki ziyaretine kadar hep arkadaşının bu sözleri üzerinde düşünüp durdu. *Ya Sieroz gerçekten kendisini seviyorsa!* Doktor, kendisi onun karşısında heyecana geldiği günden beri gayet çekingen davranmıştı. O günden beri doktorun ellerinin temasından dolayı Eliz'in duyduğu zevk hiçbir zaman bir tatmin hissi uyandırmamıştı. Belki de Sieroz Kitti'nin sezdiği bu duygudan kendisi bile haberdar değildi. Eliz kendisi de herhalde doktoru çoktandır seviyordu, fakat bu sevginin farkına uzun zaman varmamıştı. Bunu ancak duyguları uyandıktan sonra anlamıştı. Eliz'in zihninde eski hatıralar, Terezina'nın her ikisinin yaşları hakkında söylediği sözler, kendisinin bazı geceler duyduğu o sevilme arzusu, uğradığı tecavüz, velhasıl her şey birbirine karışıyor ve onu bundan böyle hayattan tat almaya sevk ediyordu. Belki de Sieroz'un da hisleri uyandırılmaya muhtaçtı.

Doktor saat 10'a doğru geldiği zaman Kitti çoktan Alban Loker'le birlikte gezmeye çıkmıştı. Bunun üzerine doktor her zamanki muayeneye başladı. Eliz:

"Öyle zannediyorum ki sağlığın çok daha iyi" dedi.

"Sizin o Japon hekimi doğrusu bir dahiymiş."

Bunları söylerken boğuk bir sesle gülmüştü. Eliz, Kitti'nin kendisine verdiği bir kitabı hatırladı. Kitti cinsel meselelerden bahseden kitaplara bayılıyordu. Bu kitapta tanınmış bir seks doktoru olan Havelock Ellis bir erkeğin itiraflarını kaleme alarak kadınla erkeğin arasındaki ilişkide her ikisinin duyduğu suç ortaklığı hissini gayet güzel bir şekilde tahlil ediyordu. Kitabın özellikle o bölümü Eliz'in dikkatini çekmişti. O itirafın bazı kısımlarını kelime kelime hatırlıyordu:

"Mesela, bir kadın ele alalım: Bu kadın vücudunun bazı kısımlarını göstermeyi korkunç bir şey olarak düşünür. Onları herkesten, özellikle erkeklerin gözünden saklar. Fakat bununla beraber aynı kadın bu kısımları hiç göstermemesi gereken yani kendisinde en çok çekingenlik ve heyecan yaratan erkeğe, sevdiği erkeğe göstermekten çekinmez. Hem de bu erkek o kısımları yalnız görmekle kalmaz. Aynı zamanda onlara dokunur da... Kadının utanç duygusunun kısa bir zaman içinde olsa bile bu şekilde rencide edilmesi o kadını tahrik edici bir şey olabilir. Aynı kadın bir saat önce yahut bir saat sonra giyinince vücudunun hemen hemen bütün kısımlarını özenle örter ve kendisine haz veren o hadiseden bahsedildiğini işittiği zaman bile kızarır."

Eliz'in durumu de aynen böyleydi. Doktor hastasını nadiren o seferki kadar sinirli görmüştü. Bununla beraber, hislerini mümkün olduğu kadar tahrik etmemeye çalışıyordu.

Eliz, onun yüzüne bakmadan:

"Bitti mi, doktor?" diye sordu. "Başlangıçta bana daha uzun bir zaman masaj yapıyordunuz gibi geliyor."

Eliz Kitti'nin söylediklerini hatırlıyordu. Demek Sieroz kendisinin saçlarından hoşlanıyordu. Başını salladı. Doktor huzurunu kaybetmişti.

"İsterseniz devam edelim" dedi.

Sonra masaja tekrar başladı. Bu sefer daha atılgan hareket ediyordu. Ellerin altında Eliz büzülüyor, sonra tekrar göğsünü geriyordu.

"Doktor, bilmeniz gereken bir şey var," diye mırıldandı. "Ben aşka muhtacım. Aşktan o kadar uzun zaman mahrum kaldım ki, bunu anlamalısınız. Siz ki doktorsunuz."

Sieroz hala haz içinde kıvranan vücudun üzerine dökülmüş siyah saçlara bakıyordu. Eliz onu hiçbir zaman bu kadar tahrik etmemişti. Fakat doktor arzularına gem vuruyordu. Hafif meşrep bir kadın

olduğu bilinen Magun'la olan macerası, hatta yabancı kadınla olan macerası öğrenilse bile bunlar mesleği için bir tehlike teşkil edemezlerdi. Halbuki Eliz'le aralarında böyle bir şey olursa durum bambaşka olurdu. Sonra Eliz'le olan dostluğunu lekeleyen bir tek nokta yoktu. Sieroz işte bu yüzden arzularına mağlup olmak istemiyordu.

"Sizi anlıyorum, Eliz," dedi. "Neden evlenmiyorsunuz?"

Eliz birden doğruldu. Gözleri çakmak çakmaktı. Dudaklarını kıstı. Sonra aceleyle üzerine sabahlığını örterek:

"Güle güle, doktor," dedi. "Size söylediğim şeyleri unutun."

Doktor oradan ayrıldı. Yürürken arkasından kendisini Eliz'in saçlarının kokusu takip ediyor gibiydi.

Sieroz evine geldiği zaman, Magun'un bahçede marul topladığını gördü. Genç kadın toprağa doğru eğilmişti. Etekliğinin altından adaleli bacakları görünüyordu. Sieroz'un adımlarının sesini işitince, Magun başını doktora doğru çevirdi. Gülümseyerek:

"İşimi bitirdim, doktor," dedi. "Biraz sabredin. Yemek şimdi hazır olacak."

Sieroz, boğuk bir sesle:

"İçeri gir," dedi.

Magun Sieroz'un bakışında ve sesinde çiftliğe ilk geldiği günkü ifadeyi farketmişti. İçinde çılgınca bir sevinç uyandı, fakat o zamandan beri o kadar çok defa hayal kırıklığına uğramıştı ki, eski sevgilisinin kollarına atılmak için duyduğu arzuyu yendi. Heyecanını gizlemek için başını önüne eğerek mutfağa doğru yürüdü. İçeri girer girmez ensesinde doktorun sıcak nefesini duydu. Başını çevirdi, Sieroz'a dudaklarını uzattı. Sieroz:

"Dur! Hiç kımıldama!" dedi.

Magun elbisesinin, düğmelerini çözmeye çalışıyordu. Sieroz genç kadının hiç alışmadığı sert bir sesle aynı sözü tekrar etti. Sonra genç kadına oracıkta sahip oldu. Doktorun küçük köpeği kulübesinden çıkmış, hayretle onlara bakıyordu.

OTUZ İKİNCİ BÖLÜM

3 Ekim günü Sere Panayırı'ndan eve karımın beni beklediği zamandan çok daha erken döndüm. Karımı Pepe adında İspanyol yanaşmamla beraber samanlıkta yatarken yakaladım. Hemen oracıkta elime geçirdiğim bir yabayla Pepeye vurmak istedim, fakat Pepe kaçtı. O zaman yabayı bana meydan okuyormuş gibi görünen karımın çıplak bacaklarına indirdim.

Savcı biraz önce okuduğu kağıdı kürsünün üzerine bırakarak:

"İşte geçen Ekim ayında Amelile Ben jandarma karakoluna teslim olduğun zaman ilk defa verdiğin ifadende böyle demişsin, Abdon," dedi Abdon:

"O gün ağzımdan çıkanı bile bilmiyordum," diye kekeledi. "Birini öldürmek istiyordum. Deli gibiydim."

Yargıç eline başka bir kağıt aldı:

"Amelide terzilik eden elli iki yaşlarındaki Matmazel Jepeta Kujaz da mı deliydi?" diye sordu. "Bak Matmazel o hadiseler hakkındaki ifadesinde ilk ifadesini teyit eder mahiyette konuşmuş."

Sonra kadının yazılı ifadesini okudu. Jepeta Kujazın ifadesinin ilk kısmı okunurken, Abdon kızarmıştı, fakat son kısmı okununca sapsarı kesildi ve:

"Jepeta dedikoducunun biridir!" diye bağırdı.

Hakim omuzlarını silkti:

"Verdiğin ifadeler, mantık, hatta ilk itiraflarının hepsi pekala birbirini tutuyor. Anlamadığım bir tek şey varsa o da karını her türlü ithamdan kurtarmak konusundaki ısrarındır." Abdonun avukatı:

"Efendim, Abdon boşanmak istemiyor," dedi.

"Ama bu yüzden vazifenizi büsbütün güçleştiriyor. Çünkü ihanete uğramış olup ta rakibini öldüren bir adamı müdafaa etmek nispeten kolaydır. Hatta çok kolaydır diyebilirim. Çünkü jüri bu gibi hallerde daima müsamahayla hareket eder. Fakat kadın sadık kalmışsa o zaman Savcının görevi kolaylaşır. Söz aramızda, öyle zannediyorum ki, Savcı da benim gibi, Magun'un pek namuslu olduğuna inanmayacak."

O anda Abdon birdenbire: "Ama gerçek budur. Aksini söyleyen!..." diye bağırdı.

Bunu söylerken yumruğunu kaldırmış, sallıyordu. Hakim, jandarmalara:

"Suçluyu götürün," diye emretti.

Sonra avukata doğru döndü :

"Hiç üzülmeyin, bu hadiseyi zapta geçirtmeyeceğim, fakat herkesin nazarında katil olmayı kabul edip de boynuzlu olmayı bir türlü hazmedememesi tuhaf şey, değil mi?" Avukat:

"Ne yapsın. Karısını seviyor," dedi.

"Hala mı seviyor? Hayret doğrusu?... Sahi mi söylüyorsunuz? Peki, kadın ne yapıyor? Söylendiğine göre Ameli Le Ben'de bir doktorla beraber yaşıyormuş. Aynı zamanda doktora hizmetçilik de

ediyormuş."

Bu sözleri duyar duymaz, Hakim, gözlerini açarak:

"Hem hizmetçi, hem metres ha!" diye sordu. "Vallahi, bu kadarına da inanamayacağım. Doğrusunu söylemek icap ederse, çok zaman hayatta cereyan eden şeyler yazarların hayal gücünün eseri olan hadiseleri bile gölgede bırakıyor."

Abdon sorguya çekildikten birkaç gün sonra, ki bu sorgu mahkeme başlamazdan önceki soruşturma sorgularının sonuncusuydu Magun Sereye çağrıldı. Oradan dönüşte derin bir heyecan içindeydi. Doktora:

"Hakim bana kocama ihanet edip etmediğimi sordu," dedi.

"Peki, sen ne cevap verdin?"

"Böyle bir durumda bir kadın ne cevap verebilir? Tabii, ihanet etmediğimi söyledim."

Bu ifadeyle kocanı mahkum ettireceksin, Magun.

OTUZ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Kitti ile Alban Loker vaktiyle bıkkınlığın söndürüp, daha sonradan ayrılığın tekrar alevlendirdiği aşklarının mutluluğu içinde yüzerlerken, Galdrik hayatının en kötü günlerini yaşıyordu. Samimi arkadaşının gelişinden beri, Kitti, artık bahçıvanla hiç ilgilenmiyordu. Onunla çiçekler, ağaçlar hakkında konuşmuyor, katır sırtında gezintilere çıkmıyor, ince parmaklarını gür saçları arasında gezdirerek eğlenmiyordu. Saçlarını okşayışı da, delikanlının ruhunda hem utanç, hem de derin haz uyandıran bir hatıraydı. Ne olurdu, Kitti'nin o yumuşak ayağı tekrar kendi ayağına dokunsaydı. Kitti artık villada hemen hemen hiç oturmuyordu. Bazen Alban gelip onu alıyor, bazen da Kitti onun gelmesini beklemeden, erkenden, Solana villasından çıkıp Bo Soley Oteline gidiyordu. Kitti, gitmeden önce her sabah açık pencerenin önünde jimnastik yapıyordu. Sokaktan geçenler kendisini görmesin diye biraz pencereden geride duruyordu. O durumda görünmek, hastalık derecesinde olan zevkleri olan bu genç kadına hiç de nahoş bir şey gibi görünmüyordu.

Galdrik bir gün tesadüfen bahçenin süsünü oluşturan servilerden birine çıktığı zaman Kitti'yi jimnastik yaparken görmüştü. Güneşin ışıkları odayı adeta doldurmuştu. Bu ışıkların altında genç kadının pembe teni sanki şeffaflaşmış gibi görünüyordu. Galdrik, o zamana kadar, Perpinyan'daki kadın ve hanımı Eliz dışında, hiçbir kadını çıplak olarak görmemişti. Bu iki kadının vücutları hemen hemen erkeklerinki gibiydi. Halbuki Kitti'nin vücudu adeta bir hayal gibiydi. Onun küçük ve narin memeleri Eliz'in göğüsleri gibi iri değildi. O kadar ki, Galdrik hiçbir cinsiyete mensup değilmiş gibi görünen o vücudu seyrederken hiçbir arzu duymadı. Kitti'nin vücudu kilisede asılı tablolardan bazılarında görülen kadınlara benziyordu. O tablolarla sarışın ve çıplak melekler de vardı. Galdrik her sabah aynı yere çıkarak oradan bu hayali gözden kayboluncaya kadar seyretmeye başlamıştı.

Aradan bir zaman geçtikten sonra Kitti aşağı iniyor, bahçeden geçerek bir tebessümle

"Allaha ısmarladık Galdrik," diyor ve ardında nefis bir parfüm kokusu bırakarak gidiyordu. Akşamları da Alban Loker'le birlikte geliyordu. Galdrik zaman ne kadar geç olursa olsun daima onun dönüşünü bekliyordu. Çoğunlukla Alban Loker Kitti'nin elini hürmetle öperek onu bahçenin kapısında bırakıyordu. Fakat bazen de genç kadın arkadaşı onu tutup göğsüne doğru çekiyor, Kitti'yi dudaklarından öpüyordu. Galdrik bunun çoğunlukla her zamankinden geç döndükleri zamanlar olduğunu farketmişti. Delikanlı, bir türlü bitmeyecekmiş gibi gelen bu öpüşün etkisi altında, Kitti'nin çehresindeki o meleksi ifadenin yerinde bir cadı ifadesi belirmediğini görüyordu. O zaman Galdrik meleğini şeytana uymuş bir kadın haline getiren o İngilizden nefret ediyordu.

Galdrik bir müddet sonra düşündüklerinde yanılmadığını anladı. Bir sabah bahçede Eliz Pradel'in odasının penceresi altında çalışırken annesinin hanımına:

"Anlaşıldığına göre bizim İngiliz madam yanıp tutuşuyormuş. Adamcağız buraya geldi geleli Madamın vücuduna sanki şeytan girmiş gibi bir dakika bile rahat durmuyor" dediğini işitti.

Zaten annesi kendisine de Şeytana uymuş bir insan gözüyle bakıyordu. Doğrusunu söylemek gerekirse, gerçekten de Galdrik'in yaptığı pek iyi bir şey değildi. Bütün gün uyuyormuş gibi yapıyor ve gecelerinin önemli bir kısmını bahçe kapısı yanındaki sedir ağacının üzerinde geçiriyor, şafak

söktükten sonra da tekrar aynı yere gelip, orada, Kitti'nin penceresi önünde yaptığı zarif hareketleri seyrediyordu. Terezina bu konuda Eliz Pradel'e şikayette bulunmuştu, fakat o sırada Eliz'in bütün düşünceleri Sierozla meşguldü. Onun için, hizmetçisi kendisine oğlunun belki de bu uğursuz İngiliz kadınına aşık olduğunu söylediği zaman, Eliz, kendi durumunu gizlemek için kahkahalarla gülerek:

"Sen galiba herkesi birbirine aşık zannediyorsun. Terezina'cıgım," diye karşılaşmıştı. "Neredeyse beni de aşık zannedeceksin."

O zaman hizmetçi kadın anlamlı bir tebessümle gülümsemiş ve:

"Göründüğüm kadar budala değilim," cevabını vermişti.

Eliz kadının bu cevabı üzerine fazla ısrar etmeye gerek görmedi. Çünkü başkalarının sözlerine o zamana kadar yeterli derecede kulak vermiş olduğuna inanıyordu. Bundan böyle bir sürü dedikoducular için değil, yalnız kendisi için yaşamaya karar vermişti.

Bir sabah Galdrik o kadar güzel bir bahar sabahı görmemişti. Kitti delikanlıya, katırcıya gidip katırını kendisine kiraya verip veremeyeceğini sormasını istedi.

"Katırcı katırını bize verebilirse birlikte akşama kadar uzun bir gezinti yaparız. Tıpkı Mont Boloya gittiğimiz seferki gibi yemeği kırdada yeriz." demişti. Sonra: "Hatırlıyor musun, Galdrik" diye sormuştu.

Hatırlamaz olur muydu hiç! O günü tekrar yaşamak için Galdrik hayatının on senesini vermeye hazırdı. Hemen katırcıya koştu. Talihleri vardı. Katırcı boştu. Galdrik onu alıp villaya getirdi. Hayvanın boynundaki çingiraklar Palalda yolunda ne kadar hoş akisler yapıyordu. Çok güzel bir gezinti olmuştu bu doğrusu... .ArlsürTek yoluna sapmış ve dış mahalleleri geçtikten sonra Korsaviye doğru yol almışlardı. Bu sefer öğle yemeklerini bir köyde yemişlerdi. Bu defa Kitti'nin kılavuzunu içki içmeye teşvik etmesine bile ihtiyaç kalmamıştı. Galdrik genç kadına bir soru sormak istiyordu. O soruyu sormak cesaretini kendinde bulmak için kadehini boyuna doldurup duruyordu. Bütün yazgısı bu soruya bağlıydı sanki. Nihayet aradığı cesareti kendinde bulabildi. Galdrik likörünü içtikten sonra:

"Mr. Loker gitti mi?" diye sordu.

"Evet, yavrum. Doğru tahmin ettin."

Masum delikanlının içinde büyük bir ümit ışığı parladı.

"Artık hiç gelmeyecek mi?" diye fısıldadı.

"Gelmez olur mu hiç, budala çocuk. Alban Marsilyaya gitti. Yarın dönecek."

Dışarıda taraçadaki masalardan birinde oturuyorlardı. Delikanlı birdenbire her yer kararmış gibi bir his duydu. Sanki her taraf zifiri karanlık kesilmişti. Sonra tekrar yola koyuldular. Taşlık bir düzlüğe çıktılar. Burası oldukça arızalıydı ama katır gayet emin adımlarla ilerliyordu. Biraz sonra Riyuferre vadisinin görüldüğü bir yere geldiler. Kitti:

"Burası ne kadar güzel bir yer değil mi, Galdrik?" diye sordu.

Sonra delikanlı cevap vermeyince:

"Bana surat asıyorsun ha?" dedi. "Yoksa beni kıskanıyor musun?"

Genç kadın birden bu vahşi hayvanı tahrik ederek kafesinden dışarı çıkarmak konusunda vaktiyle zihninden geçmiş olan fikri hatırlayarak hafif bir kahkaha attı. Alban'ın yokluğundan istifade ederek kendini böyle bir vahşi hayvana parçalatmak herhalde çok hoş bir şey olacaktı. Kitti bu düşünceyle tekrar güldü.

Şimdi Fu boğazına giden dar bir patikadan ilerliyorlardı. Üzerinde ilerledikleri fayın hemen yanında beliren uçurumun dibinde, yüz metre kadar aşağıda sular siyah kayalıkların arasından köpürerek akıyordu. Kitti katırın boynuna doğru eğilerek kılavuzunun kıvrıcık saçlarını okşadı.

"Kıskançlık çok fena şey, biliyor musun," dedi.

Fakat her zamankinden daha tatlı olan sesi bu sözünün ima ettiği anlamıyla tamamen tezat halindeydi. Galdrik acı çeken çehresini genç kadına doğru çevirdi. Kitti delikanlıyı kendine doğru çekerek dudaklarını bir öpüşle ezdi. Bu beklemediği ve bilmediği okşayış karşısında delikanlı kendinden geçerek gözlerini yumdu. Onları tekrar açtığı zaman Galdrik Kitti'nin gözlerinde, aynen genç kadın Alban Loker'le beraberken bakışlarında beliren aynı uğursuz pırıltıyı gördü. Handa yemek yediklerinden beri içinde duyduğu öfke sarhoşlukla bir hayli artmış ve bu yüksek yerlerdeki havanın etkisiyle çılgınca bir hiddet halini almıştı. Birdenbire var kuvvetiyle katırın yularını çekti. Hayvan şaha kalktı. Kitti yere atlamaya vakit bulamadı. Katır dengesini kaybetmişti. Üzerinde bulunan genç kadınla birlikte hemen yanbaşılarında açılan uçuruma yuvarlandı. Galdrik kayadan kayaya atlayarak Kitti'nin kanlı cesedinin yattığı kumluğa kadar indi. Genç kadının yüzüne hiçbir şey olmamıştı. İşkence edilenlerin yüzlerine bile bir sükunet veren ölüm Kitti'nin yüzüne o uhrevi ve masum ifadeyi geri vermişti. Şeffaf cildi, çehresine bir kadına değil, semavi bir mahluka aitmiş hissini veriyordu. Genç adam yanılmamıştı. Alban taptığı varlığı kirletmişti. Ölüm ise genç kadını layık olduğu şekilde, sevilecek bir mahluk haline getirmişti Galdrik hayran hayran:

"Meleğim, meleğim ! " diye mırıldanıyordu.

Galdrik'i ertesi sabah cesedin başucunda diz çökmüş bir durumda buldular...

OTUZ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Abdon Reynes Doğu Pirenelerdeki mahkemenin jüri heyeti karşısına Nisan ayında yapılan celse esnasında çıkarıldı. Aşk yüzünden meydana gelen facialar halkı daima ilgilendirir. Herkes hadiseyi gazetelerden günü gününe takip etmişti. Ta cinayetin ilk işlendiği günden mahkemenin başladığı güne kadar... Sorguları bile kaçırmamışlardı. Çünkü bu aşk faciasının bir takım garip tarafları vardı. Bir gazetenin "Vallespirdeki aşk faciası" ismini verdiği bu cinayete yönelik basınlar merakı büsbütün arttırmıştı. Abdon hapse atıldığı günden sonra ifadesini tamamen değiştirmişti. Gerçi cinayetini inkar etmiyordu, fakat ilk ifadesini verip de jandarmalara karısının ihanetinden şikayet, ettiği zaman yalan söylemiş olduğunu iddia ediyordu. Onun ifadesine göre herhalde İspanyol Magun'a takılmış, genç kadını rahatsız etmişti. Bu da ona kendisini savunmak için bu bahaneyi ileri sürmek fikrini vermişti. Fakat bu gayreti boşuna olmuştu. Karısına gelince, o, ne Abdon'un Sere panayırına indiği, ne de cinayetin işlendiği gün dahildi o gün yatakta hasta yattığı için kocasına ihanet etmemişti. Pepeye izin verecek şekilde davranmamıştı. Abdon'un avukatı müvekkilinin takındığı bu tehlikeli tavrı görünce onun söylediklerini reddetmeye çalışıyordu. İşin garibi, bu konuda sanığın tek müttefiki Savcıydı. Çünkü o da genç kadının namuslu olduğunu iddia ediyordu. Savcı Abdon'un son sorguları esnasında verdiği cevaplardan gayet becerikli bir şekilde yararlanmasını biliyordu. Abdonla yanaşması Pepe arasında niçin böyle ölüme kadar götürecek bir kin vardı? Vaktiyle bu ikisi arasında hiçbir hadise geçmemiş miydi? Bir takım polis raporları ki Savcı bu polis raporlarını teker teker anmaya gerek olmadığını söylüyordu bir takım kaçakçılık vakalarından bahsediyor ve Pepe'nin bu işlerde patronundan daha çok para kazandığını bildiriyordu. Demek ki Abdon daha genç olan yanaşması kendisinden çok daha fazla para kazandığı için onu kıskanmıştı? Belki de yanaşmasının karısına göz koyduğundan şüphelenmişti. Nitekim jandarma karakoluna ilk gittiği zaman karısını itham etmişti, fakat sonradan pişmanlık duymuş ve vicdanı razı olmadığı için iddialarından vazgeçmişti. Karısı gayet güzel bir kadındı. Bu da onun hakkında bir çok dedikodular dolaşmasına sebep oluyordu. Fakat genç kadın kocasını asla aldatmamıştı. Her iki tarafın bu konuda verdiği ifadeler de birbirini tutuyordu. Savcının bu sözlerinden sonra Perpinyan mahkemesinin iğne atılsa yere düşmeyecek kadar kalabalık olan mahkeme salonunda birdenbire derin bir sessizlik oldu. Çünkü şahitlere ayrılmış olan yere Magun Reynes gelmişti. Kalabalığın arasında Magun'u hizmetçilik günlerinden beri tanıyan kimselerde vardı. Vaktiyle yanında çalışmış olduğu avukatla karısı, istasyondaki lokantanın sahibi ve o lokantanın eski müşterileri olan demiryolu işçileri, kamyon şoförleri mahkemeye gelmişlerdi. Genç kadının daha önceki ifadelerinden kuvvet alan Savcı, ona, cevabını tahmin ettiği bir soru yöneltti:

"Kocanız sizi yanaşmanızdan kıskanıyordu. Fakat o İspanyol genciyle aranızda gerçekte hiçbir şey yoktu değil mi?" dedi. Magun:

"Ben Pepe'nin metresiydim," dedi.

Sanıklara mahsus yerde oturan Abdon birdenbire ayağa fırladı. Avazı çıktığı kadar:

"Hayır! Yalan söylüyorsun!" diye bağırdı.

Mahkeme salonundan boğuk bir uğultu yükseldi. Sonra alkışlar duyuldu. Perpinyan'ın ileri

gelenlerine ayrılmış sıralarda oturan şık giyinmiş hanımlar ihanetini bu kadar açıkça, çekinmeden itiraf eden genç kadını görebilmek için ayağa kalkmışlardı. Hakimlerin arkasında bulunan bir koltukta oturan birisi:

"Tabii," dedi.

Sonra alaylı alaylı güldü. Reis arkasına dönüp baktı, sert bir sesle:

"Gürültüyü kesiniz!" diye bağırdı.

Sonra kağıt bıçağıyla kürsüye vurdu. Biraz önce gülerek duyduğu kini belli eden şahıs Magun'un eski hanımı, avukatın karısıydı. Magun, bulunduğu yerde dimdik duruyordu. Yüzü heyecandan sapsarıydı. Gözlerinde kıvılcımlar parlıyordu. Bu haliyle her zamankinden güzeldi. Siyah ipek etekliğini yukarı kaldırdı. Jartiyerini açtı ve çorabını aşağı çekerek tunç rengi baldırındaki soluk bir çizgi teşkil eden yara izini gösterdi.

"İşte kocam Sere Panayırı'na gittiği gün beni Pepe'yle koyun koyuna bulduğu zaman şurama vurmuştu" dedi.

Sanık: "Allah aşkına sus! Yalvarırım sana sus!" diye bağırdı.

Magun kocasına doğru döndü:

"Zavallı Abdon'cuğum. Yoksa beni cezalandırmak için kendini astırmak mı istiyorsun?" dedi.

Abdon Reynes bir saat sonra beraat etti. Abdon hemen o gece doktorun evine geldi. Sieroz, zil sesini duyunca bir hastaya çağrıldığını zannetmişti Fakat Magun durumu derhal kavramıştı.

"Herhalde Abdon'dur" dedi. "Beni almaya geliyor."

Olduğu gibi kapıyı açmaya gitti. Üzerinde yalnız bir gecelik vardı ve ayakları yalın ayaktı. Sieroz: "Hiç olmazsa üzerine etekliğini geçir. Kocan seni bu kıyafette karşısında görürse ne der" diye söylenecek oldu.

Fakat bir tek kelime söylemeye fırsat bulamadan Magun kapıyı açtı. Abdon karısının haline hiç şaşmamıştı:

"Magun, hemen yola çıkacağız. Haydi eşyalarını topla bakalım. Evet, sabah olmadan karanlıkta yola çıkmamız lazım ki kimse bizi görmesin,"dedi.

"Bu konuda benim fikrimi sormuyorsun bakıyorum."

Abdon bu söze cevap vermeden, sadece

"Git, Mösyö Sieroz'a haber ver" dedi.

Sieroz o anda yanlarına geldi. Magun:

"Efendim, Abdon kendisiyle birlikte gitmemi istiyor" dedi. "Oysa ben artık onu hiç sevmiyorum."

Geniş omuzlarıyla hemen hemen tamamen kapadığı dar koridorun ortasında duran Abdon yarı çıplak bir halde olan karısının karşısında hakimlerin karşısında olduğundan daha fazla sararmıştı. Sonra doktora doğru dönerek:

"Onu seviyorum, doktor. Ne olur, ona söyleyin, benimle beraber gelsin." diye yalvardı. Magun:

"Sonra beni öldürmek için, değil mi?" diye konuştu. "Yağma yok!"

Abdon başını salladı. Bunun üzerine, Magun, meydan okur gibi:

"Seni tekrar aldatırsam beni öldürmez misin sanki?" dedi. Abdon bir an sustu. Sonra:

"Seni öldüreceğimi zannetmem," dedi.

Sonra Sieroz'a doğru döndü:

"Magun erkeksiz yaşayamadı. Ben de onsuz yaşayamıyorum. İzin verin, Doktor Bey, Magun benimle beraber gelsin."

Doktor gayet mahçup bir tavırla:

"Karınız bu konuda tamamen serbesttir, Abdon," dedi.

Magun Sieroz'a ümitsiz bir bakış attı.

"Demek sen beni hiçbir zaman sevmedin," diye haykırdı. "Gel, Abdon, artık sana döneceğim. Sen ve ben zavallı, bedbaht iki insanız."

Magun, bu şekilde, hiç korkmadan ve utanmadan Sieroz'a karşı olan aşkını açıklayıvermişti. Aldatılan kocası da yanı başında idi. Fakat Abdon'un yüzünde bir kıl bile kıpırdamamıştı. Sadece

"Çabuk ol! Çabuk ol!" kelimelerini tekrarlayıp duruyordu.

Sieroz onların ardından kapıyı kapadıktan sonra ağır adımlarla merdivenden yukarı çıkarak yatağına uzandı. Yanında Magun'un ılık vücudunun yatakta bıraktığı çukura bakıyordu. Ondan sonra sabaha kadar uyuyamadı. Ertesi sabah Sieroz bomboş evi terk ederek erkenden sokağa çıktı. Kahvaltısını yol üzerinde olan bir kahvede etti. Sonra ayakları kendisini istemeden Solana villasına götürdü. Eliz Pradel bahçedeydi. Üzerinde bir sabahlık, ayaklarında da banyodan çıktığı zaman giydiği sandallar vardı. Doktoru görünce:

"Maşallah, bu sefer pek erkencisiniz." dedi. "Saat henüz yedi. Baksanıza daha saçlarımı bile taramadım."

"Ziyaretinize gelmeye niyetim yoktu. Sadece geziniyordum. Yoksa bir şey mi var?"

"Şöyle içeri buyurun."

Eliz Doktoru odasına götürdü. İçeri girdikleri zaman:

"Affedersiniz," diyerek odaya biraz çeki düzen verdi.

Fakat yatağı kapatıncaya kadar, Sieroz, orada kendi yatağında Magun'un bıraktığı çukur gibi bir çukurun bulunduğunu görmüştü. Eliz:

"Şimdi söyleyin bakalım. Ne var? Bu gece hiç uyumamışa benziyorsunuz. Sizi bu gece gelip uyandırdılar mı yoksa?" diye sordu.

"Evet. Abdon geldi. Dün beraat etti. Karısını almaya geldi."

"Sahi mi?"

Eliz bir an sustu. Sonra tekrar:

"Demek Abdon Magun'u affetti, öyle mi?" diye sordu.

Doktor başını önüne eğdi. Sonra yavaşça fısıldadı:

"Erkeklerin de çok defa affettirmeleri lazım gelen şeyleri vardır."

Eliz:

"Tabii," dedi.

Sieroz o sözü söylerken kendisinden bahsetmişti. Eliz'in o sözünü bu kadar doğal karşılmasına hayret etti. Eliz Pradel:

"Peki, Magun kocasıyla birlikte gitmeye seve seve razı oldu mu?" diye sordu.

Sieroz bu soruya cevap vermedi. O zaman Eliz sitem eder gibi bir tavırla:

"Canım hastanede herkes Magun'un size aşık olduğunu pekala biliyordu." dedi.

Sieroz, içinde derin bir hüznü duydu. İçini dökmeye ihtiyacı vardı:

"Magun benim metresimdi,"dedi. "Fakat bilmeniz gereken bir şey var, Eliz. Magun'a sahip olduysam bunu sırf size karşı hürmette kusur etmemek için yaptım. Biliyorum, olup bitenler hep benim yüzümden. Evet, ilk masajım sizi heyecanlandırdıysa, bu sırf benim yüzümden oldu. Çünkü onu mahsus yapmıştım."

Eliz doğruldu. Sieroz onu rencide ettiğini sanmıştı:

"Affınızı dilerim," dedi. "Fakat sizi o kadar ilgisiz, o kadar soğuk görüyordum ki..." Alçak sesle ilave etti: "Öyle zannediyorum ki daha o zamandan sizi sevmeye başlamıştım."

Eliz hem rencide olmuş, hem de memnuniyet duymuştu. Demek ki kendisi talep etmeden arzusunı kavuşmuştu. Sieroz devam etti:

"Doğrusunu isterseniz o zaman bu hareketimden ötürü çok pişmanlık duymuştum. Özellikle hislerinizi yeniden uyandırdığımı fark edince büsbütün üzüldüm. Fakat size kurduğum tuzağa kendim düşmüştüm. Arzunuzu paylaşıyor, ben de aynı hisleri duyuyordum. Hissediyordum ki, her gün daha zayıf bir durumda kalıyor, mağlup olmak üzere bulunuyordum. O sırada Magun karşıma çıktı..."

Sieroz susmuştu. Eliz Pradel başını öbür tarafa çevirdi:

"Demek bu yüzden bana evlenmemi tavsiye ettiniz? Bunu bana ilk söylediğiniz zaman kızmıştım. O zamandan beri düşündüm ve şimdi anlıyorum ki, hakkınız varmış. Fakat ben sadece yalnızlığımı paylaşacak bir arkadaş, hayatımın son yıllarını rahatça geçirmemi temin edecek bir erkek istemiyorum. Siz ki beni bu kadar iyi, bu kadar yakından tanıyorsunuz, söyleyin Sieroz, benim yaşımda bir kadın bir erkeği mutlu edebilir mi?"

Eliz bunu söylerken kızarmıştı. Sieroz, heyecanla:

"Bundan nasıl şüphe edebilirim, Eliz" dedi. Eliz:

"Aradığım erkek siz olamaz mısınız, Sieroz?" diye sordu.

Sonra müşfik bir tavırla sitem eder gibi ilave etti:

"Siz sevildiğiniz zaman bunu asla fark etmiyorsunuz."

Sieroz cevap vermiyordu. Heyecandan adeta başı dönmüştü. Heyecan ve mahcubiyet içindeydi. Aynı zamanda bu durumdan kaynaklanacak güçlükleri düşünüyordu. Dedikodular olacaktı. Tina öleli daha çok az zaman olmuştu. Eliz Sieroz'un bu tereddüdünü yanlış anlamıştı. Belki de Galdrik cinayetini işledikten sonra kapatıldığı akıl hastanesinde ağzından bir şeyler kaçırmıştı. Fakat bunu yapmamış olsaydı bile, Eliz Sieroz'la evlenmeden önce ona gerçeği olduğu gibi söylemek azmindeydi. Onu kesinlikle aldatmak istemiyordu.

"Ben de bazı şeylerden ötürü kendimi affetirmek zorundayım" dedi.

Sonra uğradığı tecavüzü Sieroz'a anlattı. Hatta bu tecavüz esnasında Galdrik'e pek direnç göstermemiş olduğunu bile itiraf etti. Çünkü vicdanını ezen bu ağırlıktan kurtulmak istiyordu. Sözlerini bitirdikten sonra:

"Görüyorsunuz ya," dedi. "Ben de kabahatliyim..."

Sieroz onun sözünü kesti:

"Kabahatli mi? Ben o olayda sizi kabahatli bulmuyorum. Siz susuzluğunuzu gidermiş gibisiniz.

Bana iinizi döktüğünüz için iyi ettiniz, Eliz. Kendimi hiçbir zaman size bu kadar yakın hissetmemiştim."

Eliz, heyecan içinde:

"O halde kararınız nedir?" dedi. "Ben kendi hesabıma bu bekleyişi çok uzun buluyorum. Artık mutluluğumu geciktirmek istemem. Bütün benliğimle, bütün varlığımla sizinim."

Eliz Sieroz'un ellerini tutarak ona doğru eğilmiş, doktorun vereceği cevabı bekliyordu. Sieroz Magun'u, Kitti'yi düşündü. Her iki kadın da zevkleri peşinde koşarken kendi cinsel heveslerinin kurbanı olmuşlardı. Galdrik ise kıskançlıktan delirmişti. Aşk onların hepsine kendisini çok pahalıya detmişti. Bununla beraber, kocası öldüğünden beri Eliz'in hayatı neden ibaretti? Tina'nın yanında cansız bir varlık gibi geçirdiği bütün o uzun seneler zarfında hayatının cazip ne gibi bir tarafı olmuştu? Onları bugün birleştiren arzu belki de yarın kalplerini yaralayabilirdi. Eliz de, kendisi de aşkın karşı koyulmaz ve vefasız ateşini daha önce de benliklerinde hissetmişlerdi... Sieroz ellerini endişeyle vereceği cevabı bekleyen Eliz'in avuçları içine bırakıp dışarı baktı. Geniş pencereden yeşil ve gr otlarla kaplı imenliğin güneşten pırıl pırıl yandığını gördü. Hafif bir rüzgar kendilerine yeni yuva yapacak yerler arayarak birbirini kovalayan kuşların üzerlerinde seke seke zıpladığı dalları sallıyordu. Bir güneş ışığı Eliz'in vücudu üzerine düştü. Eliz Fragonard'un tablosunun tam altına isabet eden koltukta oturuyordu. Biçimli vücudunu meydana çıkaran sabahlığının tam altında çıplak dizinin kkk bir kısmı görünüyordu. Sieroz sabahlığın altında gizlenen o nefis vücudun heyecandan ürperdiğini görmüştü. Kendine hem boyun eğen, hem de baskın çıkmış olan Eliz'e doğru eğildi. Mutluluk ortak hayattan doğabilecek her tehlikeyi göze almaya değerdi.

Arzu olmadan, aşk olmadan hayat yaşanmaya değer miydi?

S O N